

อภินันทนาการ

การปรับปรุงเครื่องโรยเมล็ดข้าวของแบบแคล รุ่นที่ 2:

กรณีศึกษาปัญหาการติดหล่ม

Improvement of Germinated Paddy Rows Seeder version 2:

Case study in a stuck-in-mud problem

ผู้นักหอสบุด มหावิทยาลัยนเรศวร
วันลงพืชเมือง..... ๑๙ ก.พ. ๒๕๖๖
เลขที่บ้าน..... ๑๙๙๖๔๖๖
จังหวัดเชียงใหม่..... ๔๗

นายสุรบด สุจิตรจันทร์ รหัส 55360819

กํ๚ ๘๕/๑

นายพัชร์ดันัย ฤกษ์ธนพันธ์ รหัส 55363384

๔๕๘

นายพิชญ์ญา แก้วจันทร์ รหัส 55363391

ปริญญาในพันธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาช่างเครื่องกล ภาควิชาช่างเครื่องกล

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ปีการศึกษา 2558

ใบรับรองโครงการ

ชื่อหัวข้อโครงการ : การปรับปรุงเครื่องโดยเมล็ดข้าวอกแบบแฉะ รุ่นที่ 2:
กรณีศึกษาปัญหาการติดหล่ม

ผู้ดำเนินโครงการ	: นายสุรบดี สุจิตจันทร์ รหัสนิสิต 55360819
	: นายพัชร์คนัย ฤกษ์ธนพันธ์ รหัสนิสิต 55363384
	: นายพิชญ์ญา แก้วจันทร์ รหัสนิสิต 55363391
อาจารย์ที่ปรึกษา	: รศ.ดร.นัท니 สงวนเสริมศรี
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	: ผศ.ดร.รัตนา การรุณบุญญาณนันท์
สาขาวิชา	วิศวกรรมเครื่องกล
ภาควิชา	วิศวกรรมเครื่องกล
ปีการศึกษา	2558

พ.บ.

ประธานกรรมการ

(รศ.ดร. นัทニ สงวนเสริมศรี)

ผ.

กรรมการ

(ผศ.ดร. รัตนา การรุณบุญญาณนันท์)

ผ.

กรรมการ

(ผศ.ดร. อันันต์ชัย อุย়েแก้ว)

ผ.

กรรมการ

(ผศ. นพรัตน์ สีหะวงศ์)

หัวข้อโครงการ	: การปรับปรุงเครื่องเรียนเล็กข้างอกแบบแกล้ว รุ่นที่ 2:		
กรณีศึกษาปัญหาการติดหล่ม			
ผู้ดำเนินโครงการ	: นายสุรบด สุจิตรัตน์	รหัสนิสิต 55360819	
	: นายพัชร์คันย์ อุภารัตน์พันธ์	รหัสนิสิต 55363384	
	: นายพิชญญา แก้วจันทร์	รหัสนิสิต 55363391	
อาจารย์ที่ปรึกษา	: รศ.ดร.มัทนี สงวนเสริมศรี		
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	: ผศ.ดร.วัฒนา การรุณบุณยานันท์		
ภาควิชา	: วิศวกรรมเครื่องกล		
ปีการศึกษา	: 2558		

บทคัดย่อ

โครงงานนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อออกแบบ สร้าง และทดสอบอุปกรณ์เสริมช่วยป้องกันการติดหล่มสำหรับเครื่องเรียนเล็กข้างอกแบบแกล้ว รุ่นที่ 2 อุปกรณ์เสริมป้องกันการติดหล่มที่ออกแบบมีลักษณะเป็นแผ่นสกีแบบคาดเจ้าร่อง ส่วนประกอบหลักของอุปกรณ์เสริมช่วยป้องกันการติดหล่ม คือ ส่วนของแผ่นสกี, ส่วนเชื่อมต่อ, และส่วนชุดปรับระดับของสกี ส่วนของแผ่นสกีทำจากเหล็กแผ่นหนา 1.6 มิลลิเมตร มีขนาดกว้าง 119 เซนติเมตร ยาว 244 เซนติเมตร ความสูง 17 เซนติเมตร ด้านหน้าแผ่นสกีอย่างทำมนุ 30 องศา กับแนวระดับ โดยแผ่นสกีจะถูกติดตั้งไว้ที่บริเวณใต้ห้องเครื่องเรียนเล็กข้างอกแบบแกล้ว ซึ่งสามารถปรับระดับความสูงของแผ่นสกีจากที่นั่น ได้ 3 ระดับ คือ 17, 21 และ 28 เซนติเมตร จากผลการทดสอบเครื่องเรียนเล็กข้างอกแบบแกล้วที่ติดตั้งอุปกรณ์เสริมช่วยป้องกันการติดหล่มครั้งที่ 1 ในแปลงนาที่มีความลึกโคลนเฉลี่ย 23.7 เซนติเมตร พบว่าเครื่องเรียนเล็กข้างอกสามารถทำงานได้อย่างปกติถึงระดับความลึกโคลนเฉลี่ย 26.5 เซนติเมตร และพบปัญหาการติดหล่มที่ระดับความลึก 42 เซนติเมตร ผลการทดสอบครั้งที่ 2 ในแปลงนาที่มีความลึกโคลนเฉลี่ย 25.8 เซนติเมตร โดยไม่มีการเรียนเล็กข้างอก พบร่องรอยรอยเล็กข้างอกสามารถเคลื่อนที่ในแปลงได้อย่างปกติถึงระดับความลึกโคลนเฉลี่ย 34 เซนติเมตร โดยไม่พบปัญหาการติดหล่ม แต่อย่างไรก็ตาม ทั้งการทดสอบครั้งที่ 1 และ 2 พบปัญหาเช่นเดียวกันคือ มีโคลนติดบริเวณด้านบนของอุปกรณ์เสริมช่วยป้องกันการติดหล่ม และการขันคันนาที่มีระดับความสูงมากกว่า 28 เซนติเมตร

Project Title	: Improvement of Paddy Row Seeder Model II: Case study in a stuck-in-mud problem		
Name	: Mr. Surabot	Sucharitchan	Code 55360819
	Mr. Phatdanai	Roekthanaphan	Code 55363384
	Mr. Pitchaya	Kaewchan	Code 55363391
Project Advisor	: Assoc. Prof. Dr. Mathanee Sanguansermsri		
Project Advisor	: Asst. Prof. Dr. Rattana Karoonboonyanan		
Department	: Mechanical Engineering		
Academic Year	: 2015		

Abstract

The objective of this project is to design, to build and to test the stuck-in-mud preventing supported equipment of the grown paddy rows seeder version 2. The stuck-in-mud preventing supported equipment is designed as a drilled groove ski pad. The stuck-in-mud preventing supported equipment comprises of groove pad part, attachable part and level adjustment part. A groove pad is made of 1.6 mm thick steel with 119x244x17 cm and the front part is tilt at 30 degree angle. The float pad height can be adjusted in 3 levels, which are 17 cm, 21 cm and 28 cm. The first field test was conducted in the field with the average depth of mud 23.7 cm. The result indicated that the seeder performed properly with the maximum mud depth of 26.5 cm. The seeder was stuck into the mud at the depth level of 42 cm. The second test was no load field test, which was conducted in the field with the average mud depth level of 25.8 cm. The result indicated that the seeder performed properly at the maximum mud depth level of 34.0 cm. where the equipment was not stuck in mud.

However, there were some mud caught on the top of the float pad during the both field tests. And the seeder was unable to cross the ridge which was more than 28 centimeters in height.

กิจกรรมประจำ

ทางคณะผู้จัดทำข้อกราบทอพรบคุณอย่างสูงในความกรุณาของ รศ.ดร.มัทนี สงวนเสริมศรี และ พศ.ดร.รัตนา การรุณบุญญาณนันท์ ที่ปรึกษาปริญญาณิพนธ์ที่ได้สละเวลาอันมีค่ามาเป็นที่ปรึกษาพร้อมทั้ง คำแนะนำ ความรู้ และการสนับสนุนในด้านอุปกรณ์ในด้านการทำงานตลอดระยะเวลาการทำปริญญา นิพนธ์ฉบับนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์และภาควิชาชีวกรรมเครื่องกล ภาควิชากรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเรศวร ที่ได้ถ่ายทอดความรู้ความสามารถ และความสามารถใช้ในการทำงาน
ตลอดจนมอบบทวิจัยในการทำปริญญาaniพันธุ์บันนี

ขอขอบพระคุณ คุณเพลิน แก้วจันทร์ ที่สร้างอุปกรณ์เสริมชุดสเก็จของเครื่องโรยเมล็ดข้าวของแบบ
แกรรุนท์ 2 ให้ตามที่ได้ออกแบบไว้

ขอขอบพระคุณ อ.เกตติษฐ์ กว้างประภูต ที่ให้คำปรึกษาและช่วยเหลือในการทดสอบชุดอุปกรณ์เสริมของเครื่องโรยเมล็ดข้าวออกแบบแคร รุ่นที่ 2 จนสำเร็จ

ขอขอบพระคุณ คุณจำนวนคง ด้วยมั่ง และคุณสาธิต การุญบุญญาณนท์ ที่เอื้อเทือสถานที่ในการใช้ทดสอบอุปกรณ์เสริมช่วยป้องกันการติดหล่มของเครื่องโรยเมล็ดข้าวของแบบแล้ว รุ่นที่ 2 และคำแนะนำดีๆ เกี่ยวกับการทำนา

ขอกราบขอบพระคุณทุกๆ ท่านที่มีได้อ่านมาในที่นี้ ที่มีส่วนร่วมช่วยให้โครงงานนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

สุดท้ายนี้ทางคณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า อุปกรณ์ชุดอุปกรณ์เสริมของเครื่องโดยไม่ลึกข้าม ก็จะเป็นประโยชน์ต่อการใช้งานของเกษตรกร และการศึกษาปัญหาการติดหล่มของผู้ที่สนใจ และถ้าหากมีข้อผิดพลาดประการใด ทางคณะผู้จัดทำต้องกราบขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

นายสรบฤทธิ์ จันทร์

นายพัชร์ดันนัย ถกษ์ธนพันธ์

นายพิชญ์ยา แก้วจันทร์

ลำดับสัญลักษณ์

C_e	สมรรถนะทางไร่ประสิทธิผล (ไร่ต่อชั่วโมง)
C_t	สมรรถนะทางไร่ทางทฤษฎี (ไร่ต่อชั่วโมง)
e	ประสิทธิภาพทางไร่ (ทศนิยม)
S	อัตราเร็วการเคลื่อนที่ (กิโลเมตรต่อชั่วโมง)
T	เวลาที่ใช้หั้งหมุดในการทำงาน (วินาที)
t	เวลาที่ได้งาน (วินาที)
W	หน้างวังการทำงาน (เมตร)
x	ระยะทาง (เมตร)

สารบัญ

	หน้า
ใบรับรองโครงงาน	ก
บทคัดย่อ	ข
Abstract	ค
กิตติกรรมประกาศ	ง
คำดับสัญลักษณ์	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญรูปภาพ	ณ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงงาน	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงงาน	2
1.3 ขอบเขตของโครงงาน	2
1.4 ขั้นตอนการดำเนินงาน	2
1.5 แผนการดำเนินงาน	3
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
1.7 รายละเอียดงบประมาณตลอดโครงงาน	3
บทที่ 2 หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	
2.1 การปฏิกริยาแบบต่างๆ	4
2.2 เครื่องโดยมีลักษณะของแบบแผลต้นแบบ	5
2.3 การติดหล่มโคลน และแนวทางป้องกัน	8
2.4 สมการที่ใช้ในโครงงาน	13
2.5 ข้อมูลเมล็ดพันธุ์ข้าว	14

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 3 วิธีการดำเนินงาน

3.1 แนวคิดในการออกแบบอุปกรณ์เสริมที่ช่วยป้องกันการติดหล่น	15
3.2 การทดสอบเครื่องโดยเมล็ดข้าวออกแบบแคล้ว รุ่นที่ 2 ที่ติดตั้งอุปกรณ์เสริมช่วยป้องกันการติดหล่น	26

บทที่ 4 ผลการทดสอบและวิเคราะห์ผล

4.1 ผลการทดสอบในห้องปฏิบัติการ	31
4.2 ผลการทดสอบในแปลงนา	32

บทที่ 5 สรุปผลการดำเนินงานและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการดำเนินงาน	37
5.2 ข้อเสนอแนะ	38

เอกสารอ้างอิง	39

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก แผนผังแปลงทดสอบ ตารางบันทึกผลการทดสอบ และตัวอย่างการคำนวณ	41
ภาคผนวก ข ข้อมูลจำเพาะของเครื่องโดยเมล็ดข้าวออกแบบแคล้ว รุ่นที่ 2	51
ภาคผนวก ค การทดสอบในแปลงนา	54
ภาคผนวก ง แบบ Drawing อุปกรณ์เสริมช่วยป้องกันการติดหล่น	58

ประวัติผู้จัดทำโครงการ	73

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1.1 ขั้นตอนการดำเนินงาน	3
ตารางที่ 1.2 งบประมาณการดำเนินงาน	3
ตารางที่ 2.1 การเปรียบเทียบข้อดี ข้อเสียของการทำงานแบบต่างๆ	4
ตารางที่ 2.2 การเบรียบเทียบข้อมูลที่สำคัญระหว่างเครื่องโรยเมล็ดข้าวอกครุ่นที่ 1 และรุ่นที่ 2	7
ตารางที่ 2.3 การเบรียบเทียบเครื่องจักรกลที่ใช้ในการทำนา้ำ atm	12
ตารางที่ 3.1 การเบรียบเทียบข้อมูลของอุปกรณ์เสริมช่วยป้องกันการติดหล่มแบบต่างๆ	18
ตารางที่ 4.1 ผลการทดสอบในห้องปฏิบัติการ	31
ตารางที่ 4.2 ข้อมูลเครื่องโรยเมล็ดข้าวอกแบบแคล รุ่นที่ 2 การทดสอบครั้งที่ 1	32
ตารางที่ 4.3 ข้อมูลเครื่องโรยเมล็ดข้าวอกแบบแคล รุ่นที่ 2 การทดสอบครั้งที่ 2	35
ตารางที่ 5.1 ลักษณะของอุปกรณ์เสริมช่วยป้องกันการติดหล่ม	37
ตารางที่ ก.1 ข้อมูลของแปลงทดสอบครั้งที่ 1	45
ตารางที่ ก.2 ข้อมูลของแปลงทดสอบครั้งที่ 2	45
ตารางที่ ก.3 ข้อมูลเมล็ดพันธุ์	46
ตารางที่ ก.4 ค่าข้อมูลจากเครื่องโรยเมล็ดข้าวอกแบบแคล รุ่นที่ 2 ครั้งที่ 1	46
ตารางที่ ก.5 ค่าข้อมูลจากเครื่องโรยเมล็ดข้าวอกแบบแคล รุ่นที่ 2 ครั้งที่ 2	46
ตารางที่ ก.6 ผลการคำนวณที่เกี่ยวข้องของการทดสอบครั้งที่ 1	47
ตารางที่ ก.7 ผลการคำนวณที่เกี่ยวข้องของการทดสอบครั้งที่ 2	47
ตารางที่ ก.8 ข้อมูลน้ำหนักของอุปกรณ์เสริมช่วยป้องกันการติดหล่ม	50
ตารางที่ ข.1 ข้อมูลจำเพาะของเครื่องโรยเมล็ดข้าวอกแบบแคลรุ่นที่ 2	52

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
รูปที่ 2.1 พัฒนาการของเครื่องโรยเมล็ดข้าวอกแบบแกรว	5
รูปที่ 2.2 ส่วนประกอบของเครื่องโรยเมล็ดข้าวอกแบบแกรตันแบบรุ่นที่ 1 และรุ่นที่ 2	6
รูปที่ 2.3 ปัญหาการติดหล่มของเครื่องโรยเมล็ดข้าวอกแบบแกรวรุ่นที่ 2	8
รูปที่ 2.4 เครื่องยอดแคมเมล็ดข้าวอก	9
รูปที่ 2.5 เครื่องยอดแคมเมล็ดข้าวอก โดยคุณยมลีดพันธุ์ข้าวพิษณุโลก	9
รูปที่ 2.6 เครื่องยอดเมล็ดข้าวอก โดย บริษัท โปรดเจ็คพิล็อต จำกัด	10
รูปที่ 2.7 เครื่องยอด โดยคุณสุมิธ พรมนรักษा	10
รูปที่ 2.8 เครื่องยอดเมล็ดพันธุ์ข้าว รุ่นตัดเปล่งสำหรับนาเน้าตาม	11
รูปที่ 2.9 รถดำเนินตาม SPW68cm	11
รูปที่ 2.10 เมล็ดข้าวพันธุ์ กษ41	14
รูปที่ 3.1 แบบที่ 1 สกีแบบถอดเจาะร่อง	15
รูปที่ 3.2 แบบที่ 2 สกีแบบแยกส่วน	16
รูปที่ 3.3 แบบที่ 3 สกีทรงหยดน้ำ	17
รูปที่ 3.4 การออกแบบส่วนของสกี	19
รูปที่ 3.5 การออกแบบส่วนเชื่อมต่อ	20
รูปที่ 3.6 ลักษณะของเพลาลูกหมาก	21
รูปที่ 3.7 ส่วนชุดปรับระดับของสกี	21
รูปที่ 3.8 แผนภาพสกีแบบถอดเจาะร่อง	22
รูปที่ 3.9 เครื่องโรยเมล็ดข้าวอกที่ติดตั้งสกีแบบถอดเจาะร่อง	22
รูปที่ 3.10 การสร้างส่วนของสกี	23
รูปที่ 3.11 เหล็กกล่องที่ต่อໄกว	24
รูปที่ 3.12 บุหთเรียมนำมาตัด	24
รูปที่ 3.13 ลักษณะเชื่อมต่อ	24
รูปที่ 3.14 จุดเชื่อมต่อตัวเครื่อง	24
รูปที่ 3.15 จุดเชื่อมต่อสกี	24
รูปที่ 3.16 จุดเชื่อมต่อต้านหลัง	24
รูปที่ 3.17 ติดตั้งขาเชื่อมต่อ	24
รูปที่ 3.18 ติดตั้งส่วนชุดปรับระดับ	25
รูปที่ 3.19 สกีแบบถอดเจาะร่องที่ติดตั้ง	25

สารบัญรูปภาพ (ต่อ)

	หน้า
รูปที่ 3.21 แปลงนาที่ใช้ทดสอบครั้งที่ 1	26
รูปที่ 3.22 แปลงนาที่ใช้ทดสอบครั้งที่ 2	27
รูปที่ 3.23 เครื่องโดยไม่มีสีดัดขาวงอกแบบแคล รุ่นที่ 2 ที่ติดตั้งอุปกรณ์เสริมฯ	28
รูปที่ 3.24 การเก็บค่าความลึกโคลน	28
รูปที่ 3.25 การปรับระดับการทำงานของอุปกรณ์เสริมช่วยป้องกันการติดหล่นในแปลง	29
รูปที่ 3.26 การทดสอบขับข้ำมคันนา	29
รูปที่ 3.27 การจับเวลาการทำงานของเครื่องโดยในแปลง	30
รูปที่ 3.28 การเก็บเม็ดดัดขาวงอกที่เหลือจากการโดย	30
รูปที่ 4.1 ระดับความสูงอุปกรณ์เสริมสกีแบบคาดเจาะร่อง	31
รูปที่ 4.2 การชนย้ายชุดอุปกรณ์เสริมแบบคาดเจาะร่องพร้อมกับเครื่องโดยเม็ดด่า	32
รูปที่ 4.3 ปัญหาโคลนสะสมบนแผ่นคาดของชุดสกี	33
รูปที่ 4.4 การตันเครื่องโดยที่จอดไว้นานเพื่อช่วยในการออกตัว	34
รูปที่ 4.5 ปัญหามีสามารถปรับเปลี่ยนระดับความสูงของชุดสกีได้ในแปลง	34
รูปที่ 4.6 ปัญหารถไถเดินตามจมลงในหล่มโคลน ขณะข้ามคันนา	35
รูปที่ 4.7 เครื่องโดยไม่มีสีดัดขาวงอกสามารถเคลื่อนที่ข้ามคันนา	36
รูปที่ 4.8 โคลนสะสมบริเวณส่วนบนสกีจำนวนมาก	36

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ

ข้าว เป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญที่สุดของไทย จากข้อมูลของสำนักงานเศรษฐกิจ การเกษตร ในปี พ.ศ. 2558 ประเทศไทยมีพื้นที่นาปลูกข้าวประมาณ 61.74 ล้านไร่ซึ่งถือว่า ประเทศไทยมีพื้นที่ปลูกข้าวมากที่สุดเป็นอันดับที่ 5 ของโลก และติดลำดับการส่งออก 1 ใน 3 ของโลก แต่อย่างไรก็ตามชาวนาที่ยังมีวิถีความเป็นอยู่ที่ไม่ดีเนื่องจาก ปัญหาน้ำท่วม และ ปัญหาการคุกคามของหัตถรพืช จาสถานะดุถังกล่าวทำให้เกษตรกรส่วนใหญ่จ้างแรงงานแทนการทำนา เอง จึงทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น[1]

จากข้อมูลพื้นฐานด้านการเกษตรของจังหวัดพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลกมีพื้นที่การเกษตร จำนวน 2,404,936 ไร่ ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่นา 1,452,434 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 60.39 ของพื้นที่ทำการเกษตร รองลงมาเป็นพื้นที่ไร่ 627,009 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 26.07 ของพื้นที่ทำการเกษตร เป็นพื้นที่ปลูกไม้ผล/ไม้ยืนต้น 167,361 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 6.95 จะเห็นได้ว่าจังหวัดพิษณุโลกปลูกข้าวเป็นส่วนใหญ่ [2] และการปลูกข้าวในจังหวัดพิษณุโลกมีการปลูกข้าวในหลายรูปแบบ มีการปลูกแบบนาหัวน้ำตามนาคำ และนาโนยน แต่ที่เป็นที่นิยมมากที่สุด คือ การปลูกแบบนาหัวน้ำน้ำต้ม เพราะว่ามีความสะดวกใช้แรงงานน้อย อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาในเรื่องการใช้เมล็ดพันธุ์ข้าวในการหัวน้ำมากเกินไป การกระจายตัวของเมล็ดพันธุ์ข้าวไม่สม่ำเสมอทำให้ดูดลักษณะและควบคุมวัชพืชได้ยาก ผลกระทบจึงน้อย และใช้ต้นทุนสูง

จากปัญหาดังกล่าวปราบโนทย์และคณะ (2553)[3] ได้ออกแบบเครื่องโดยเมล็ดข้าวออกแบบ แควสำหรับต่อห่วงรถโดยเดินตาม โดยใช้หักดึงและคง (2554)[4] นำแบบดังกล่าวมาปรับปรุงและสร้างเครื่องโดยเมล็ดข้าวออกแบบแควตันแบบ รุ่นที่ 1 ขึ้น และได้ทดสอบหาสมรรถนะและประสิทธิภาพของเครื่องโดยเมล็ดข้าวออกแบบแควตันแบบที่สร้างขึ้นในห้องปฏิบัติการและในแปลง ซึ่งพบว่าเกิดปัญหาการตกค้างและอุดตันของเมล็ดข้าวจากการนำไปใช้งาน ปัญหาเหล่านี้ได้แก้ไขโดยเพิ่มหัวน้ำที่หัวแปลง และการปรับอัตราการให้เหล็กของเมล็ดข้าวออกทำได้ยาก ต่อมาเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว ศร้ายุทธและคณะ (2555)[5] ได้ทำการปรับปรุงชุดหัวน้ำเมล็ด ชุดกลไกตึงสายพานล้อตันกำลัง และวิธีการปรับตั้งค่าอัตราการให้เหล็กของเมล็ด จากการทดสอบเครื่องโดยที่ปรับปรุงแล้วพบว่าสามารถแก้ปัญหาข้างต้นได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตามยังพบปัญหาการเกิดไฟฟ้าในลังบรรจุเมล็ดข้าว วงเล็บข้างเครื่องโดยที่กว้าง ซึ่งทำให้ต้องการพื้นที่หัวแปลงที่กว้างและเสียเวลาในการเลี้ยวกลับมาก และพบว่าเกษตรกรต้องการเครื่องโดยที่สามารถทำงานได้เร็วขึ้น นั้นและคณะ (2557)[6] จึงได้ออกแบบและสร้างเครื่องโดยเมล็ดข้าวออกแบบแควตันแบบ รุ่นที่ 2 ขึ้น ซึ่งสามารถโดยได้ครั้งละ 12

แก้ จากเดิม 8 แต่ เพิ่มชุดกลไกสำหรับปลดการทำงานของล้อซ้าย-ขวาออกจากกัน ทำให้เครื่องโรยรุ่นที่ 2 นี้มีวิ่งเสียงแคนบลงกว่าเดิม รวมทั้งปรับปรุงถังบรรจุเมล็ดทำให้แก้ปัญหาการเกิดโพรงในถังได้

จากการทดสอบเครื่องโรยเมล็ดข้าวของแบบแก้ รุ่นที่ 2 นี้ โดยภาสุและคณะ (2557)[7] พบว่าเครื่องโรยรุ่นที่ 2 นี้ มีสมรรถนะและประสิทธิภาพการทำงานที่ดีขึ้นกว่ารุ่นที่ 1 อย่างไรก็ตาม พบว่า แม้ว่าล้อตันกำลังของเครื่องโรยรุ่นที่ 2 นี้ ได้ถูกออกแบบให้มีขนาดใหญ่ขึ้นกว่าเดิม เพื่อให้สามารถทำงานในแปลงนาที่หillyได้ แต่ยังคงไม่สามารถนำไปใช้งานในแปลงนาที่หillyมาก ๆ ได้ จากปัญหาดังกล่าวนี้ คณะผู้ดำเนินโครงการจึงมีแนวคิดที่ปรับปรุงเครื่องโรยเมล็ดข้าวของแบบแก้ รุ่นที่ 2 นี้ ให้สามารถใช้งานในพื้นที่หillyได้ โดยจะออกแบบและสร้างอุปกรณ์เสริมช่วยป้องกันการติดหล่ม สำหรับเครื่องโรยเมล็ดข้าวของแบบแก้ รุ่นที่ 2 ขึ้น โดยคณะผู้ดำเนินโครงการหวังว่าการติดตั้ง อุปกรณ์ที่พัฒนาขึ้นนี้ จะช่วยให้เครื่องโรยเมล็ดข้าวของแบบแก้ รุ่นที่ 2 ถูกนำไปใช้ประโยชน์ได้ กว้างขวางยิ่งขึ้นต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 ออกแบบและสร้างอุปกรณ์เสริม เพื่อช่วยป้องกันการติดหล่มของเครื่องโรยเมล็ดข้าว ของแบบแก้ตันแบบ รุ่นที่ 2

1.2.2 ทดสอบเครื่องโรยเมล็ดข้าวของแบบแก้ตันแบบ รุ่นที่ 2 ที่ติดตั้งอุปกรณ์เสริมที่ ออกแบบ

1.3 ขอบเขตของโครงการ

โครงการนี้เป็นการศึกษาและแก้ปัญหาการติดหล่มของเครื่องโรยเมล็ดข้าวของแบบแก้ ตันแบบ รุ่นที่ 2 ซึ่งออกแบบและสร้างขึ้นโดยมหานีและคณะ (2557)[5] โดยจะทำการออกแบบ สร้าง และติดตั้งอุปกรณ์เสริม เพื่อช่วยป้องกันการติดหล่ม และทดสอบเครื่องโรยที่ติดตั้งอุปกรณ์เสริม ดังกล่าวในห้องปฏิบัติการและในแปลงนา

1.4 ขั้นตอนการดำเนินงาน

การปรับปรุงเครื่องโรยเมล็ดข้าวของแบบแก้ รุ่นที่ 2: การศึกษาปัญหาการติดหล่ม มี ขั้นตอน ดังนี้

1.4.1 การศึกษาข้อมูลการทำงาน และปัญหาของเครื่องโรยเมล็ดข้าวของแบบแก้ รุ่นที่ 1 และ 2 โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาการติดหล่มในระหว่างการทำงานจริงในแปลงนา เพื่อวิเคราะห์หาสาเหตุของการติดหล่ม

1.4.2 ศึกษาข้อมูล แนวทางและวิธีการช่วยลดหรือป้องกันปัญหาการติดหล่มของ เครื่องจักรกลเกษตร

1.4.3 ออกแบบ สร้างและติดตั้งอุปกรณ์เสริมที่ช่วยป้องกันปัญหาการติดหล่ม

1.4.4 ทดสอบเครื่องโดยเมล็ดข้าวอกแบบแคล รุ่นที่ 2 ที่ติดตั้งอุปกรณ์เสริมในห้องปฏิบัติการและแปลงนา

1.4.5 วิเคราะห์และสรุปผลที่ได้

1.4.6 จัดทำรูปเล่มปริญญา呢พนธ์

1.5 แผนการดำเนินงาน

ตารางที่ 1.1 ขั้นตอนการดำเนินงาน

การดำเนินงาน	2558						2559					
	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.
1. ศึกษาเครื่องโดยเมล็ดข้าวอกแบบแคล												
2. ออกแบบและสร้างอุปกรณ์เสริม												
3. ทดสอบเครื่องโดยที่ติดตั้งอุปกรณ์เสริม ในห้องปฏิบัติการ และในแปลงนา												
4. วิเคราะห์ สรุปผล จัดทำรูปเล่มปริญญา呢พนธ์												

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 สามารถป้องกันการติดหล่ม อันเนื่องมาจากการทำงานในนาหล่มของเครื่องโดยเมล็ดข้าวอกแบบแคลต้นแบบ รุ่นที่ 2

1.6.2 ได้ข้อมูลผลการทดสอบในแปลงของเครื่องโดยเมล็ดข้าวอกแบบแคลต้นแบบ รุ่นที่ 2 ที่ติดตั้งอุปกรณ์เสริมที่ออกแบบ

1.7 รายละเอียดงบประมาณตลอดโครงการ

ตารางที่ 1.2 งบประมาณการดำเนินงาน

รายการ	จำนวนเงิน (บาท)
ค่าวัสดุสำหรับจัดทำอุปกรณ์เสริม	10,000.00
ค่าจ้างเหมาสร้างอุปกรณ์เสริม	4,000.00
วัสดุอุปกรณ์ ค่าจ้างการจัดทำเล่มรายงาน	3,000.00
รวมทั้งสิ้น	17,000.00

บทที่ 2

หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1 การปลูกข้าวแบบต่างๆ

ข้อมูลพื้นฐานด้านการเกษตรของจังหวัดพิษณุโลก (2558)[2] เอกสารวิชาการ การจัดเขตศักยภาพการผลิตข้าวจังหวัดพิษณุโลก ระบุว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ในจังหวัดพิษณุโลกร้อยละ 73 ปลูกข้าวโดยวิธีนาหัวน้ำตาม ร้อยละ 15 ปลูกข้าวโดยวิธีนาหัวน้ำข้าวแห้ง และร้อยละ 12 ปลูกข้าวโดยวิธีนาปักดำ

ขั้นตอนและข้อดีข้อเสียโดยสรุปของการปลูกข้าวแบบนาหัวน้ำตาม นาปักดำและนาโynn แสดงดังตารางที่ 2.1

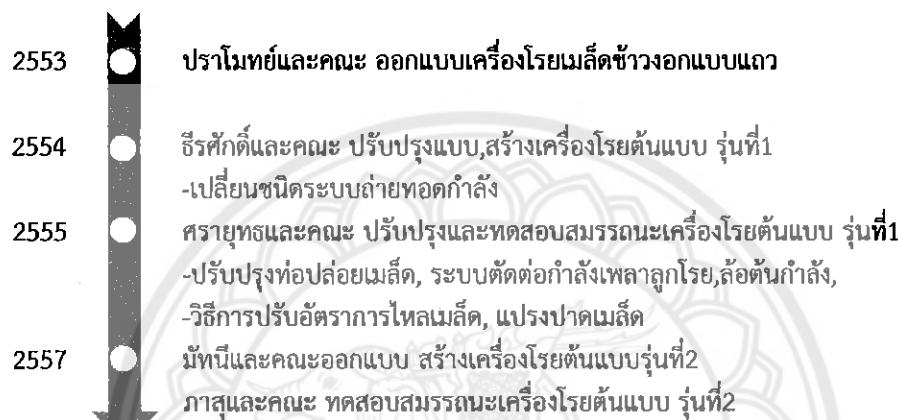
ตารางที่ 2.1 การเปรียบเทียบข้อดี ข้อเสียของการทำนาแบบต่างๆ [1],[2]

รูปแบบการทำนา	ขั้นตอนการปลูก	ข้อดี	ข้อเสีย
นาหัวน้ำตาม	1. การเตรียมแปลง 2. การเพาะข้าวงอก 3. การหัวน้ำ	- ลดขั้นตอนการเพาะกล้า - ใช้แรงงานน้อย - ต้นทุนการผลิตน้อย	- ใช้เมล็ดพันธุ์ข้าวมาก - ควบคุมวัชพืชยาก ต้องใช้สารเคมีควบคุมวัชพืช - ให้ผลผลิตน้อย
นาปักดำ	1. การเพาะกล้า 2. การเตรียมแปลง 3. การปักดำ	- ใช้เมล็ดพันธุ์ข้าวน้อย - ควบคุมวัชพืชได้ง่าย - ให้ผลผลิตมาก	- ต้องมีการเพาะกล้า - ใช้แรงงานมาก - ต้นทุนการผลิตสูง
นาโynn	1. การเพาะกล้า 2. การเตรียมแปลง 3. การโอนกล้า	- ใช้เมล็ดพันธุ์ข้าวน้อย - ควบคุมวัชพืชได้ง่าย - ต้นทุนการผลิตต่ำ	- ต้องมีการเพาะกล้า - ใช้แรงงานมาก

จากตารางที่ 2.1 พบร่วมน้ำหัวน้ำตามมีความสะดวกในการทำงาน แต่มีการใช้เมล็ดพันธุ์มาก และควบคุมวัชพืชได้ยาก เมื่อเทียบกับการปลูกแบบนาดำและนาโynn อย่างไรก็ตามนาดำและนาโynn จำเป็นต้องมีการเพาะกล้า ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ต้องใช้พื้นที่ เวลาและแรงงานจำนวนมาก แต่สามารถควบคุมวัชพืชได้ง่าย มีความสม่ำเสมอ ตั้งนั้นสามารถลดการใช้เมล็ดพันธุ์ข้าวในนาหัวน้ำตามและควบคุมวัชพืชได้ง่าย โดยการปลูกแบบโroyเมล็ดข้าวเป็นมาตรฐาน ซึ่งมีข้อดีในการใช้เมล็ดพันธุ์น้อย มีความสม่ำเสมอ และดูแลรักษาง่าย

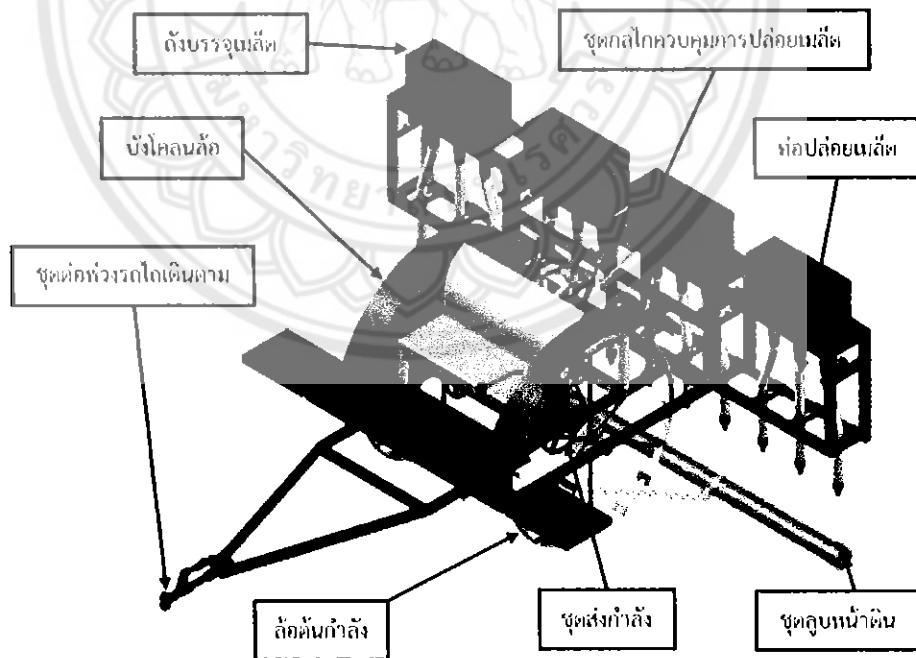
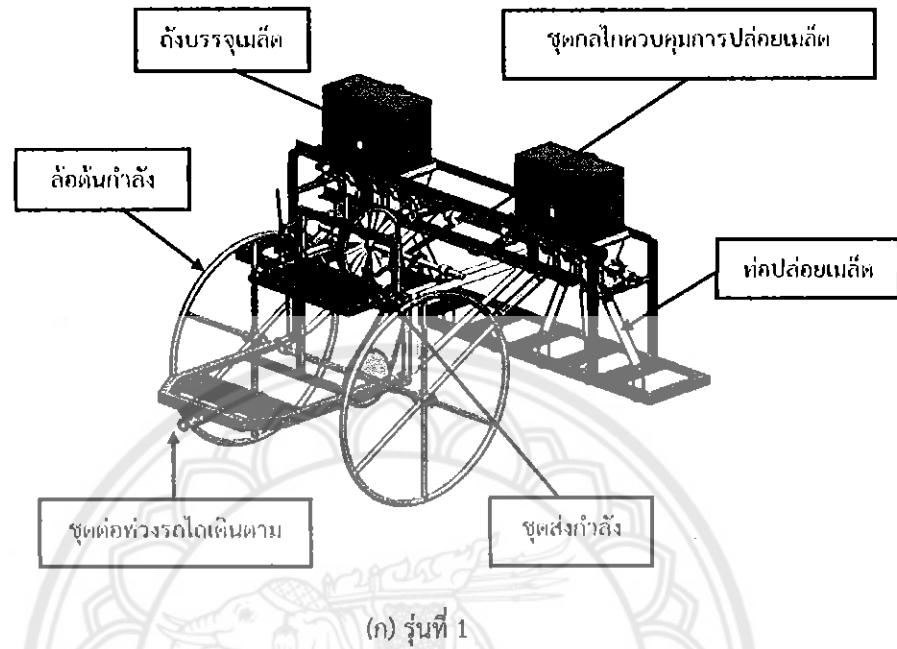
2.2 เครื่องโดยเมล็ดข้าวของแบบแควตันแบบ

เครื่องโดยเมล็ดข้าวของแบบแคว รุ่นที่ 2 มีพัฒนาการมาจากการ เครื่องโดยเมล็ดข้าวของต้นแบบ รุ่นที่ 1 ซึ่งออกแบบโดยปราโมทย์และคณะ ในปี พ.ศ. 2553 สรุปได้ดังรูปที่ 2.1

รูปที่ 2.1 พัฒนาการของเครื่องโดยเมล็ดข้าวของแบบแคว

รูปที่ 2.2 แสดงแผนภาพเครื่องโดยเมล็ดข้าวของแบบต้นแบบรุ่นที่ 1 ที่ปรับปรุงโดย ศรายุทธและคณะ (2555) กับเครื่องโดยต้นแบบ รุ่นที่ 2 โดยมัทนีและคณะ (2557) ตารางที่ 2.2 แสดงการเปรียบเทียบคุณลักษณะที่สำคัญของเครื่องโดยต้นแบบทั้ง 2 รุ่น

รูปที่ 2.2 ส่วนประกอบของเครื่องโรยเมล็ดข้าวแบบแนวราบรุ่นที่ 1 และรุ่นที่ 2

ตารางที่ 2.2 การเปรียบเทียบข้อมูลที่สำคัญระหว่างเครื่องโดยเมล็ดข้าวอกรุ่นที่ 1 และรุ่นที่ 2

ข้อมูลจำเพาะ		รุ่นที่ 1	รุ่นที่ 2
ขนาด กว้าง×ยาว×สูง (เมตร)		$2.20 \times 1.70 \times 1.22$	$2.98 \times 3.25 \times 1.15$
จำนวนแฉก		8	12
หน้ากว้างการทำงาน (เมตร)		2.2	3.0
ระยะห่างระหว่างแฉก (เซนติเมตร)		ได้ 3 ระยะ 20, 25, 30	ได้ 2 ระยะ 20, 25
ระยะห่างระหว่างกอก (เซนติเมตร)		5	5-15
ถังบรรจุ เมล็ดข้าว งอก	จำนวน (ถัง)	2	4
	ความจุ (กิโลกรัม/ถัง)	10	15
ล้อตันกำลัง	รูปแบบ	มีครึบด้านนอก ไม่มีบังโคลนล้อ	มีครึบด้านใน มีบังโคลนล้อ
	เส้นผ่าศูนย์กลาง (เซนติเมตร)	86	110
	กลไกตัด-ต่อการทำงานล้อซ้าย-ขวา	-	มี
ชุดลับรอยล้อ		-	มี

ต่อมาในปี 2557 ภาสและคณะ (2557)[7] ได้ทำการศึกษาและประเมินสมรรถนะการทำงานของเครื่องโดยเมล็ดข้าวอกแบบภายนอกรุ่นที่ 2 ซึ่งออกแบบโดย มัธนีและคณะ (2557)[6] โดยทำการทดสอบเครื่องโดยเมล็ดข้าวอกแบบแฉกภายนอกรุ่นที่ 2 ทั้งในห้องปฏิบัติการและในแปลงนา

การทดสอบเครื่องโดยเมล็ดข้าวอกแบบแฉกภายนอกรุ่นที่ 2 [7] ผลการทดลองในห้องปฏิบัติการพบว่าเครื่องโดยเมล็ดข้าวอกแบบแฉกภายนอก ที่ระยะความยาวร่องลูกโดย 1.5, 2.0, 2.5, 3.0, 3.5 และ 4.0 เซนติเมตร มีอัตราการให้ผลของเมล็ดข้าวอกเฉลี่ย 2.4, 3.0, 4.0, 5.0, 6.0 และ 6.6 กิโลกรัม ต่อชั่วโมง กรณีปลูกด้วยระยะห่างระหว่างแฉก 20 เซนติเมตร จะคิดเป็นอัตราการใช้เมล็ดพันธุ์ต่อหัวที่ 5.28, 6.73, 8.87, 11.18, 13.57 และ 14.80 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ กรณีปลูกด้วยระยะห่างระหว่างแฉก 25 เซนติเมตร จะคิดเป็นอัตราการใช้เมล็ดพันธุ์ต่อหัวที่ 4.22, 5.38, 7.09, 8.95, 10.85 และ 11.84 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ

ที่อัตราเร็ว 3.20 กิโลเมตรต่อชั่วโมง เครื่องโดยเมล็ดข้าวอกภายนอกจะมีสมรรถนะทางทฤษฎีเท่ากับ 4.54 และ 5.67 ไร่ต่อชั่วโมง ที่ระยะห่างระหว่างแฉก 20 และ 25 เซนติเมตร ตามลำดับ โดยเมล็ดข้าวที่ผ่านเครื่องโดยมีเปอร์เซ็นต์การงอกลดลงประมาณร้อยละ 3-4 ผลการทดลองแปลงนาทดสอบเป็นตินชนิดรายแพง (clay loam) มีความลึกโคลนเฉลี่ย 19.3 เซนติเมตร ทดสอบโดยให้เครื่องโดยทำงานที่ระยะห่างระหว่างแฉก 25 เซนติเมตร ที่ความยาวร่องลูกโดย 3 ระดับ 2.0, 3.0 และ 4.0 เซนติเมตร พบว่าเครื่องโดยสามารถโดยข้าวได้เป็นแฉกที่มีระยะห่างระหว่างแฉกเฉลี่ย 25.0 เซนติเมตร ระยะห่างระหว่างกอกเฉลี่ย 23.4 เซนติเมตร ด้วยอัตราเร็วการเคลื่อนที่เฉลี่ย 2.61

กิโลเมตรต่อชั่วโมง อัตราการใช้เมล็ดเฉลี่ยที่ความยาวร่องลูกโดย 2.0, 3.0 และ 4.0 เซนติเมตร เท่ากับ 7.56, 9.44 และ 13.62 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ เครื่องโรยเมล็ดข้าวออกแบบแคล้วตันแบบมีสมรรถนะทางไร์ประสิทธิผล 4.14 ไร่ต่อชั่วโมง จุดคุ้มทุนของการใช้งานที่ระยะห่างระหว่างแคล้ว 20 และ 25 เซนติเมตร เท่ากับ 112 และ 106 ไร่ต่อปี ตามลำดับ

2.3 การติดหล่มโคลน และแนวทางป้องกัน

2.3.1 การติดหล่มโคลน

1) พื้นที่นาหล่ม

พื้นที่ที่มีการทำนาติดลอดทั้งปีโดยไม่มีการทำหญ้าห้าดิน ทำให้แปลงนาไม่สามารถขึ้นอยู่ติดลอดติดจึงเกิดการอ่อนตัว และไม่สามารถรับน้ำหนักของเครื่องจักรได้ ทำให้ขันดินดานซึ่งเป็นขันดินแข็งถูกทำลาย ผืนดินบริเวณดังกล่าวจึงกลายสภาพเป็นหล่ม และการใช้เครื่องจักรขนาดใหญ่ที่มีน้ำหนักมากในการทำงาน ทำให้พื้นดินบริเวณดังกล่าวเกิดการบุบตัวและกลายสภาพเป็นหล่มสิก และการที่ไม่สามารถควบคุมน้ำในแปลงนาได้ เนื่องจากแปลงนาที่อยู่ติดกันมีการทำท่าไม่พร้อมกัน ทำให้น้ำที่ถูกขังไว้ในแปลงนาที่อยู่ในช่วงปักชำมีเข้ามาในแปลงนาข้างเคียงที่อยู่ในช่วงเก็บเกี่ยวเกิดการอ่อนตัว เมื่อนำเครื่องจักรที่มีน้ำหนักมากลงทำงาน จึงเป็นสาเหตุให้เกิดหล่ม

2) ปัญหาการติดหล่มของเครื่องโรยเมล็ดข้าวออกแบบแคล้ว รุ่นที่ 2

การทำทดสอบในแปลงนาของโครงงานการประเมินสมรรถนะเครื่องโรยเมล็ดข้าวออกแบบแคล้ว รุ่นที่ 2 โดยภาสุและคณะ [7] พบว่ามีปัญหาในการใช้งานบริเวณพื้นที่หล่มในแปลงนา โดยตัวเครื่องโรยเมล็ดข้าวออกแบบแคล้วรุ่นที่ 2 เกิดการติดหล่มโคลน ไม่สามารถทำงานต่อไปได้

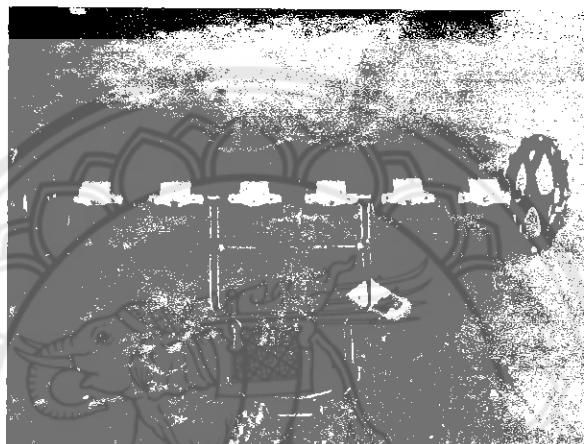
รูปที่ 2.3 ปัญหาการติดหล่มของเครื่องโรยเมล็ดข้าวออกแบบแคล้ว รุ่นที่ 2

2.3.2 แนวทางป้องกัน

จากการศึกษาข้อมูลเครื่องโรยเมล็ดข้าวออกแบบแคล้วในประเทศไทยจะมีการออกแบบโครงสร้างกลไก และอุปกรณ์ช่วยต่าง ๆ ให้สามารถใช้งานในพื้นที่นาหล่มได้

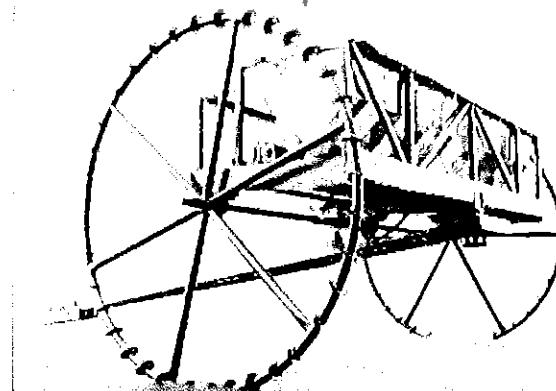
เครื่องหยดเมล็ดข้าวออก (Rice Drum Seeder) สำหรับนาทั่น [8] (ดังรูปที่ 2.4) หนึ่งชุดประกอบด้วย 6 กระบอก มีลักษณะเส้นผ่าศูนย์กลาง 55 เซนติเมตร ที่ปลายทั้งสองด้าน ความยาวเพลาเหล็ก เท่ากับ 240 เซนติเมตร ขนาดฐานรองมีเส้นผ่าศูนย์กลาง 8 มิลลิเมตร (ถ้าใช้พันธุ์ข้าวเมล็ดยาว หรือต้องการให้ข้าวออกมากขึ้น จะจะต้องคัดวันรูให้ใหญ่ขึ้นเป็น 9-12 มิลลิเมตร เป็นต้น) 1 กระบอกมีรู 4 รู (ในการใช้งานจะใช้ทีละ 2 รู แต่โดยใช้แบบผ้าเย็บหรือยางปิดแควร์ที่ไม่

(ต้องการ) ระยะห่างระหว่างถ่วงที่คือ 18 เซนติเมตร หยอดรูดีประมาณน้อยกว่า 10 กิโลกรัมต่อไร่ หยอดรูห่าง 5-6 กิโลกรัมต่อไร่ อัตราการทำงาน 1-1.5 ไร่ต่อชั่วโมง (ขึ้นอยู่กับสภาพนาตามว่าสามารถเดินได้สะดวก ซ้ำหรือเร็ว) ข้อดีของเครื่องหยอดชนิดนี้สามารถปรับระยะห่างระหว่างรูหยอดได้ 2 ระยะ คือ แคลรูห่าง 7 รูต่อรอบ และแคลรูดี 14 รูต่อรอบ การลาก 1 ครั้งได้ 12 แตร เนื่องจากตัวเครื่องมีขนาดที่เล็กและน้ำหนักที่เบา ทำให้ไม่เกิดปัญหาการจมน้ำตอนในนาหล่ม อย่างไรก็ตามยังพบว่าเกิดการเมื่อยล้าของผู้ใช้งานเครื่องหยอด

รูปที่ 2.4 เครื่องหยอดถ่วงเล็กข้างอก [8]

เครื่องหยอดถ่วงเล็กข้างอก โดยศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวพิษณุโลก [9] (ดังรูปที่ 2.5) ส่วนโครงสร้างจะประกอบด้วยตัวฐานรองรับส่วนกลไกหยอดเมล็ดพันธุ์ที่ทำการเหล็ก ทำงานโดยห่อพลาสติกจะหมุนและตักเมล็ดพันธุ์จากกล่องแม่นเลสลงแปลงปลูก ส่วนขับเคลื่อนจะประกอบด้วยวงล้อขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 110 เซนติเมตร เพลาติดกับล้อ ใช้พร้อมสเตอร์ทำงานที่เป็นตันกำลัง ให้ส่วนกลไกการทำงานหยอดเมล็ดพันธุ์ทำงาน ข้อดีของเครื่องหยอดชนิดนี้สามารถสร้างได้ง่าย เพราะสามารถหาวัสดุได้ในท้องตลาด และมีระยะห่างระหว่างล้อมาก ช่วยในการทรงตัวของเครื่องในขณะทำงาน อย่างไรก็ตามยังพบข้อเสีย คือ ไม่มีฝาปิดเมล็ดพันธุ์

รูปที่ 2.5 เครื่องหยอดถ่วงเล็กข้างอก โดยศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวพิษณุโลก [9]

เครื่องหมายอุดมล็อกข้างอก โดย บริษัท โปรเจ็คพิล็อก จำกัด [10] (ดังรูปที่ 2.6) หลักการทำงานเบื้องต้นของเครื่องหมายอุด ส่งกำลังจากล้อไปที่เพลาลูกโรย มีกลไกการเปิด-ปิดการปล่อยเมล็ดพันธุ์ สามารถรอยได้ครั้งละ 8 แคว ใช้รถไถเดินตามเป็นต้นกำลัง อัตราการใช้เมล็ดพันธุ์ 15-20 กิโลกรัมต่อไร่ ข้อดีของเครื่องหมายชนิดนี้ คือ วัสดุตัวถังทำจากสแตนเลส มีจำนวน 8 ถัง สามารถบรรจุเมล็ดพันธุ์ข้างอกได้ถังละ 8 กิโลกรัม และมีชุดสกีติดตั้งบริเวณใต้ตัวเครื่องช่วยลดการจมในโคลนของตัวเครื่องหมายเมื่อใช้งานบริเวณที่มีโคลนลึก แต่อย่างไรก็ตามยังพบข้อเสีย คือ ตัวถังใส่เมล็ดไม่มีฝาปิด

รูปที่ 2.6 เครื่องหมายอุดมล็อกข้างอก โดย บริษัท โปรเจ็คพิล็อก จำกัด [10]

เครื่องหมายโดยคุณสุเมธ พรมนรักษा [11] (ดังรูปที่ 2.7) ลักษณะที่สำคัญของเครื่องหมายรุ่นนี้ คือ การเพิ่มสกีบริเวณใต้ห้องของเครื่องหมาย จำนวน 2 ชิ้น ซึ่งจะลดปัญหาการการจมโคลนลึกของล้อ และช่วยให้ผู้ใช้งานไม่ต้องออกแรงมาก แต่อย่างไรก็ตามยังพบว่าข้อเสียคือ พบปัญหาการเมื่อยล้าจากการทำงานของผู้ใช้งาน

รูปที่ 2.7 เครื่องหมายโดยคุณสุเมธ พรมนรักษा [11]

เครื่องยอดเมล็ดพันธุ์ข้าว รุ่นดัดแปลงสำหรับนาี้ตาม โดยคุณเอกศักดิ์ โพธิ์ทอง บริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด ศูนย์ควบคุมการบินพิษณุโลก [12] (ดังรูปที่ 2.8) ลักษณะที่สำคัญ ของเครื่องยอดคือติดตั้งบนรถ ทำงานโดยต่อพ่วงกับรถไถเดินตาม ใช้ล้อแข็งเป็นล้อตันกำลังใน ควบคุมการโรยเมล็ดข้าว มีลังใส่เมล็ดจำนวน 10 ลัง ระยะได้ครั้งละ 20 แคกระยะห่าง ข้อดีของเครื่องยอด เมล็ดพันธุ์ข้าวรุ่นนี้คือสามารถทำงานได้ในสภาพพานหลุ่ม และอุปกรณ์ส่วนต่างๆ สามารถทำขึ้นเองได้ ส่วนข้อเสียของเครื่องรุ่นนี้ไม่สามารถทำงานได้ในขณะที่มีฝนตกจะทำให้เมล็ดข้างในถังเปียกโดยไม่ ออกร ถ้าข้อนี้คือเมล็ดข้าวเหลือน้อยกว่า 1 ใน 3 ของถังเมล็ดข้าวจะรอยออกเยอะกว่าปกติ

รูปที่ 2.8 เครื่องยอดเมล็ดพันธุ์ข้าว รุ่นดัดแปลงสำหรับนาี้ตาม [12]

รถดำเนินตามคูใบด้า SPW68cm [13] (ดังรูปที่ 2.9) ชุดสกีปรับระดับได้ ช่วยรักษาสมดุล รถขณะทำงานบนพื้นนาที่ไม่เรียบ และนอกจากนี้ยังช่วยป้องกันการจมโคลนของตัวเครื่องดำเนินทำ ให้สามารถทำงานในพื้นที่หล่มมาก ๆ ได้

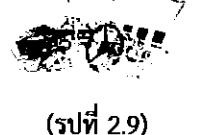

รูปที่ 2.9 รถดำเนินตาม SPW68cm [13]

จากการสืบค้นข้อมูลที่มีอยู่พบว่าอุปกรณ์เสริมที่เกี่ยวข้องกับการซ่วยลดหรือป้องกันปัญหา การติดหล่มของเครื่องจักรกลเกษตร สามารถนำมาปรับใช้เข้าเครื่องโรยเมล็ดข้าวออกแบบแคล้ว รุ่นที่

2 ได้โดยสามารถติดตั้งเพิ่มเติมกับตัวเครื่องโรตารี่เมล็ดข้าวของแบบแคล รุ่นที่ 2 ได้โดยไม่จำเป็นต้องตัดชิ้นส่วนใดส่วนหนึ่งออก และเป็นไปตามขอบเขตที่วางไว้โดยจะทำการออกแบบ สร้างและติดตั้งอุปกรณ์เสริม เพื่อป้องกันการติดหล่ม และทดสอบเครื่องโรยที่ติดตั้งอุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการ และในแปลงนา นอกจากนี้อุปกรณ์เสริมแต่ละชนิดที่ได้ศึกษาข้อมูลมา้นั้นทำงานในพื้นที่นาตามที่เป็นหล่มได้เป็นอย่างดี ผลการเปรียบเทียบเครื่องจักรกลเกษตรที่ใช้ในการทำนาตามแต่ละแบบ แสดงในตารางที่ 2.3

ตารางที่ 2.3 การเปรียบเทียบเครื่องจักรกลที่ใช้ในการทำนาตาม

คุณลักษณะ เครื่องจักรกลเกษตร	ใช้แรงงาน ยากงาน	ใช้เครื่องจักร ยากงาน	ล้อ	ครีบล้อ	สกี
(รูปที่ 2.4)	✓	✗	✓	✓	✗
(รูปที่ 2.5)	✗	✓	✓	✓	✗
(รูปที่ 2.6)	✗	✓	✓	✓	✓
(รูปที่ 2.7)	✓	✗	✓	✓	✓
(รูปที่ 2.8)	✗	✓	✗	✗	✓
(รูปที่ 2.9)	✗	✗	✓	✓	✓

หมายเหตุ : สัญลักษณ์ ✓ แทนสิ่งที่มีในหัวขอ, สัญลักษณ์ ✗ แทนสิ่งที่ไม่มีในหัวขอ

จากการศึกษาข้อมูลเครื่องจักรกลเกษตรที่ใช้ในนาต้ม พบร่วมกันการติดหล่มเครื่องจักรกลเกษตรที่มีขนาดเล็ก จะใช้การติดครึบล้อ และเครื่องจักรกลเกษตรที่มีขนาดใหญ่จะติดตั้งบนสกี หรือถ้ามีล้อจะติดตั้งสกีเสริมบริเวณใต้ห้องเครื่องจักรเกษตรนั้นเพื่อป้องกันปัญหาการติดหล่มของเครื่องโดยเมล็ดข้าวของแบบต่ำรุ่นที่ 2 สามารถสรุปแนวทางในการปรับปรุงเครื่องโดยได้ 3 แนวทางดังต่อไปนี้

- 1) ออกแบบล้อใหม่ เพื่อช่วยในการเคลื่อนที่ในนาหล่มได้ดีขึ้น
- 2) ออกแบบอุปกรณ์เสริม เพื่อช่วยพยุงตัวเครื่องให้เคลื่อนที่ได้ดีขึ้น และยกต่อการติดหล่ม
- 3) ติดตั้งอุปกรณ์ช่วยขึ้นจากหล่ม เช่นช่วยยกตัวเครื่อง เมื่อเครื่องเกิดปัญหาเกิดติดหล่ม โดยในโครงการนี้ได้เลือกวิธีที่ 2 คือ การออกแบบอุปกรณ์เสริมเพื่อช่วยป้องกันการติดหล่ม

2.4 สมการที่ใช้ในโครงการ

2.4.1 การคำนวณสมรรถนะทางไร่ทางทฤษฎี

สมรรถนะทางไร่ทางทฤษฎี (theoretical field capacity), C_t คำนวณได้จากอัตราเร็วในการเคลื่อนที่ของการทำงานและหน้าว่างการทำงานของเครื่องจักรตั้งแต่คนในสมการที่ 1

$$C_t = \frac{SW}{1.6} \quad (1)$$

เมื่อ C_t = สมรรถนะทางไร่ทางทฤษฎี (ไร่ต่อชั่วโมง)

S = อัตราเร็วการเคลื่อนที่ (กิโลเมตรต่อชั่วโมง)

W = หน้าว่างการทำงาน (เมตร)

2.4.2 การคำนวณสมรรถนะทางไร่ประสิทธิผล

สมรรถนะทางไร่ประสิทธิผล (effective field capacity), C_e คำนวณได้จากสมรรถนะทางไร่ทางทฤษฎี, C_t และประสิทธิภาพทางไร่, e ซึ่งเป็นอัตราส่วนระหว่างเวลาที่ได้งานต่อเวลาที่ใช้ทั้งหมดในการทำงาน ดังสมการที่ 2 และ 3

$$e = \frac{t}{T} \quad (2)$$

$$C_e = eC_t \quad (3)$$

เมื่อ t = เวลาที่ได้งาน (วินาที)

T = เวลาที่ใช้ทั้งหมดในการทำงาน (วินาที)

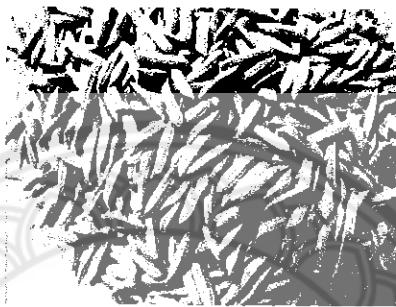
C_t = สมรรถนะทางไร่ประสิทธิผล (ไร่ต่อชั่วโมง)

e = ประสิทธิภาพทางไร่ (ทศนิยม)

C_t = สมรรถนะทางไร่ทางทฤษฎี (ไร่ต่อชั่วโมง)

2.5 ข้อมูลเมล็ดพันธุ์ข้าว

โครงการนี้ใช้เมล็ดข้าวพันธุ์ กข41 (รูปที่ 2.10)[14] สำหรับการทดสอบในแปลงนาตามความต้องการของเกษตรกรนิดพันธุ์มีความเหมาะสมในการใช้ปุ๋ยบริเวณภาคเหนือตอนล่าง ในพื้นที่นาชลประทาน หรือนาซึ่งควบคุมน้ำได้ ข้อมูลลักษณะประจำพันธุ์ของเมล็ดข้าวพันธุ์ กข41 มีดังต่อไปนี้

รูปที่ 2.10 เมล็ดข้าวพันธุ์ กข41

ลักษณะประจำพันธุ์ของเมล็ดข้าวพันธุ์ กข41 มีดังต่อไปนี้

- เป็นข้าวเจ้าไม่ไวต่อแสง
- ให้ผลผลิตเฉลี่ย 894 กิโลกรัมต่อไร่
- อายุเก็บเกี่ยว 105 วัน
- ความสูง 104 เซนติเมตร
- กอตั้ง ต้นแข็ง ใบสีเขียวตั้งตรง ยาว 35 เซนติเมตร กว้าง 1.6 เซนติเมตร
- ระยะพักตัวของเมล็ดประมาณ 9-10 สปีด้าห์
- ข้าวเปลือกสีขาว เมล็ดเรียว ยาว 10.4 มิลลิเมตร กว้าง 2.53 มิลลิเมตร หนา 2.05 มิลลิเมตร

- เมล็ดข้าวกล่องรูปร่างเรียว ยาว 7.73 มิลลิเมตร กว้าง 2.23 มิลลิเมตร หนา 1.81 มิลลิเมตร

- ปริมาณอนิโอล 27.15 %
- คุณภาพข้าวสุก ร่วน แข็ง
- ค่อนข้างต้านทานเพลี้ยกระโดดสิน้ำตาลและโรคใหม้
- คุณภาพเมล็ดทางกายภาพดี เป็นข้าวเจ้าเมล็ดยาว เรียว ห้องไช่น้อย คุณภาพการสีดี สามารถเป็นข้าวสาร 100 %

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงาน

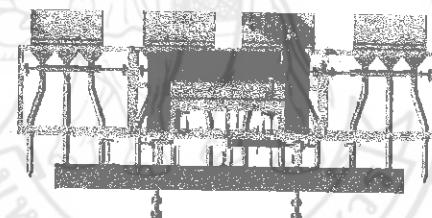
3.1 แนวคิดในการออกแบบอุปกรณ์เสริมที่ช่วยป้องกันการติดหล่น

3.1.1 เกณฑ์การพิจารณาในการออกแบบ

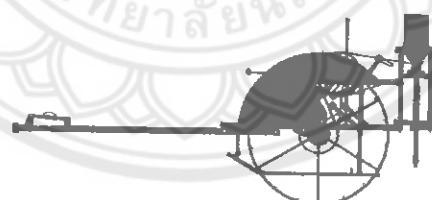
ในการพิจารณาการออกแบบส่วนอุปกรณ์เสริมช่วยป้องกันการติดหล่มทางคนจะผู้ดำเนินโครงการเล็งเห็นว่าอุปกรณ์เสริมช่วยป้องกันการติดหล่มต้องมีรูปแบบไม่ซับซ้อน ผลิตได้ง่าย บำรุงรักษาง่าย แข็งแรงทนทานต่อการใช้งาน และวัสดุอุปกรณ์สามารถหาซื้อได้ตามร้านค้าทั่วไป

3.1.2 การออกแบบอุปกรณ์เสริมช่วยป้องกันการติดหล่ม

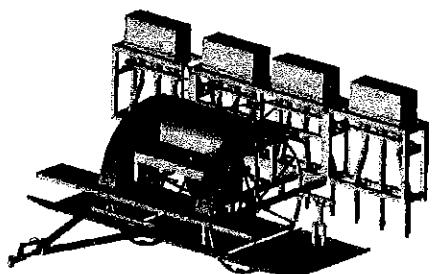
ส่วนการออกแบบอุปกรณ์เสริมช่วยป้องกันการติดหล่มทางคนจะผู้ดำเนินโครงการได้มีการออกแบบไว้ในเบื้องต้น 3 รูปแบบ แสดงดังรูปที่ 3.1-3.3

(ก) ด้านหน้า

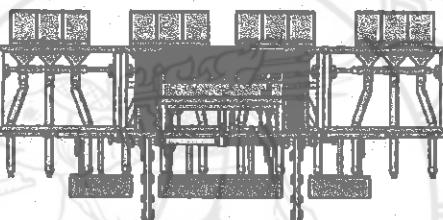
(ข) ด้านข้าง

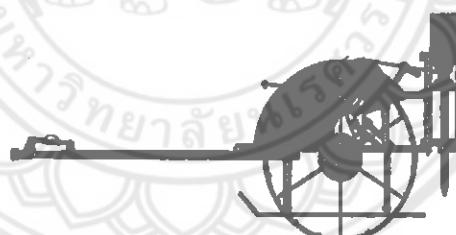
(ค) มุมมอง 3 มิติ

รูปที่ 3.1 แบบที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเชียงใหม่

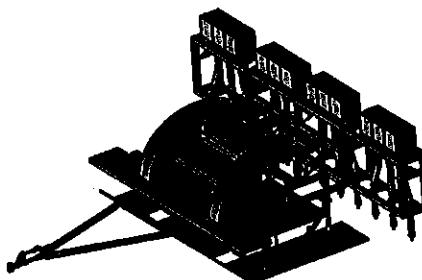
แบบที่ 1 สกีแบบคาดเจาะร่อง มีแนวคิดในการตัดแปลงมาจากการเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าว รุ่นตัดแปลงสำหรับนา่น้ำตาม (รูปที่ 2.8) ที่สามารถใช้งานในนาหล่มได้เป็นอย่างดี โดยออกแบบให้มีลักษณะเป็นโลหะแผ่นบาง เจาะล่องให้ล้อตันกำลังที่ใช้เป็นกลไกการโรยเมล็ดข้าวของสามารถหดตัวได้ บริเวณด้านหน้าทำมุม 30 องศา กับแนวระดับ เสริมความแข็งแรงด้วยโครงสร้างเหล็กจากบริเวณจุดเชื่อมต่อด้านหน้าและด้านหลังสามารถปรับระดับขึ้น-ลงได้ เพื่อช่วยในการเคลื่อนที่ข้ามคันนา และตัวชุดอุปกรณ์เสริมป้องกันการติดหล่มสามารถแยกประกอบได้ โดยสกีแบบคาดเจาะร่องนี้มีข้อดีคือสามารถสร้างได้ง่าย กลไกการยกไม่ซับซ้อน มีความแข็งแรง มีความคงทนต่อชีวภาพเลี้ยงในต้านดิน และการใช้ต้นทุนในการสร้างน้อย ส่วนข้อเสียของสกีแบบคาดเจาะร่องให้ล้อตัน มีน้ำหนักค่อนข้างมากเนื่องจากขั้นส่วนสกีมีขนาดใหญ่ ในกระบวนการย้ายจำเป็นต้องใช้แรงงานอย่างน้อย 2 คนขึ้นไป และอาจมีการสะสมของดินบริเวณด้านบนสกี

(ก) ด้านหน้า

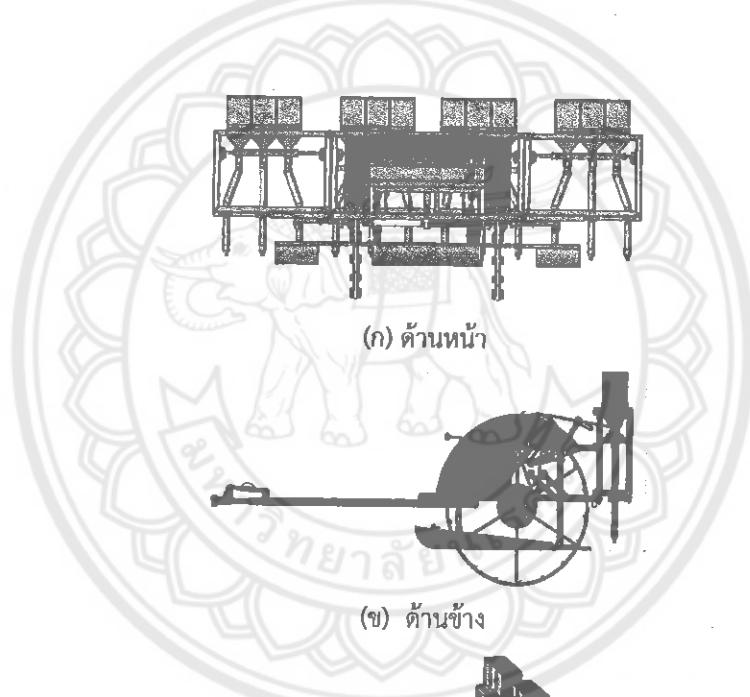
(ข) ด้านข้าง

(ค) มุมมอง 3 มิติ

รูปที่ 3.2 แบบที่ 2 สกีแบบแยกส่วน

แบบที่ 2 สกีแบบแยกส่วน ขวา มีแนวคิดมาจากการดำเนินตาม (รูปที่ 2.9) มีลักษณะรูปร่างคล้ายกับสกีแบบที่ 1 ต่างกันตรงที่แบบที่ 2 มีการแยกชิ้นส่วนออกเป็น 3 ส่วน(ซ้าย-กลาง-ขวา) เพื่อช่วยลดการสะสมคราบล้อตันกำลัง จุดเชื่อมต่อที่เพิ่มขึ้นเพื่อยืดจับบริเวณด้านข้างทั้งสองด้าน มีการเคลื่อนที่ขึ้น-ลงอิสระต่อ กันของสกีทั้งสามชิ้นเพื่อความสะดวกในการเคลื่อนที่ข้ามคันนาและรักษาสมดุลขณะเลี้ยว และสามารถแยกประกอบได้ โดยสกีแบบที่ 2 นี้มีข้อดีคือมีน้ำหนักเมื่อแยกชิ้นเบากว่าสกีแบบที่ 1 จึงสามารถยืดได้ง่ายและประหยัดเนื้อที่กว่า ข้อเสียของสกีแบบนี้คือ ต้องสร้างกลไกการยกที่มากกว่าแบบที่ 1 การประกอบประกอบจึงทำได้ยากกว่า และความคล่องตัวในการเลี้ยวน้อยกว่าแบบที่ 1 เพราะมีการแยกชิ้นส่วนออกเป็นสามชิ้นอิสระต่อ กันจึงมีการต้านทานของดินขณะเลี้ยว

(ก) ด้านหน้า
(ข) ด้านข้าง
(ค) บูมมอง 3 มิติ

รูปที่ 3.3 แบบที่ 3 สกีทรงหยดน้ำ

แบบที่ 3 สกีทรงหยดน้ำ มีลักษณะคล้ายกันแบบที่ 2 คือมีการแยกสกีเป็นสามชิ้น ช่วยลดการสะสมของโคลนบนสกีจากล้อตันกำลัง ต่างกันที่บริเวณพื้นที่สัมผัสด้านหน้าสกีเป็นส่วนโถงและมีการเชื่อมปิดบริเวณด้านบนและด้านข้างของสกี เพิ่มจุดเชื่อมต่อเพื่อใช้ยึดจับสกีบริเวณด้านข้าวทั้งสองด้าน เพิ่มเหล็กคานในการยึดสกีทั้งสามให้เคลื่อนที่เข็น-ลงพร้อมกัน และสามารถแยกประกอบได้ มีข้อดีคือช่วยลดการสะสมของโคลนบริเวณด้านบนอุปกรณ์ ข้อเสียของสกีแบบนี้คือความแข็งแรงในการใช้งานน้อยมีจำนวนจุดเชื่อมต่อมาก การสร้างทำได้ยากและใช้ต้นทุนในการสร้างมากกว่าแบบที่ 1 และ 2

จากการออกแบบอุปกรณ์เสริมช่วยป้องกันการติดหล่มในเบื้องต้นทั้ง 3 รูปแบบสามารถสรุปเปรียบเทียบกันได้ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 การเปรียบเทียบข้อมูลของอุปกรณ์เสริมช่วยป้องกันการติดหล่มแบบต่างๆ

ข้อมูล	แบบที่ 1 สกีแบบคาดเจาะร่อง	แบบที่ 2 สกีแบบแยกส่วน	แบบที่ 3 สกีทรงหยดน้ำ
1. การสร้าง	ง่าย	ปานกลาง	ยาก
2. กลไกการยก	ง่าย	ยาก	ยาก
3. ความแข็งแรง	มาก	น้อย	น้อย
4. การถอดประกอบ	ง่าย	ปานกลาง	ปานกลาง
5. การสะสมของดิน	ปานกลาง	ปานกลาง	น้อย
6. ความคล่องตัวในการเลี้ยว	มาก	น้อย	น้อย
7. การชนย้าย	ยาก	ง่าย	ง่าย
8. ต้นทุนในการสร้าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

เมื่อผู้ดำเนินโครงการได้ศึกษาการออกแบบและวิธีการสร้างอุปกรณ์เสริมช่วยป้องกันการติดหล่มแบบสกี ในแบบต่างๆ แล้วลงความเห็นว่าควรเลือกแบบที่ 1 สกีแบบคาดเจาะร่อง (รูปที่ 3.1) เพราะมีความเป็นไปได้ในการสร้าง ที่สอดคล้องกับงบประมาณที่ใช้จัดทำโครงการมากที่สุด

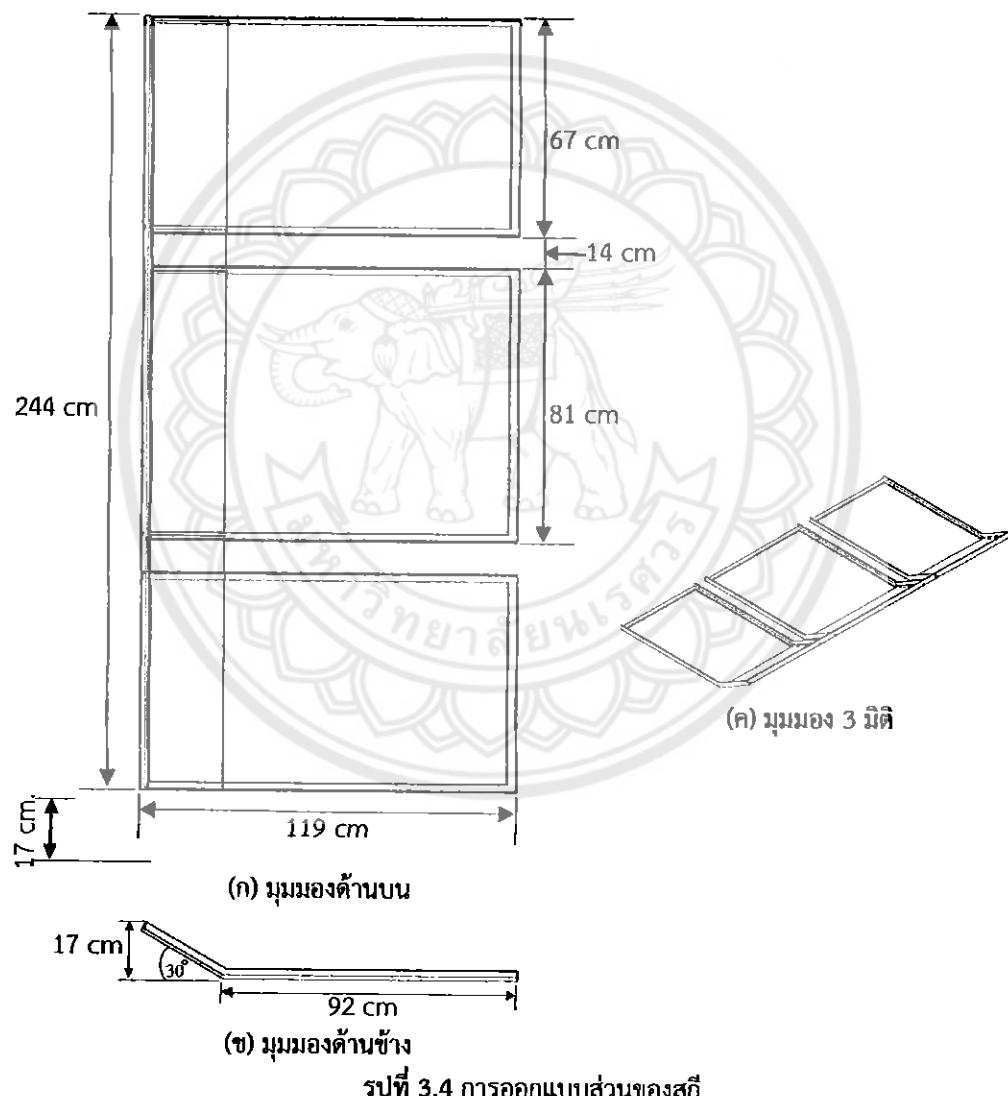
ข้อกำหนดในการออกแบบอุปกรณ์เสริมช่วยป้องกันการติดหล่มชุดสกีจะต้องมีความสูงจากพื้นดินในระดับทำงานที่ 20 และ 25 เซนติเมตร (จากข้อมูลความสูงโคลนเฉลี่ยอยู่ที่ 19.3 เซนติเมตร และความสูงของปลายท่อปล่อยเมล็ดจากพื้นดินที่ 30 เซนติเมตร [7]) เพื่อให้ปลายท่อปล่อยเมล็ดอยู่สูงจากโคลนเมื่อนำไปใช้งาน 10 ถึง 15 เซนติเมตร

จากนั้นจึงแบ่งส่วนการออกแบบสกีแบบคาดเจาะร่องออกเป็น 3 ส่วน กล่าวคือ ส่วนที่ 1 ส่วนของสกี ส่วนที่ 2 ส่วนเชื่อมต่อ และส่วนที่ 3 ส่วนชุดปรับระดับของสกี โดยมีรายละเอียดการออกแบบแต่ละส่วนดังนี้

1) การออกแบบส่วนของสกี

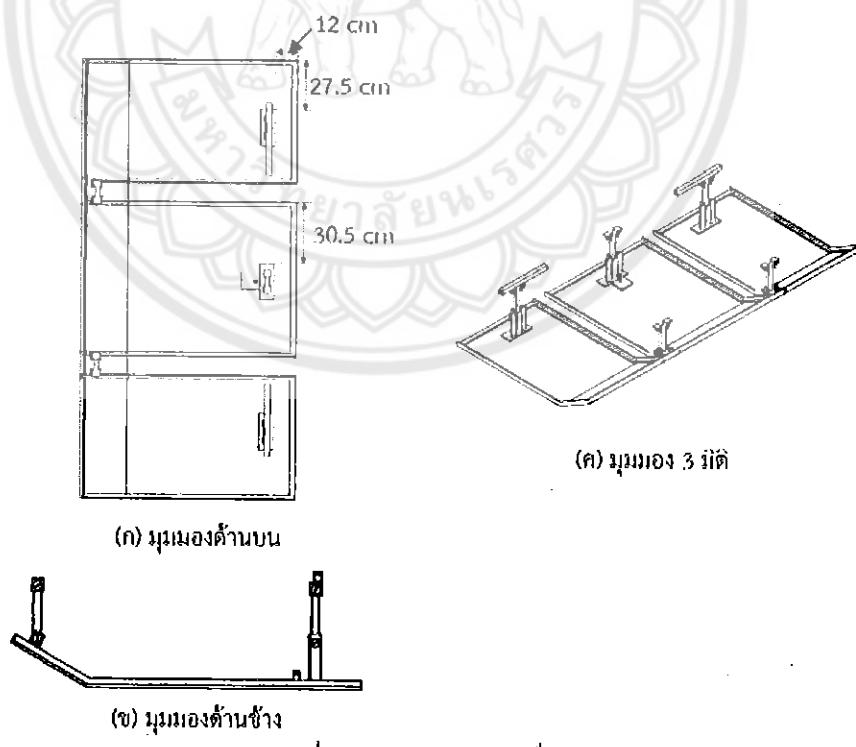
ทางคณะผู้ดำเนินโครงการได้ทำการออกแบบจากเหล็กแผ่นมาตรฐาน ขนาดกว้าง 122 เซนติเมตร ยาว 244 เซนติเมตร ความหนา 1.6 มิลลิเมตร มาพับทำมนุษย์ 30 องศา ซึ่งไป 30 เซนติเมตร ทำให้ส่วนของสกีมีมิติเป็น ความกว้าง 119 เซนติเมตร ความยาว 244 เซนติเมตร ความ

สูง 17 เซนติเมตร เป็นจากเครื่องโรยเมล็ดข้าวอกแบบ笃า รุ่นที่ 2 มีการใช้ล้อตันกำลังในการควบคุมกลไกการโรยเมล็ดข้าวอกจึงตัดในส่วนของร่องความยาวล้อหั้งสองข้างของหัวเครื่องโรยให้มีความกว้าง 14 เซนติเมตร และความยาว 92 เซนติเมตร หั้งสองข้าง จากนั้นออกแบบโครงโดยใช้เหล็กจาก ขนาด 30×30 มิลลิเมตร หนา 5 มิลลิเมตร และเหล็กเส้นแบบ ขนาดความกว้าง 32 มิลลิเมตร หนา 9 มิลลิเมตร ทำเป็นโครงเพื่อเพิ่มความแข็งแรงของส่วนสกี แสดงดังรูปที่ 3.4

2) การออกแบบส่วนเชื่อมต่อ

ในส่วนนี้การเชื่อมต่อของสเก็ตจะติดตั้งเข้ากับตัวเครื่องโรยเมล็ดข้าวออกแบบแกร รุ่นที่ 2 นั้น จะต้องติดตั้งในตำแหน่งที่ไม่รบกวนการทำงานของกลไกการโรย กลไกการพับดังบรรจุเมล็ด ของ ตัวเครื่อง และหาจุดที่เหมาะสมที่สามารถติดตั้งได้ ในส่วนการออกแบบขาเชื่อมต่อ กำหนดให้มี ขนาด 30×30 มิลลิเมตร ความหนา 5 มิลลิเมตร นำมาติดกับบูทขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 2 เซนติเมตร ยาว 5 เซนติเมตร หนา 5 มิลลิเมตร ทั้งด้านบนและล่างของขาเชื่อมต่อ ในด้านจุดเชื่อมต่อ ด้านหน้า ออกแบบโดยใช้เหล็กจาก ขนาด 40×40 มิลลิเมตร หนา 5 มิลลิเมตร มีความยาวขึ้นละ 4 เซนติเมตร จำนวนทั้งหมด 8 ชิ้นเจาะรูขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 2 เซนติเมตร ส่วนด้านหลังใช้เหล็ก จากขนาดเดียวกันกับด้านหน้าจำนวน 6 ชิ้น เพื่อใช้ยึดในตำแหน่งส่วนบน ส่วนข้างสองด้านเชื่อมต่อ กับเหล็กจาก ขนาด 30×30 มิลลิเมตร หนา 5 มิลลิเมตร ที่นำมาเชื่อมต่อกันเป็นเหล็กกล่องที่จะใช้ เชื่อมต่อในส่วนของตัวเครื่องโรยเมล็ดข้าวออกแบบแกร รุ่นที่ 2 มีความยาว 35 เซนติเมตร ส่วน เชื่อมต่อด้านล่างใช้เหล็กจาก ขนาด 40×40 มิลลิเมตร หนา 5 มิลลิเมตร ตัดให้มีความยาว 18 เซนติเมตร จำนวน 6 ชิ้น เจาะรูขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 2 เซนติเมตรเช่นเดียวกัน เชื่อมต่อบนส่วน ของสเก็ตที่มีฐานเหล็ก กว้าง 8 เซนติเมตร ยาว 20 เซนติเมตร หนา 5 มิลลิเมตร รองรับอยู่ จากนั้นนำ เหล็กเพลาที่มีขนาด เส้นผ่านศูนย์กลาง 2 เซนติเมตร ตัดให้ได้ความยาว 8 เซนติเมตร จำนวนทั้งสิ้น 10 ชิ้น ทำเป็นลักษณะเชื่อมต่อ แสดงดังรูปที่ 3.5

រูប់ 3.5 การออกแบบស่วนเชื่อมต่อ

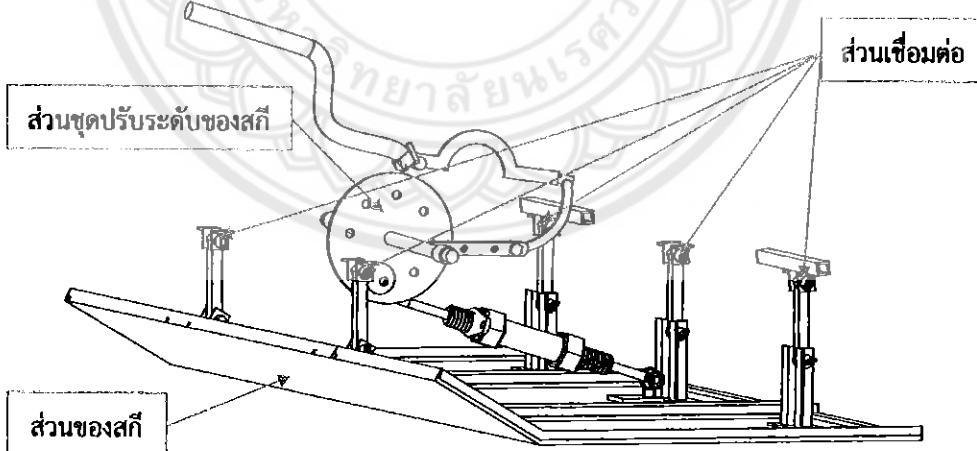
3) การออกแบบส่วนชุดปรับระดับของสกี

การออกแบบส่วนชุดปรับระดับของสกีนั้นกำหนดระยะทำงานของส่วนสกีระดับ 1 ที่ความสูงจากพื้นดิน 20 เซนติเมตร ระดับ 2 ที่ความสูงจากพื้นดิน 25 เซนติเมตร และระดับ 3 เมื่อไม่ใช้งานหรือใช้ข้ามคันนาที่ความสูงจากพื้นดิน 30 เซนติเมตร โดยออกแบบวงกลมหนา 10 มิลลิเมตร เส้นผ่านศูนย์กลาง 30 เซนติเมตร เชื่อมต่อ กับเหล็กเพลา ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 3 เซนติเมตร ยาว 85 เซนติเมตร เพื่อเป็นส่วนหมุนของแขนเชื่อมต่อส่วนสกี ในการปรับระดับ ออกแบบให้เหล็กเพลาที่ทำการเชื่อมใส่เข้าไปในบุหที่ทำการยึดติดกับตัวเครื่องโดยแม่ล็อกข้างออกแบบแฉะ รุ่นที่ 2 และในส่วนเชื่อมต่อระหว่างส่วนสกีกับหน้าแปลนเหล็กกลมนั้น ใช้เพลาถูกมากเป็นจุดเชื่อมต่อ มีเส้นผ่านศูนย์กลาง 8 เซนติเมตร ความยาว 53 เซนติเมตร แสดงดังรูปที่ 3.6

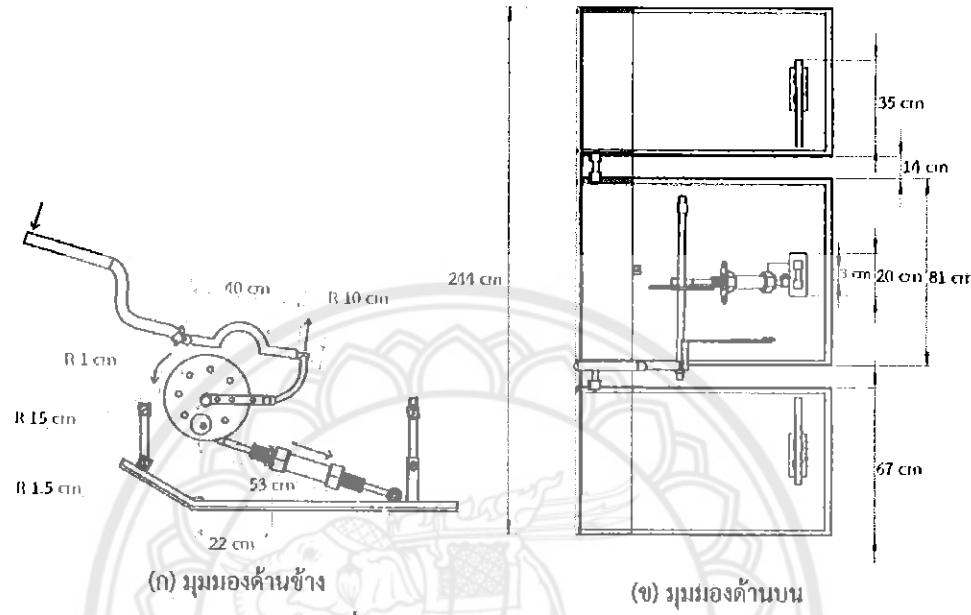
รูปที่ 3.6 ลักษณะของเพลาถูกมาก

เมื่อทำการออกแบบทั้ง 3 ส่วนแล้วนำมาประกอบจะ變成แผนภาพได้ แสดงดังรูปที่ 3.7

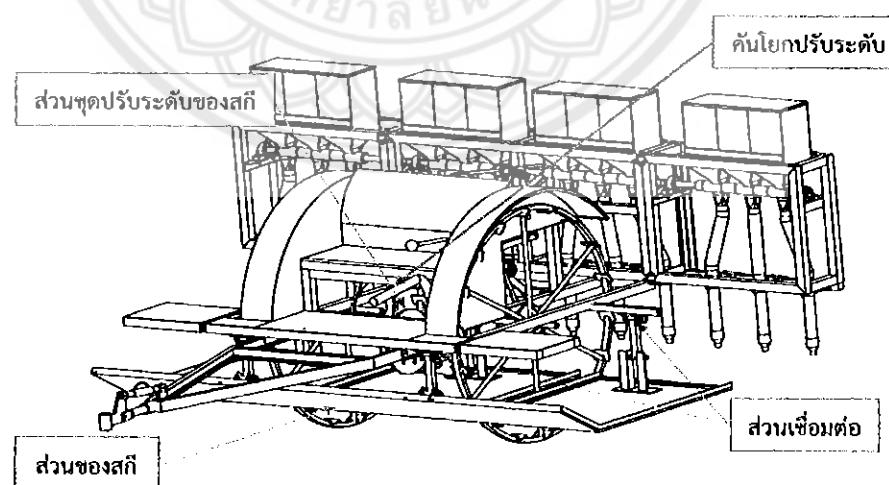
รูปที่ 3.7 แผนภาพสกีแบบถอดเจาะร่อง

ในส่วนของการปรับระดับสามารถปรับได้โดยคันโยกปรับระดับ เมื่อทำการกดคันโยกลงจะทำให้ชุดสกีเคลื่อนที่ลง และเมื่อยกคันโยกขึ้นจะทำให้ชุดสกีเคลื่อนที่ขึ้น แสดงดังรูปที่ 3.8

รูปที่ 3.8 ส่วนชุดปรับระดับของสกี

โดยการปรับระดับสามารถปรับได้จากคันโยกปรับระดับที่ติดตั้งบริเวณที่นั่งผู้ขับข่ายของคนขับสามารถแสดงได้ดังรูปที่ 3.

รูปที่ 3.9 เครื่องโดยเมล็ดข้าวอย่างที่ติดตั้งสกีแบบคาดเจาะร่อง

3.1.3 การสร้างอุปกรณ์เสริมช่วยป้องกันการติดหล่น

ขั้นตอนของการสร้างสเก๊แบบถาวรสเจาะร่อง ได้แบ่งส่วนของการสร้างออกเป็น 3 ส่วน ก่อโครงสร้าง ส่วนที่ 1 การสร้างส่วนของสเก๊ ส่วนที่ 2 การสร้างส่วนเชื่อมต่อ และส่วนที่ 3 การสร้างส่วนชุดปรับระดับของสเก๊ โดยมีรายละเอียดการสร้างแต่ละส่วนดังนี้

1) การสร้างส่วนของสเก๊

ในการสร้างส่วนของสเก๊ได้นำเหล็กแผ่น ขนาดความกว้าง 121.92 เซนติเมตร ยาว 243.84 เซนติเมตร และความหนา 1.6 มิลลิเมตร มาพับทำมุม 30 องศา โดยส่วนความยาวที่พับขึ้นไปมี ความยาว 30 เซนติเมตร ตัดในส่วนของร่องความยาวล้อห้องสองข้างของตัวเครื่องโดยให้มีความกว้าง 14 เซนติเมตร และความยาว 92 เซนติเมตร ห้องสองข้าง จากนั้นใช้เหล็กจาก หนา 5 มิลลิเมตร ขนาด 30×30 มิลลิเมตร และเหล็กเส้นแบบ ขนาดความกว้าง 32 มิลลิเมตร หนา 9 มิลลิเมตร ทำ เป็นโครงเพื่อเพิ่มความแข็งแรงของส่วนสเก๊ แสดงดังรูปที่ 3.10

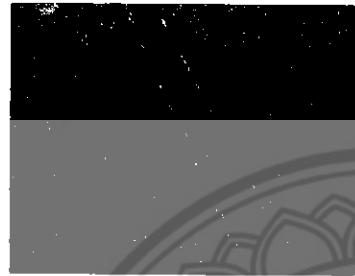
รูปที่ 3.10 การสร้างส่วนของสเก๊

2) การสร้างส่วนเชื่อมต่อ

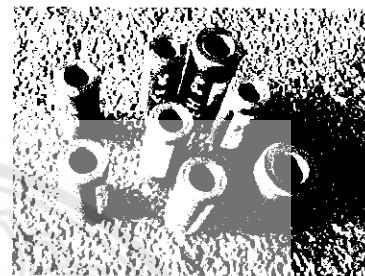
ส่วนเชื่อมต่อในส่วนนี้ใช้ขาเชื่อมต่อที่ทำมาจากเหล็กจาก หนา 5 มิลลิเมตร ขนาด 30×30 มิลลิเมตร นำมาเชื่อมต่อกันให้ได้เป็นเหล็กกล่องขนาดความยาว 18 เซนติเมตร จากนั้นนำบุทขนาด เส้นผ่าศูนย์กลาง 2 เซนติเมตร ยาว 5 เซนติเมตร หนา 5 มิลลิเมตร มาเชื่อมต่อห้องด้านบนและล่าง ของเหล็กกล่องที่ทำไว้ ในด้านจุดเชื่อมต่อด้านหน้า นำเหล็กจาก หนา 5 มิลลิเมตร ขนาด 40×40 มิลลิเมตร มาตัดให้มีความยาวชิ้นละ 4 เซนติเมตร จำนวนห้องหนึ่ง 8 ชิ้น เจาะรูขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 2 เซนติเมตร ส่วนด้านหลังใช้เหล็กจากขนาดเดียวกันกับด้านหน้าจำนวน 6 ชิ้น เพื่อใช้ยึด ในตำแหน่งส่วนบน

ส่วนข้างสองด้านเชื่อมต่อกับเหล็กจาก หนา 5 มิลลิเมตร ขนาด 30×30 มิลลิเมตร ที่นำมา เชื่อมต่อกันเป็นเหล็กกล่องที่จะใช้เชื่อมต่อในส่วนของตัวเครื่องโดยเม็ดข้างออกแบบแคลว รุ่นที่ 2 จะ ต่างกันที่ความยาวของเหล็กจากที่ใช้ในส่วนล่าง โดยจะตัดให้มีความยาว 18 เซนติเมตร จำนวน 3

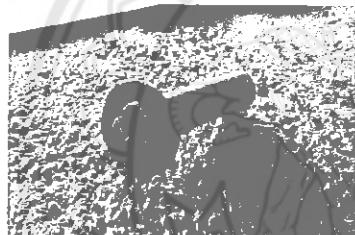
ชั้น เจาะรูขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 2 เซนติเมตรเช่นเดียวกัน เชื่อมต่อบนส่วนของสกีที่มีเหล็กขนาดความกว้าง 8 เซนติเมตร ยาว 20 เซนติเมตร และหนา 5 มิลลิเมตร รองรับอยู่ จากนั้นนำเหล็กเพลาที่มีขนาด เส้นผ่านศูนย์กลาง 2 เซนติเมตร ตัดให้ได้ความยาว 8 เซนติเมตร จำนวนทั้งสิ้น 10 ทำเป็นสลักเชื่อมต่อ (แสดงดังรูปที่ 3.11-3.17)

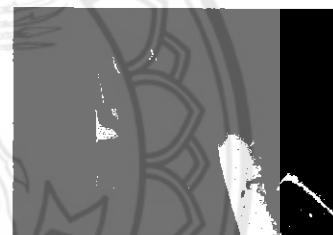
รูปที่ 3.11 เหล็กกล่องที่ต่อไว้

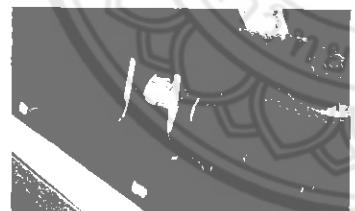
รูปที่ 3.12 บุทธเรียมนำมาติด

รูปที่ 3.13 สลักเชื่อมต่อ

รูปที่ 3.14 จุดเชื่อมต่อตัวเครื่อง

รูปที่ 3.15 จุดเชื่อมต่อสกี

รูปที่ 3.16 จุดเชื่อมต่อ้านหลัง

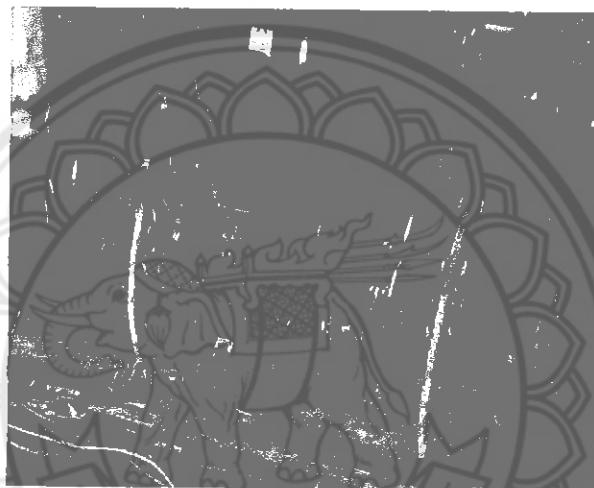
รูปที่ 3.17 ติดตั้งขาเชื่อมต่อ

๑๗๗๖๔๖

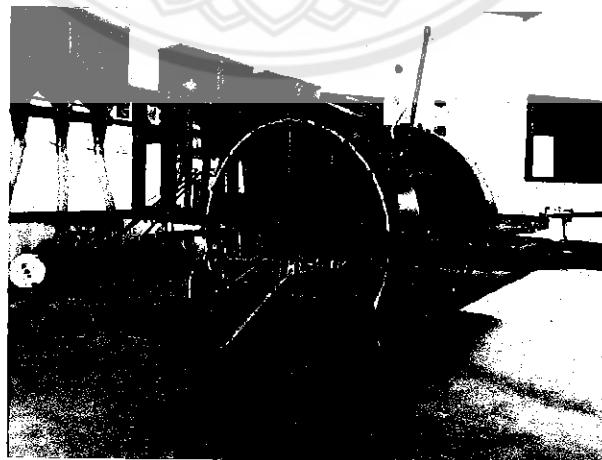
3) การสร้างส่วนชุดปรับระดับของสกี

ส่วนชุดปรับระดับความสูงของสกี ให้เหล็กแผ่นหนา 10 มิลลิเมตร ตัดขึ้นรูปเป็นวงกลมที่มีเส้นผ่าศูนย์กลาง 30 เซนติเมตร เชื่อมต่อ กับเหล็กเพลา ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 3 เซนติเมตร ยาว 85 เซนติเมตร เพื่อทำเป็นส่วนหมุนของแขนเชื่อมต่อส่วนสกี ใน การปรับระดับ โดยนำเหล็กเพลาที่ทำการเชื่อมໄส่เข้าไปในบูทที่ทำการยัดติดกับตัวเครื่องโรยเมล็ดข้าวอกแบบแคล รุ่นที่ 2 และในส่วนเชื่อมต่อระหว่างส่วนสกีกับหน้าแปลนเหล็กกลมนั้น ใช้เหล็กหกมากเป็นจุดเชื่อมต่อ มีเส้นผ่านศูนย์กลาง 8 เซนติเมตร ความยาว 53 เซนติเมตร แสดงดังรูปที่ 3.18

รูปที่ 3.18 ติดตั้งส่วนชุดปรับระดับ

เมื่อทำการสร้างอุปกรณ์เสริมป้องกันการติดหล่มหิ้ง 3 ส่วนเสร็จสิ้น สามารถนำอุปกรณ์เสริมมาประกอบกับเครื่องโรยเมล็ดข้าวอกแบบแคล รุ่นที่ 2 ได้ดังรูปที่ 3.19

รูปที่ 3.19 สกีแบบภาคเจาะร่องที่ติดตั้ง

3.2 การทดสอบเครื่องโรยเมล็ดข้าวของแบบแกล้ว รุ่นที่ 2 ที่ติดตั้งอุปกรณ์เสริมช่วยป้องกันการติดหล่ม

3.2.1 การทดสอบในห้องปฏิบัติการ

การทดสอบเครื่องโรยเมล็ดข้าวของแบบแกล้ว รุ่นที่ 2 ในห้องปฏิบัติการนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบว่าการติดตั้งอุปกรณ์เสริมเข้าไปกับเครื่องนั้นมีผลกระทบต่อการโรยของเมล็ดข้าวของหรือไม่ และกลไกต่าง ๆ ของการปรับระดับความสูงอุปกรณ์เสริมสามารถใช้งานได้ตามปกติหรือไม่ ก่อนนำไปทดลองในแปลงนา

3.2.2 การทดสอบในแปลง

แบ่งออกเป็นการทดสอบ 2 ครั้ง จะแยกต่างกันตรงที่การทดสอบครั้งที่หนึ่งจะทดสอบเครื่องโรยเมล็ดข้าวของแบบแกล้ว รุ่นที่ 2 ที่ติดตั้งอุปกรณ์เสริมช่วยป้องกันการติดหล่มโดยการโรยเมล็ดข้าวของ และการทดสอบครั้งที่สองจะทดสอบโดยการนำเครื่องโรยเมล็ดข้าวของแบบแกล้ว รุ่นที่ 2 ที่ติดตั้งอุปกรณ์เสริมช่วยป้องกันการติดหล่มไปทดสอบวิ่งในแปลงโดยไม่มีการโรยข้าว เพื่อทดสอบอุปกรณ์เสริมช่วยป้องกันการติดหล่ม ที่สภาวะการทำงานต่างๆ

1) การเตรียมแปลงทดสอบ

การเตรียมแปลงนาที่ใช้ทดสอบอุปกรณ์เสริมช่วยป้องกันการติดหล่มครั้งแรก ประกอบด้วยการสูบน้ำเข้าที่นาเป็นเวลา 2 วัน และใช้โรตารีต่อพ่วงรถแทรกเตอร์ปั่นดิน 1 เที่ยว ใช้คลุบต่อพ่วงรถไถเดินตามเพื่อทำเทือก และลูบเทือกเพื่อปรับระดับดินให้สม่ำเสมอ และทำการซักร่องเพื่อให้ระบายน้ำได้สะดวก มีพื้นที่ 3 ไร่ 1 งาน 11.88 ตารางวา ตั้งอยู่ที่ ต.บ้านกร่าง อ.เมือง จ.พิษณุโลก (รูปที่ 3.21) แผนผังของแปลงทดสอบดังรูป ก.1-ก.2 (ภาคผนวก ก)

รูปที่ 3.21 แปลงนาที่ใช้ทดสอบครั้งที่ 1

การเตรียมแปลงนาที่ใช้ทดสอบอุปกรณ์เสริมช่วยป้องกันการติดหล่มครั้งที่สอง ประกอบด้วย การสูบน้ำเข้าที่นาเป็นเวลา 2 วัน และใช้เครื่องต่อพ่วงรถแทรกเตอร์ปั๊มน้ำ 1 เที่ยว ใช้ขบวนต่อพ่วงรถ ไถเดินตามเพื่อทำให้อากาศที่ร่วน 8 ไร่ 2 งาน [7] ตั้งอยู่ที่ ต. บางระกำ เมืองใหม่ อ.บางระกำ จ. พิษณุโลก (รูปที่ 3.22) แผนผังของแปลงทดสอบแสดงดังรูป ก.3 (ภาคผนวก ก)

รูปที่ 3.22 แปลงนาที่ใช้ทดสอบครั้งที่ 2

2) การทดสอบการป้องกันการติดหล่ม

การทดสอบมีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบการทำงานของอุปกรณ์เสริมป้องกันการติดหล่มที่ติดตั้งกับเครื่องโรยเมล็ดข้าวออกแบบแบบถาวร รุ่นที่ 2 ว่ามีความสามารถในการใช้งานในพื้นที่นาที่มีระดับความลึกของโคลนมากที่สุดเท่าไร การทดสอบการขึ้น-ลงแปลงนา และการทดสอบการข้ามคันนาและมีการทดสอบการข้ามคันนา โดยรายละเอียดของวิธีการทดสอบและอุปกรณ์ที่ใช้ มีดังนี้

อุปกรณ์ที่ใช้

1. เครื่องโรยเมล็ดข้าวออกแบบแบบถาวร รุ่นที่ 2 ที่ทำการติดตั้งอุปกรณ์เสริมช่วยป้องกันการติดหล่มแบบสกัด (แสดงดังรูปที่ 3.23)
2. รถไถเดินตามยี่ห้อ KUBOTA รุ่น RT120 เครื่องยนต์ 12 แรงม้า จำนวน 1 คัน
3. เมล็ดพันธุ์ข้าว กข41 จำนวน 52 กิโลกรัมแห้งน้ำทั้งกระสอบไว้ 24 ชั่วโมง
4. เครื่องซั่งน้ำหนักพิกัด 60 กิโลกรัม
5. ตัวลับเมตรความยาว 5 เมตร
6. ตัวลับเมตรความยาว 40 เมตร
7. นาฬิกาจับเวลา 2 เครื่อง
8. ท่อพีวีซีสำหรับปักหลัก และวัดความลึกโคลน
9. ถุงพลาสติก
10. เครื่องมือสำหรับประกอบอุปกรณ์เสริมสกัด

รูปที่ 3.23 เครื่องโรยเมล็ดข้าวหงอกแบบแบด้า รุ่นที่ 2 ที่ติดตั้งอุปกรณ์เสริมช่วยป้องกันการติดหล่น และเข้มต่อ กับรถไถนาเดินตาม KUBOTA รุ่น RT120

การทดสอบการทำงานของเครื่องโรยเมล็ดข้าวหงอกแบบแบด้า รุ่นที่ 2 ที่ทำการติดตั้ง อุปกรณ์เสริมช่วยป้องกันการติดหล่น จะสุ่นเก็บค่าระดับความลึกของโคลนในจุดต่างๆ (รูปที่ 3.24) ที่ เครื่องสามารถเคลื่อนที่ผ่านไปได้ และเก็บค่าความลึกหล่น คือที่ระดับความลึกที่เครื่องไม่สามารถ เคลื่อนที่ผ่านไปได้ อาจต้องมีการหยุดทำงานหรือต้องดันช่วย

(ก) ขนาดวัดความลึก

(ข) ท่อพีวีซีสำหรับวัดค่าความลึกโคลน

รูปที่ 3.24 การเก็บค่าความลึกโคลน

การทดสอบการปรับค่าระดับความสูงของชุดสก์ที่ระยะการทำงาน ที่ระดับ 1 และระดับ 2 ว่าสามารถปรับค่าระยะการทำงานขณะนำเครื่องไปใช้งานจริงได้หรือไม่ แสดงดังรูปที่ 3.25

รูปที่ 3.25 การปรับระดับการทำงานของอุปกรณ์เสริมช่วยป้องกันการติดหล่นในแปลง

การทดสอบการขับขันม้านานาระหัวงแปลง ในขณะที่ติดตั้งอุปกรณ์เสริมแบบสกี แสดงดังรูป
ที่ 3.26

รูปที่ 3.26 การทดสอบขับขันม้านานา

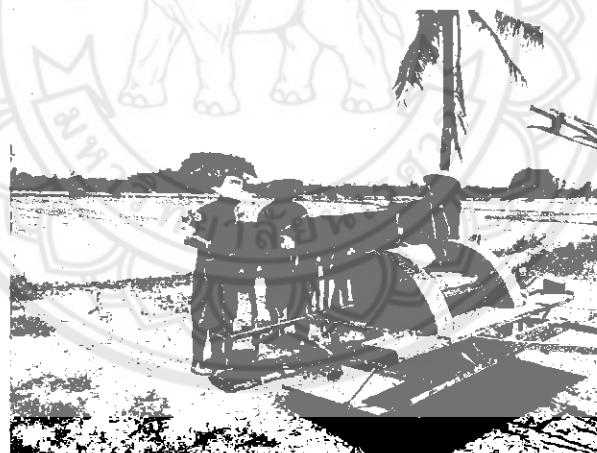
3) การหาสมรรถนะทางไร์ประสิทธิผล

การหาประสิทธิภาพทางไร์ต้องเก็บข้อมูลเวลาการทำงานรวมที่ใช้ในการโดย ระยะเวลาที่ได้
งาน (คือเวลาที่ใช้ในการโดยจากหัวแปลงไปยังท้ายแปลงเท่านั้น ไม่รวมเวลาเสี้ยว) โดยจะใช้การจับ
เวลาด้วยนาฬิกา 2 เครื่อง เครื่องที่ 1 ใช้จับเวลาเมื่อเครื่องโดยเมื่อเครื่องข้างอกแบบเดียวกันเริ่มการทำงาน
ในแปลงจนกระทั่งจบการทำงานในแปลงนั้นๆ โดยเครื่องที่ 2 จะใช้จับเวลาเฉพาะเมื่อทำการโดยอย่าง
เดียว การทดลองจับเวลาในแปลงแสดงดังรูป 3.27

รูปที่ 3.27 การจับเวลาการทำงานของเครื่องโรยในแปลง

การหาอัตราการใช้เมล็ดข้าวอกต่อพื้นที่อัตราการใช้เมล็ดข้าวอกต่อพื้นที่หาได้โดยนำข้อมูล
ปริมาณเมล็ดข้าวอกที่ถูกใช้ในแปลง หารด้วยพื้นที่ของแปลง และบันทึกมวลของเมล็ดข้าวอกที่ถูก^{เติมลงไป}

รูปที่ 3.28 การเก็บเมล็ดข้าวอกที่เหลือจากการโรย

บทที่ 4

ผลการทดสอบและวิเคราะห์ผล

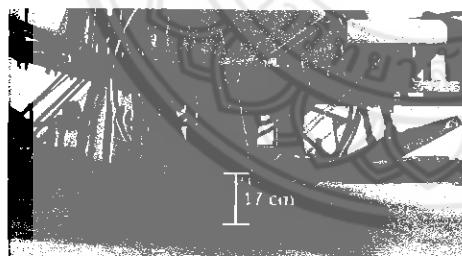
ผลการทดสอบในห้องปฏิบัติการ และในแปลงนา ของเครื่องโรยแมล็ดข้าวอ กแบบแกร้ว รุ่นที่ 2 ที่ติดตั้งอุปกรณ์เสริมช่วยป้องกันการติดหล่น และการวิเคราะห์ผล สรุปได้ดังต่อไปนี้

4.1 ผลการทดสอบในห้องปฏิบัติการ

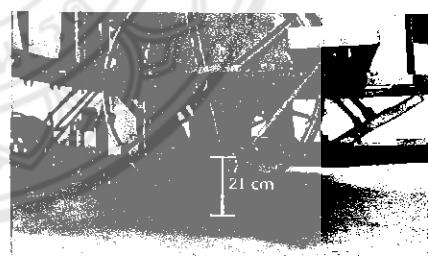
ผลการทดสอบการปรับระดับความสูงของชุดสกีถัดเจาะร่องแสดงดัง ตารางที่ 4.1 และ รูปการทดสอบการปรับระดับในห้องปฏิบัติการแสดงดังรูปที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ผลการทดสอบในห้องปฏิบัติการ

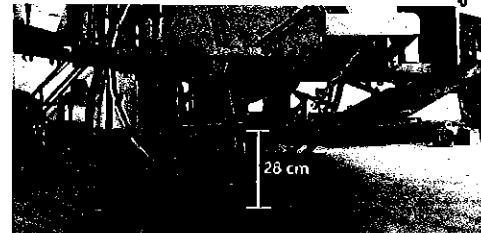
ข้อมูลการทดสอบ	ผลการทดสอบ
ระดับที่ 1 อ กแบบไว้ที่ 20 เซนติเมตร	17 เซนติเมตร
ระดับที่ 2 อ กแบบไว้ที่ 25 เซนติเมตร	21 เซนติเมตร
ระดับที่ 3 อ กแบบไว้ที่ 30 เซนติเมตร	28 เซนติเมตร
เวลาในการติดตั้งสกี (กรณีผู้ติดตั้ง 3 คน)	8 นาที

(ก) ระดับ 1 สกีสูงจากพื้น 17 เซนติเมตร

(จ) ระดับ 2 สกีสูงจากพื้น 21 เซนติเมตร

(ค) ระดับที่ 3 สกีสูงจากพื้น 28 เซนติเมตร

รูปที่ 4.1 ระดับความสูงอุปกรณ์เสริมสกีแบบถอดเจาะร่อง

จากการทดลองติดตั้งชุดอุปกรณ์เสริมสกีแบบภาคเจ้าร่องที่สร้างเสร็จแล้ว เข้ากับเครื่องโรยเมล็ดข้าวหางออกแบบรุ่นที่ 2 ต้องใช้คนในการติดตั้ง 2-3 คน เมื่อใช้คนสามคน พบว่าสามารถติดตั้งเสร็จภายในเวลา 8 นาที จากนั้นทำการทดสอบกลไกการทำงานของเครื่องโรย พบว่าสามารถโรยได้ตามปกติ ไม่พบปัญหาชุดสกีขัดขวางการโรยเมล็ดข้าว หรือเมล็ดข้าวหลักค้างบนภาค อย่างไรก็ตาม พบว่า ระดับความสูงของชุดสกีจากพื้น ที่ปรับตั้งได้จริงมีค่าคลาดเคลื่อนร้อยละ 6-15 จากค่าที่ออกแบบไว้ (รายละเอียด แสดงดังตารางที่ 4.1) ทั้งนี้เกิดจากความคลาดเคลื่อนของขนาดของชิ้นงาน และจากการประกอบ ในการสร้างชุดอุปกรณ์ สำหรับการข้าย้ำชุดอุปกรณ์เสริมแบบภาคเจ้าร่องนี้ สามารถขันย้ำไปพร้อมๆ กับเครื่องโรยเมล็ดข้าวหางออกแบบได้โดยใช้การบรรทุกท้ายรถระบบได้ ในที่ยวเดียว โดยจะต้องทำการลดชุดอุปกรณ์เสริมออกจากเครื่องโรยก่อน ดังแสดงในรูปที่ 4.2

รูปที่ 4.2 การขันย้ำชุดอุปกรณ์เสริมแบบภาคเจ้าร่องพร้อมกับเครื่องโรยเมล็ดข้าวหางออกแบบรุ่นที่ 2

4.2 ผลการทดสอบในแปลงนา

4.2.1 ผลการทดสอบในแปลง ครั้งที่ 1

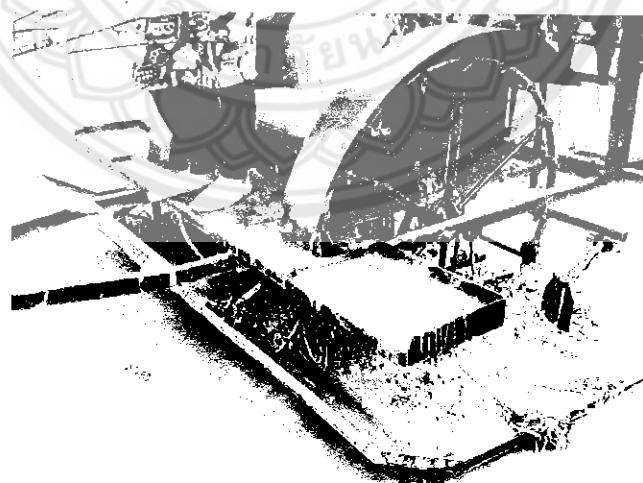
การทดสอบในแปลงนาครั้งที่ 1 ดำเนินการเมื่อวันที่ 22 มิถุนายน 2559 ในแปลงนาขนาดพื้นที่ประมาณ 3 ไร่ ที่แปลงของคุณจำเนงศ์ ด้วงมัง ต.บ้านกร่าง อ.เมือง จ. พิษณุโลก เมล็ดพันธุ์ที่ใช้คือ กษ41 ตามความต้องการของเกษตรกร พบว่าแปลงทดสอบมีระดับความลึกโคลนเฉลี่ยเท่ากับ 23.7 เซนติเมตร โดยไม่ได้เก็บตัวอย่างดินในแปลงไปตรวจสอบชนิดของดิน เนื่องจากข้อจำกัดด้านเวลา และงบประมาณ

ผลการทดสอบใช้งานเครื่องโรยเมล็ดข้าวอกแบบแตรุ่นที่ 2 ที่ติดตั้งชุดสกีแบบถูกใจเจ้าร่อง ในแปลง พบว่าเครื่องโรยสามารถทำภาระโดยได้อย่างปกติ เมล็ดข้าวอกถูกโรยอย่างสม่ำเสมอในแปลง โดยไม่พบปัญหาการค้างของเมล็ดบนชุดถูกใจ เนื่องจากความสามารถในการทำงานในแปลงของเครื่องโรยเมล็ดข้าวอกแบบแตรุ่นที่ 2 ที่ติดตั้งชุดอุปกรณ์เสริมสกีแบบถูกใจเจ้าร่อง เมื่อใช้ทดสอบโดยใช้เมล็ดข้าวอกหันต์ กษ41 ที่ระยะห่างระหว่างแท่ง 25 เซนติเมตร และความยาวร่องลูกโรย 4.0 เซนติเมตร สรุปแสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 สมรรถนะการทำงานของเครื่องโรยเมล็ดข้าวอก รุ่นที่ 2 ที่ติดตั้งชุดสกีแบบถูกใจเจ้าร่อง

ข้อมูลจำเพาะ	รายละเอียด
อัตราการใช้เมล็ดต่อหันต์	8.63 กิโลกรัมต่อไร่
อัตราเรื่องการเคลื่อนที่เฉลี่ย	3.82 กิโลเมตรต่อชั่วโมง
ประสิทธิภาพทางไร่	ร้อยละ 60
สมรรถนะทางไร่ประสิทธิผล	4.3 ไร่ต่อชั่วโมง

จากตารางที่ 4.2 พบว่าประสิทธิภาพทางไร่มีค่าเพียงร้อยละ 60 เนื่องจากใช้เวลาในการหยุดเพื่อเติมเมล็ดและเอาโคลนที่สะสมบนแผ่นถูกใจออก โดยระยะห่างการทดสอบ เกษตรกรผู้ซื้อบรรจุเครื่องโรยได้จัดเตรียมให้พร้อมเพื่อเติมเมล็ดในบริเวณที่เป็นหลุมลึกประมาณ 42 เซนติเมตร หลังเติมเมล็ดเสร็จ พนปัญหาเครื่องโรยไม่สามารถเคลื่อนที่ต่อไปได้ เนื่องจากดินเริ่มแห้ง ต้องเสียเวลาช่วยกันดันเครื่องโรยเพื่อช่วยให้เคลื่อนที่ต่อไปได้ ดังรูปที่ 4.3-4.4

รูปที่ 4.3 ปัญหาโคลนสะสมบนแผ่นถูกใจของชุดสกี

รูปที่ 4.4 ปัญหาเครื่องโดยที่จอดแข็งอยู่กับที่เป็นเวลานานในบริเวณหลังลีกต้องใช้การดันซ้ายในการออกตัว

ผลการทดสอบการทำงานของชุดอุปกรณ์เสริมสเก็บแบบคาดเจาะร่อง พบว่าเครื่องโดยสามารถทำงานได้โดยย่างปกติที่ระดับความลึกโคลนในแปลงสูงสุด 26.5 เซนติเมตร เมื่อปรับระดับความสูงของชุดสเก็บไว้ที่ระดับ 2 (สูงจากพื้น 21 เซนติเมตร) โดยพบว่าเมื่อเครื่องโดยทำงานอยู่ในแปลงแล้ว จะไม่สามารถปรับระดับความสูงของชุดสเก็บจากระดับ 2 (สูงจากพื้น 21 เซนติเมตร) ไปเป็นระดับ 1 (สูงจากพื้น 17 เซนติเมตร) ได้ เนื่องจากความลึกของโคลนมากกว่า 17 เซนติเมตร ทำให้เกิดแรงต้านชุดสเก็บจากโคลน ดังแสดงในรูปที่ 4.5

รูปที่ 4.5 ปัญหามีความสามารถปรับเปลี่ยนระดับความสูงของชุดสเก็บได้ในแปลง

นอกจากนี้ ระหว่างการทดสอบ พบปัญหาคันโยกสำหรับปรับเปลี่ยนระดับความสูงของชุดสเก็บเคลื่อนที่เอง ทำให้ชุดสเก็บเปลี่ยนระดับความสูงเอง ระหว่างการเคลื่อนที่ในแปลง ทำให้ต้องหยุดเพื่อแก้ไข

สำหรับการทดสอบการข้ามคันนานี้ เกิดปัญหาการติดบนคันนา เนื่องจากบริเวณที่ เกษตรกรผู้ซึ่งได้ขับข้ามคันนานี้ มีหล่มเล็กอยู่อีกด้านหนึ่งพอตี ทำให้หัวของรถไถเดินตามจมลงใน หล่ม ไม่สามารถเคลื่อนที่ต่อได้ ดังแสดงในรูปที่ 4.6

รูปที่ 4.6 ปัญหารถไถเดินตามจมลงในหล่มโคลน ขณะข้ามคันนา

จากการทดสอบใช้งานในแปลงจริง ของเครื่องโรยเมล็ดข้าวหงอกแบบแคล้ว รุ่นที่ 2 ที่ติดตั้ง อุปกรณ์เสริมช่วยป้องกันการติดหล่มชุดสกีแบบคาดเจาะร่องครั้งที่ 1 นี้สรุปได้ว่า การติดตั้ง อุปกรณ์เสริมนี้ ไม่กระทบต่อการโรยเมล็ดข้าวหงอก และสามารถช่วยให้เคลื่อนที่ผ่านหล่มโคลนที่มี ความลึกได้สูงสุด 26.5 เซนติเมตร โดยพบปัญหาการสะสมของโคลนบนแผ่นพื้นดินของชุดสกี และการ เคลื่อนที่ของของคันโยกปรับระดับความสูงของชุดสกี และเนื่องจากการปรับระดับความสูงของชุดสกี ในแปลงนา ทำได้ยาก เนื่องจากอาจพบปัญหาแรงต้านจากโคลน จึงควรหาข้อมูลความลึกโคลนของ แปลงก่อน และทำการปรับระดับความสูงของชุดสกีให้เหมาะสมก่อนการลงแปลงในการนำไปใช้งาน

4.2.2 ผลการทดสอบในแปลง ครั้งที่ 2

การทดสอบในแปลงครั้งที่ 2 เป็นการทดสอบการเคลื่อนที่ของเครื่องโรยเมล็ดข้าวหงอกแบบ แคล้ว รุ่นที่ 2 ที่ติดตั้งอุปกรณ์เสริมช่วยป้องกันการติดหล่มแบบคาดเจาะร่อง โดยไม่มีการโรยเมล็ดข้าว โดยดำเนินการทดสอบเมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม 2559 ในแปลงนาขนาดพื้นที่ประมาณ 3 ไร่ ที่แปลงของ คุณสาธิ garuayuyanun อ.บางระกำ จ. พิษณุโลก พบว่าแปลงทดสอบมีระดับความลึกโคลนเฉลี่ย เท่ากับ 25.8 เซนติเมตร แปลงนาเป็นดินชนิดร่วนปนเหนียว (clay loam) [7]

ผลการทดสอบใช้งานเครื่องโรยเมล็ดข้าวหงอกแบบแคล้วรุ่นที่ 2 ที่ติดตั้งชุดสกีแบบคาดเจาะ ร่อง ในแปลงครั้งที่ 2 พบว่า เครื่องโรยเมล็ดข้าวหงอกแบบแคล้วรุ่นที่ 2 สามารถทำงานได้ในแปลงนา

โดยไม่มีการติดหล่ม อีกทั้งยังสามารถข้ามหัวคันนาโดยไม่มีการติด ทั้งนี้เพราะหัวแปลงนาในแปลงที่ 2 ไม่มี แสดงดังรูป 4.7

รูปที่ 4.7 เครื่องโรยเมล็ดข้าวอกรสามารถเคลื่อนที่ข้ามคันนา

ยังคงพบปัญหาโคลนขึ้นมาสะสมสมบูรณ์ด้านบนชุดสกีเป็นจำนวนมาก แสดงดังรูปที่ 4.8

รูปที่ 4.8 โคลนสะสมบริเวณส่วนบนสกีจำนวนมาก

จากการทดสอบใช้งานในแปลงจริง ของเครื่องโรยเมล็ดข้าวอกรแบบแคว รุ่นที่ 2 ที่ติดตั้ง อุปกรณ์เสริมช่วยป้องกันการติดหล่มชุดสกีแบบคาดเจาะร่องครั้งที่ 2 สรุปได้ว่าสามารถทำงานได้ใน แปลงนาโดยไม่มีการติดหล่ม อีกทั้งยังสามารถข้ามหัวคันนาได้ ทั้งนี้ เพราะว่าหัวแปลงนาในแปลงที่ 2 ไม่มีแต่ก็ยังพบปัญหาโคลนสะสมบริเวณด้านบนของชุดสกีจำนวนมาก

บทที่ 5

สรุปผลการดำเนินงานและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการดำเนินงาน

โครงการนี้เป็นการศึกษา ออกแบบ และทดสอบอุปกรณ์เสริม เพื่อช่วยป้องกันการติดหล่มของเครื่องโรยเมล็ดข้าวอักษรแบบตันแบบ รุ่นที่ 2 โดยทางคณะผู้ดำเนินโครงการได้ทำการออกแบบอุปกรณ์เสริมช่วยป้องกันการติดหล่มให้มีความเรียบง่ายเหมาะสมต่อการใช้งาน และมีลักษณะที่มีการใช้ในเครื่องจักรกลเกษตรอื่นๆ ที่ใช้ในการทำงานน้ำหนัก โดยสามารถสรุปผลได้ 2 ส่วน คือ ผลการออกแบบ และผลการทดสอบการทำงาน ซึ่งสามารถสรุปผลได้ดังนี้

1) ผลการออกแบบ

สามารถสรุปลักษณะของอุปกรณ์เสริมช่วยป้องกันการติดหล่มได้ดังตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 ลักษณะของอุปกรณ์เสริมช่วยป้องกันการติดหล่ม

ข้อมูล	รายละเอียด
มิติ (กว้างxยาวxสูง)	119 x 244 x 17 เซนติเมตร
ระดับความสูงการทำงาน	3 ระดับ (17,21, และ 28 เซนติเมตร)
ระดับความลึกโคลนสูงสุดที่ทำงาน	34 เซนติเมตร
จำนวนจุดเชื่อมต่อกับตัวเครื่อง	7 จุด
จำนวนจุดเชื่อมต่อกับตัวถอด	6 จุด
น้ำหนักส่วนสกปรกส่วนเชื่อมต่อ	62.87 กิโลกรัม

2) ผลการทดสอบการทำงาน

การทดสอบครั้งที่ 1 ทดสอบโดยมีการโรยเมล็ดข้าวอักษรพบว่า สามารถทำงานได้ปกติถึงระดับความลึกโคลน 26.5 เซนติเมตร ที่ระดับการทำงานของอุปกรณ์เสริมระดับที่ 2 ที่ตั้งไว้ 21 เซนติเมตรสูงจากพื้นในส่วนของระดับทำงานที่ระดับ 1 ตั้งไว้ที่ระดับความสูง 17 เซนติเมตรจากพื้นไม่สามารถทำงานได้ เนื่องจากคันโยกไม่สามารถปรับค่าไปยังระดับที่ 1 ได้ตามปัญหาของการทดสอบที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 4 และพบว่าการข้ามคันนาที่มีระดับความสูงมากกว่า 28 เซนติเมตร ไม่สามารถทำได้ จำเป็นต้องมีการปรับพื้นที่ของคันนาให้มีความเข้มต่ำลง

การทดสอบครั้งที่ 2 ทดสอบโดยไม่มีการโรยเมล็ดข้าวอักษรพบว่า สามารถทำงานได้ปกติโดยไม่มีการติดหล่ม ระดับความลึกโคลนสูงสุดที่วัดได้ 34 เซนติเมตร อุปกรณ์เสริมช่วยป้องกันการติดหล่มสามารถปรับระดับการทำงานได้ทั้ง 2 ระดับ ที่ระดับ 1 ความสูงจากพื้นดิน 17 เซนติเมตร และที่ระดับ 2 ความสูงจากพื้นดิน 21 เซนติเมตร (โดยการปรับระดับไปที่ระดับที่ 1 ต้องปรับขณะล็อตตัน

กำลังจมลงไปในโคลนที่ระยะความลึกไม่เกิน 17 เซนติเมตร) อย่างไรก็ตามในการนำเครื่อโรยเมล็ดข้าวของแบบแกร รุ่นที่ 2 ที่ติดตั้งอุปกรณ์เสริมช่วยป้องกันการติดหล่มขึ้นจากแปลงนา เกิดปัญหาล้อตันกำลังทรุดตัวลงไปในดิน เมื่อจากดินบริเวณหัวคันนาเกิดการอ่อนตัว เพราะมีฝนตกลงมาก่อนการทดลอง

จากการวิเคราะห์การทำงานของอุปกรณ์เสริมช่วยป้องกันการติดหล่ม ที่ทดสอบในแปลงนาครั้งที่ 1 และ 2 พบว่าเมื่อทำการติดตั้งและนำไปใช้งานจริงในแปลงนาทดสอบแล้วอุปกรณ์เสริมช่วยป้องกันการติดหล่มสามารถทำงานได้ต่อเนื่องที่ระดับความลึกโคลนไม่เกิน 34 เซนติเมตร โดยไม่มีการติดหล่ม และสามารถหัวคันนาที่มีความสูงไม่เกิน 28 เซนติเมตร ได้โดยต้องปรับระดับให้ชุดสกัดอยู่ในภาวะยกเก็บที่ความสูงจากพื้นดิน 28 เซนติเมตร

5.2 ข้อเสนอแนะ

1) ในส่วนของการข้ามคันนาเมื่อเครื่อโรยเมล็ดข้าวของแบบแกร รุ่นที่ 2 ติดตั้งอุปกรณ์เสริมช่วยป้องกันการติดหล่ม ควรจะมีการเตรียมหัวคันนาให้ตัวลง เพื่อลดการเสียเวลาถ้าหากสกัดติดหัวคันนา

2) จากการทดสอบในแปลงนายังพบปัญหาคันโยกเลื่อนตำแหน่งเองระหว่างการใช้งาน จึงควรมีการปรับปรุงให้คันโยกสามารถล็อกตัวได้

3) ควรทราบข้อมูลความลึกโคลนของแปลงก่อนที่จะนำไปใช้งาน เพื่อที่จะสามารถปรับระดับความสูงของสกัดได้อย่างเหมาะสมก่อนเริ่มการทำงานในแปลง

เอกสารอ้างอิง

- [1] ความเป็นมาของข้าวของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร สืบคันเมื่อ 24 ตุลาคม 2558, จาก http://www.oae.go.th/download/document_tendency/journalofecon2558.pdf
<http://www.thairice.org/html/foundation/foundth01.html>.
- [2] ข้อมูลพื้นฐานของด้านเกษตรของจังหวัดพิษณุโลกสืบคันเมื่อ 24 ตุลาคม 2558 จาก http://chm-thai.onep.go.th/chm/data_province/Phitsanulok/doc.
- [3] นายปราโมทย์ รั่นเรณุ นายคณิต ปานเพชร นายชัยสมรงค์ สุริยา และนายศักดิ์ชัย น้ำเยื่อง. (2553). การศึกษาและออกแบบเครื่องโรยเมล็ดข้าวของแบบสถาปัตยกรรม ปริญญาโท สาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- [4] นายธีรศักดิ์ เนียมหอม นายกิตติพิพ เตียนศรี และนายชุติวัต เทล็กจันทร์. (2554). การพัฒนา เครื่องโรยเมล็ดข้าวของแบบสถาปัตยกรรม (ระยะที่ 2) ปริญญาโท สาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาสถาปัตยกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- [5] นายศรายุทธ แย้มสรวล นายสมพร จงบริบูรณ์ และนายพลกฤต ผิวนหนองอ่าง. (2555). การปรับปรุงและทดสอบเครื่องโรยเมล็ดข้าวของแบบสถาปัตยกรรม ปริญญาโท สาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาสถาปัตยกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- [6] นางนันที สงวนเสริมศรี นางรัตนา การณบุญญาณนันท์ นางสาวศศิษา วีระพันธ์ และ นายเกติชัยรุ๊ กวังธรรมภูมิ. (2557). โครงการวิจัยและพัฒนาต่อยอดเทคโนโลยี การพัฒนา เครื่องโรยเมล็ดข้าวของแบบสถาปัตยกรรม ภาควิชาสถาปัตยกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- [7] นายภาสุ ศรีวบูลย์รัตนา นายนินทร์ ສีจังแบง และนายอัคนี กลมกลึง. (2557) การประเมิน สมรรถนะเครื่องโรยเมล็ดข้าวของแบบสถาปัตยกรรม รุ่นที่ 2 ปริญญาโท สาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาสถาปัตยกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- [8] เครื่องหยดเมล็ดข้าวของ (Rice Drum Seeder) สำหรับนาี้ต้ม สืบคันเมื่อวันที่ 24 ตุลาคม 2558, - จาก <http://www.yourepeat.com/watch/?v=nwzD0YoyVX4>.
- [9] เครื่องหยดเมล็ดข้าวของ โดยศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวพิษณุโลก สืบคันเมื่อวันที่ 24 ตุลาคม 2558, จาก <http://www.yourepeat.com/watch/?v=aK9H7ufno7I>.
- [10] เครื่องหยดเมล็ดข้าวของโดยบริษัทโปรดเจ็คพิล์ดจำกัด สืบคันเมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2558, จาก <https://www.youtube.com/watch?v=AIExVXXvr1k>.
- [11] เครื่องหยดตุ่นพัฒนา โดยนายสุมต พรมรักษा สืบคันเมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2558, จาก <https://www.youtube.com/watch?v=lqoB9uEADDc>.
- [12] เครื่องหยดเมล็ดพืชข้าว รุ่นดัดแปลงสำหรับนาี้ต้ม โดยคุณเอกศักดิ์ โพธิ์ทอง. (2559). บริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด ศูนย์ควบคุมการบินพิษณุโลก อ.เมือง จ.พิษณุโลก.
- [13] รถดำเนินตาม SPW68cm สืบคันเมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2559, จาก <http://www.siamkubota.co.th/product/transplanter>.
- [14] ข้อมูลพื้นฐัข้าว กษ41 สืบคันเมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2559, จาก <http://psl.brrd.in.th/web/index.php/2009-09-23-10-37-38/20-41>.

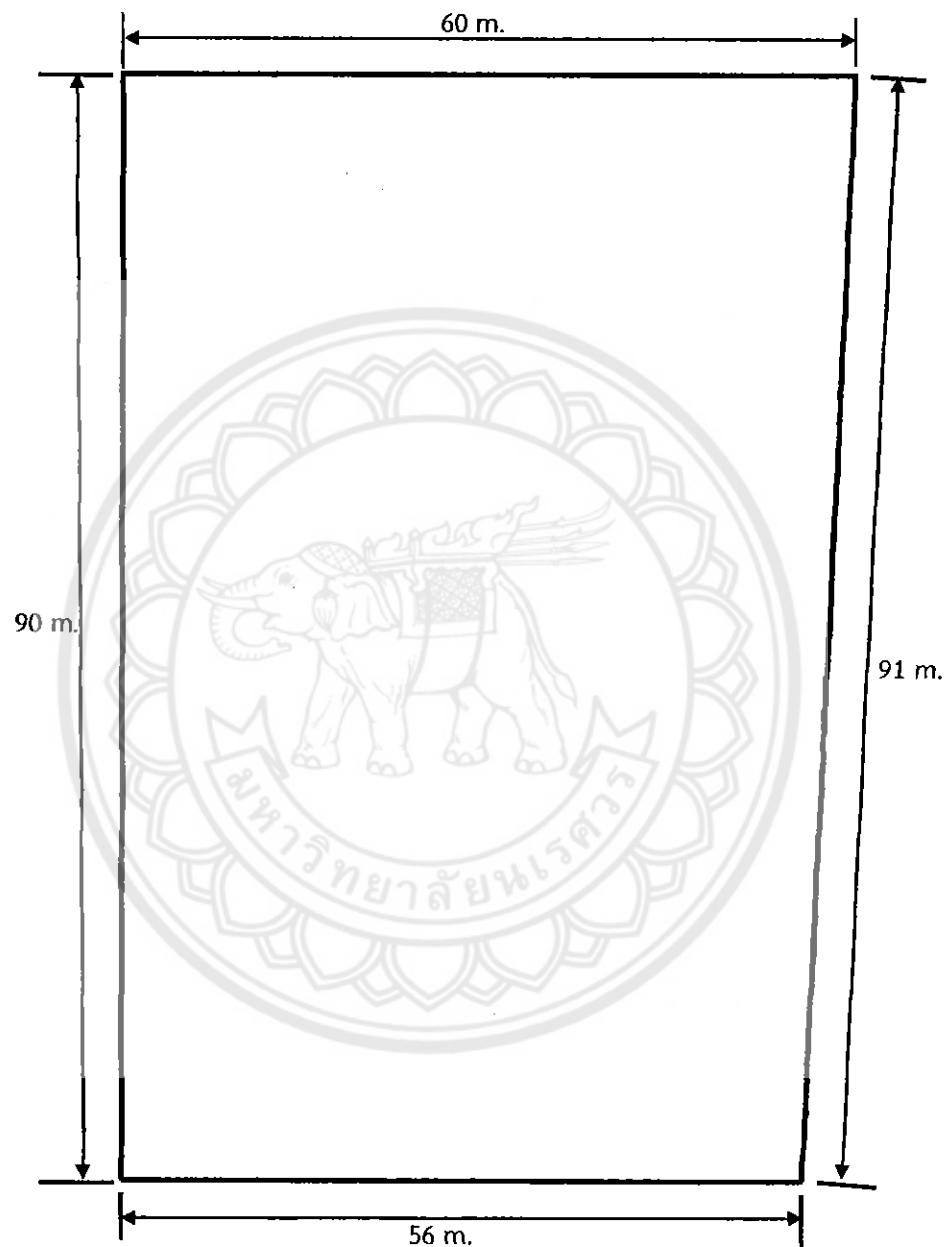
- [15] ตารางน้ำหนักของเหล็กฉากมาตรฐาน สืบคันเมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2559, จาก <http://www.materialfocus.com>.

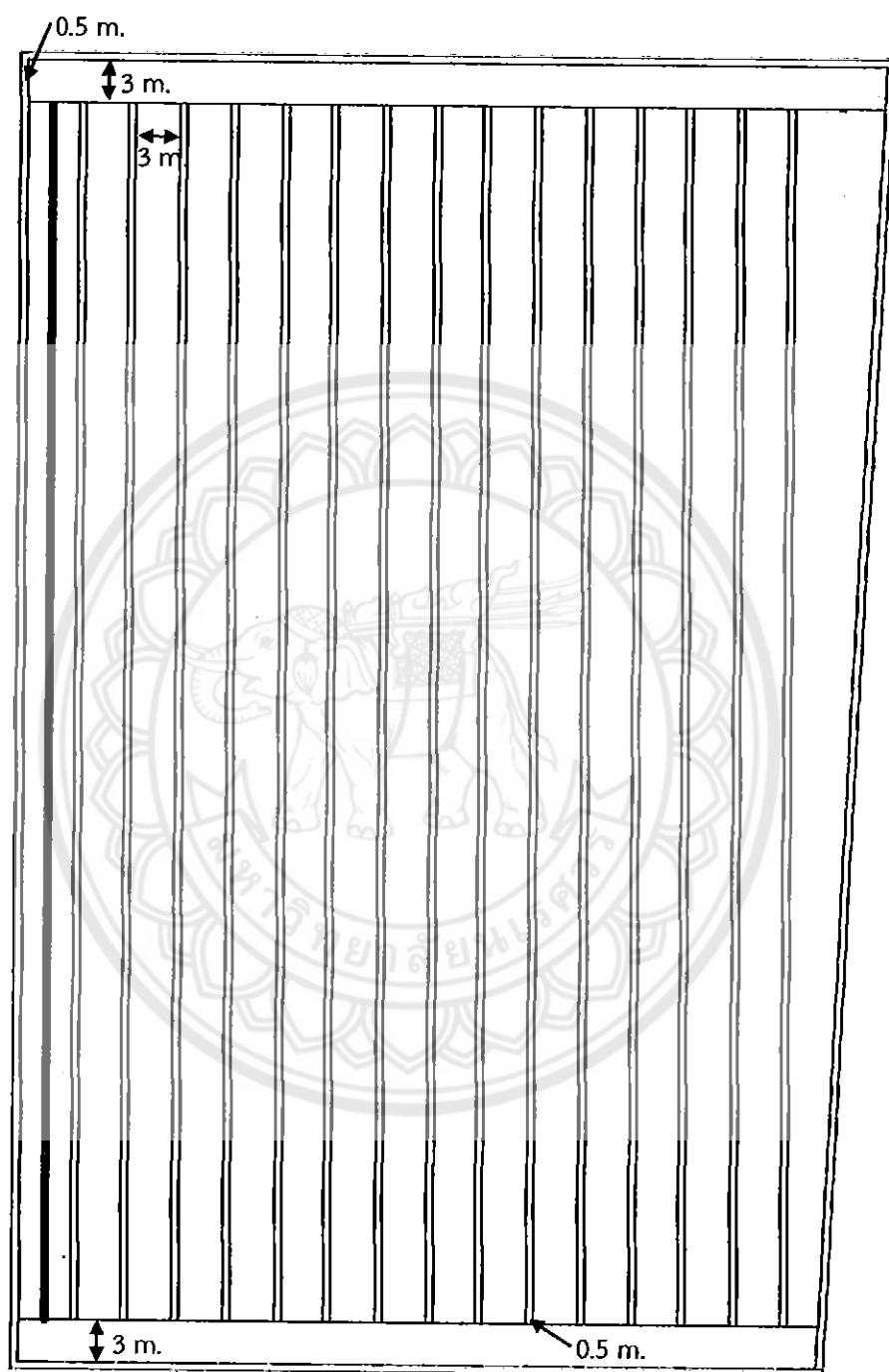
ภาพพนวก ก

แผนผังแปลงทดลอง ตารางบันทึกผลการทดลอง และตัวอย่างการคำนวณ

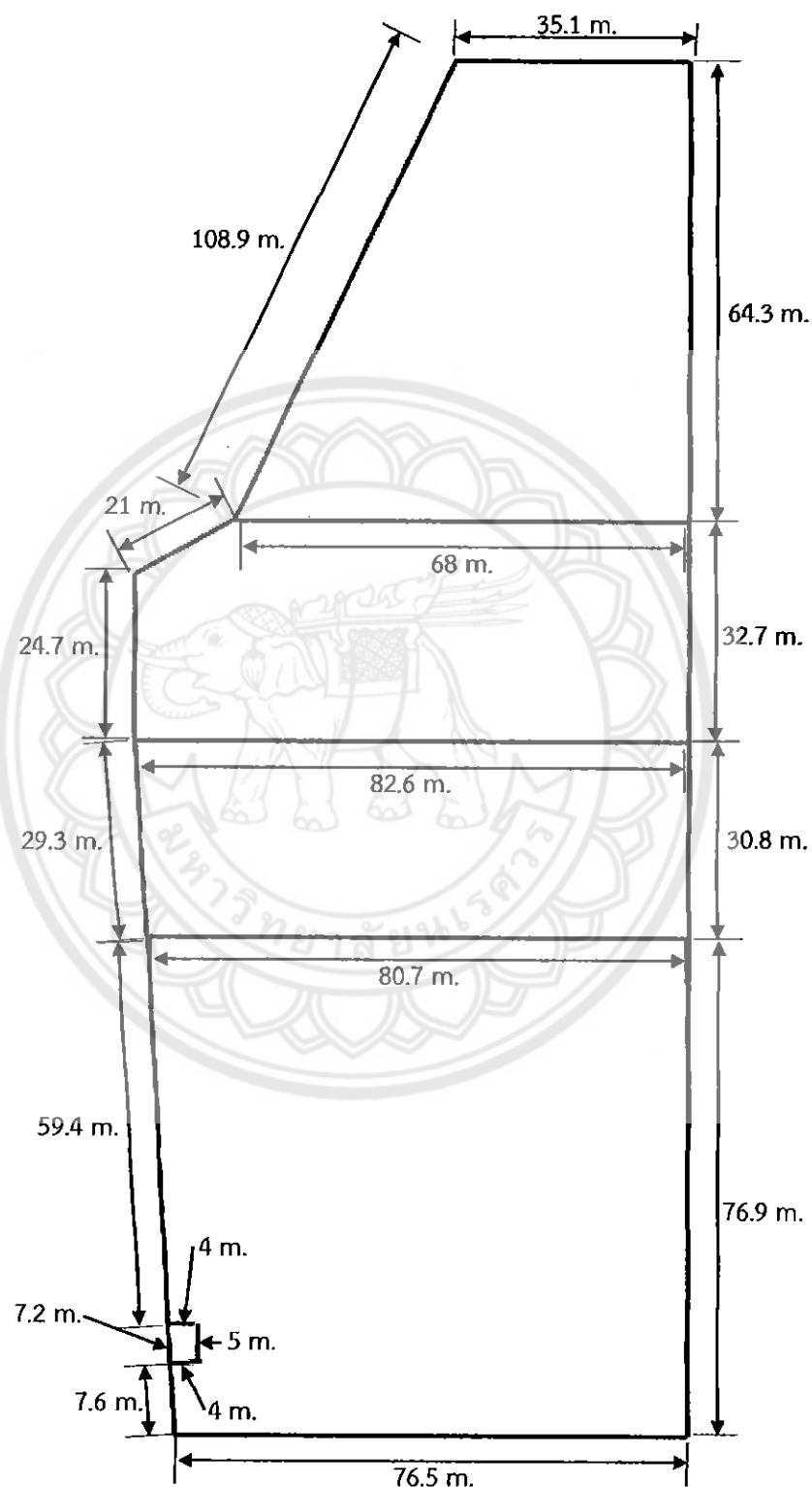

รูปที่ ก.1 แผนผังของแปลงทดลองครั้งที่ 1

รูปที่ ก.2 การแบ่งช่องการทำงานของการทดสอบครั้งที่ 1

รูปที่ ก.3 แผนผังแปลงทดสองครั้งที่ 2

ก.1 ตารางบันทึกผลการทดสอบ

ตารางที่ ก.1 ข้อมูลของแปลงทดลองครั้งที่ 1

ข้อมูลของแปลงทดลอง	
ขนาดของแปลง [16]	3 ไร่ 1 งาน 11.88 ตารางวา
ความลึกของโคลนสูง 10 จุด	23 เซนติเมตร 22.5 เซนติเมตร 26.5 เซนติเมตร 24.5 เซนติเมตร 21.5 เซนติเมตร 25.5 เซนติเมตร 23 เซนติเมตร 22 เซนติเมตร 26 เซนติเมตร 22.5 เซนติเมตร
ระดับความถึกหล่ม	42 เซนติเมตร

ตารางที่ ก.2 ข้อมูลของแปลงทดลองครั้งที่ 2

ข้อมูลของแปลงทดลอง	
ขนาดของแปลง	8 ไร่ 2 งาน
ชนิดของดิน	caly loam (ดินร่วนเนื้อยา)
ความลึกของโคลนสูง 10 จุด	25 เซนติเมตร 26 เซนติเมตร 22 เซนติเมตร 23 เซนติเมตร 25 เซนติเมตร 26 เซนติเมตร 25 เซนติเมตร 34 เซนติเมตร 27 เซนติเมตร 25 เซนติเมตร
ความสูงของคันนา	40 เซนติเมตร

ตารางที่ ก.3 ข้อมูลเมล็ดพันธุ์

ข้อมูลเมล็ดพันธุ์	
ชนิดเมล็ดพันธุ์	กษ41
จำนวนเมล็ดพันธุ์ที่ใช้หั้งหมุด (ก่อนโรย)	52 kg.
จำนวนเมล็ดพันธุ์ที่เหลือ (หลังโรย)	26.1 kg.

ตารางที่ ก.4 ค่าข้อมูลจากเครื่องโรยเมล็ดข้าวองอกแบบแก้ว รุ่นที่ 2 ครั้งที่ 1

ข้อมูลเครื่องโรย	
เวลาที่ใช้เคลื่อนที่ระยะ 20 m. ครั้งที่ 1	22.04 วินาที 21.04 วินาที 21.29 วินาที
เวลาที่ใช้เคลื่อนที่ระยะ 20 m. ครั้งที่ 2	20.09 วินาที 21.6 วินาที 21.34 วินาที
เวลาที่ใช้เคลื่อนที่ระยะ 20 m. ครั้งที่ 3	21.37 วินาที 21.23 วินาที 21.25 วินาที
จำนวนเวลาที่เครื่องโรยทำงาน	35 นาที
เวลาการเดี่ยวของเครื่องโรย ครั้งที่ 1	13.51 วินาที
เวลาการเดี่ยวของเครื่องโรย ครั้งที่ 2	11.67 วินาที
เวลาการเดี่ยวของเครื่องโรย ครั้งที่ 3	12.42 วินาที

ตารางที่ ก.5 ค่าข้อมูลจากเครื่องโรยเมล็ดข้าวองอกแบบแก้ว รุ่นที่ 2 ครั้งที่ 2

ข้อมูลเครื่องโรย	
เวลาที่ใช้เคลื่อนที่ระยะ 20 m. ครั้งที่ 1	27.2 วินาที 23.72 วินาที 25.59 วินาที
เวลาที่ใช้เคลื่อนที่ระยะ 20 m. ครั้งที่ 2	22.75 วินาที 24.64 วินาที 23.57 วินาที
เวลาที่ใช้เคลื่อนที่ระยะ 20 m. ครั้งที่ 3	22.81 วินาที 27.44 วินาที 22.85 วินาที
เวลาการเดี่ยวของเครื่องโรย ครั้งที่ 1	14.74 วินาที
เวลาการเดี่ยวของเครื่องโรย ครั้งที่ 2	12.37 วินาที
เวลาการเดี่ยวของเครื่องโรย ครั้งที่ 3	13.94 วินาที

ก.2 การคำนวณที่เกี่ยวข้อง

จากตาราง ก.1-ก.5 สามารถคำนวณค่าต่างๆ แสดงผลการคำนวณได้ดังตารางที่ ก.6

ตารางที่ ก.6 ผลการคำนวณที่เกี่ยวข้องของการทดสอบครั้งที่ 1

ค่าการคำนวณ	
ความลึกของโคลนเฉลี่ย	23.7 เมตร
จำนวนเม็ดพันธุ์ที่ใช้จริง	25.9 กิโลกรัม
เวลาเฉลี่ยที่ใช้เคลื่อนที่ระยะ 20 m. ครั้งที่ 1	21.46 วินาที
อัตราเร็วเฉลี่ยที่ใช้เคลื่อนที่ ครั้งที่ 1	3.36 กิโลเมตรต่อชั่วโมง
เวลาเฉลี่ยที่ใช้เคลื่อนที่ระยะ 20 m. ครั้งที่ 2	21.01 วินาที
อัตราเร็วเฉลี่ยที่ใช้เคลื่อนที่ ครั้งที่ 2	3.78 กิโลเมตรต่อชั่วโมง
เวลาเฉลี่ยที่ใช้เคลื่อนที่ระยะ 20 m. ครั้งที่ 3	21.28 วินาที
อัตราเร็วเฉลี่ยที่ใช้เคลื่อนที่ ครั้งที่ 3	3.83 กิโลเมตรต่อชั่วโมง
เวลาเฉลี่ยที่ใช้เคลื่อนที่ระยะ 20 m.	21.25 วินาที
อัตราเร็วเฉลี่ยที่ใช้เคลื่อนที่	3.82 กิโลเมตรต่อชั่วโมง
เวลาการเลี้ยวของเครื่องโรยเฉลี่ย	12.53 วินาที

ตารางที่ ก.7 ผลการคำนวณที่เกี่ยวข้องของการทดสอบครั้งที่ 2

ค่าการคำนวณ	
ความลึกของโคลนเฉลี่ย	25.8 เมตร
เวลาเฉลี่ยที่ใช้เคลื่อนที่ระยะ 20 เมตร ครั้งที่ 1	25.5 วินาที
อัตราเร็วเฉลี่ยที่ใช้เคลื่อนที่ ครั้งที่ 1	2.82 กิโลเมตรต่อชั่วโมง
เวลาเฉลี่ยที่ใช้เคลื่อนที่ระยะ 20 m. ครั้งที่ 2	23.65 วินาที
อัตราเร็วเฉลี่ยที่ใช้เคลื่อนที่ ครั้งที่ 2	3.04 กิโลเมตรต่อชั่วโมง
เวลาเฉลี่ยที่ใช้เคลื่อนที่ระยะ 20 m. ครั้งที่ 3	24.37 วินาที
อัตราเร็วเฉลี่ยที่ใช้เคลื่อนที่ ครั้งที่ 3	2.95 กิโลเมตรต่อชั่วโมง
เวลาเฉลี่ยที่ใช้เคลื่อนที่ระยะ 20 m.	24.51 วินาที
อัตราเร็วเฉลี่ยที่ใช้เคลื่อนที่	2.94 กิโลเมตรต่อชั่วโมง
เวลาการเลี้ยวของเครื่องโรยเฉลี่ย	13.68 วินาที

ก.2.1 ตัวอย่างการคำนวณหาอัตราการไฟลของเมล็ดข้าวของอก

ตัวอย่างที่ 1 จงหาอัตราการไฟลของเมล็ดข้าวของอก, q ที่มีอัตราการใช้เมล็ดข้าวของอกต่อหินที่, Q เท่ากับ 8.63 กิโลกรัมต่อไร่ อัตราเร็วการเคลื่อนที่, S 3.82 กิโลเมตรต่อชั่วโมง และหน้ากว้างการทำงาน, W เท่ากับ 3 เมตร สามารถแสดงการคำนวณได้ดังต่อไปนี้

$$\begin{aligned} q &= Q \times 0.625 \times S \times W \\ q &= 8.63 \times 0.625 \times 3.82 \times 3 \\ q &= 61.81 \text{ กิโลกรัมต่อชั่วโมง} \end{aligned}$$

ก.2.2 ตัวอย่างการคำนวณหาเวลาที่ได้งาน

ตัวอย่างที่ 2 จงคำนวณหาเวลาที่ได้งาน, t ของเครื่องโรยเมล็ดข้าวของอกแบบแคล รุ่นที่ 2 ที่ติดตั้งอุปกรณ์เสริมช่วยป้องกันการติดหล่ม กำหนดให้ระยะทางในการเคลื่อนที่เส้นสีแดง, x (รูปที่ ก. 2) เท่ากับ 83.4 เมตร และความเร็วเฉลี่ย 3.82 กิโลเมตรต่อชั่วโมง สามารถแสดงการคำนวณได้ดังนี้

$$\begin{aligned} x_{\text{total}} &= 83.4 \times 16 \text{ ແຄາ} \\ &= 1,334.4 \text{ เมตร} \\ t &= \left(\frac{1.3344}{3.82} \right) \times 60 \\ &= 20.96 \text{ นาที} \end{aligned}$$

ก.2.3 ตัวอย่างการคำนวณหาประสิทธิภาพทางไร่

ตัวอย่างที่ 3 จงคำนวณหาประสิทธิภาพทางไร่, e กำหนดให้เวลาที่ใช้หั้งหมดในการทำงาน, T เท่ากับ 35 นาที และเวลาที่ได้งาน, t เท่ากับ 20.96 นาที สามารถแสดงการคำนวณได้ดังนี้

$$\begin{aligned} e &= \frac{t}{T} \\ &= \frac{20.96}{35} \\ &= 0.6 \end{aligned}$$

ดังนี้จะได้ประสิทธิภาพทางไร่ (ร้อยละ) 60.0

ก.2.4 ตัวอย่างการคำนวณสมรรถนะทางไร่ทางทฤษฎี

ตัวอย่างที่ 4 จงหาสมรรถนะทางไร่ทางทฤษฎี, C_r ของเครื่องโรยเมล็ดข้าวของอกแบบแคล รุ่นที่ 2 ที่ติดตั้งอุปกรณ์เสริมสกี กำหนดให้มีหน้ากว้างการทำงาน, W เท่ากับ 3 เมตร และอัตราเร็วการเคลื่อนที่, S เท่ากับ 3.82 กิโลเมตรต่อชั่วโมง สามารถแสดงการคำนวณได้ดังนี้

$$\begin{aligned} C_r &= \frac{(S \times W)}{1.6} \\ &= \frac{(3 \times 3.82)}{1.6} \\ &= 7.16 \text{ ไร่ต่อชั่วโมง} \end{aligned}$$

ก.2.5 ตัวอย่างการคำนวณหาสมรรถนะทางไร์ประสีทอิผล

ตัวอย่างที่ 5 จงคำนวณหาสมรรถนะทางไร์ประสีทอิผล, C_E เมื่อประสิทธิภาพทางไร์เท่ากับ 0.60 และสมรรถนะทางไร์ทางทฤษฎีเท่ากับ 7.16 ไร์ต่อชั่วโมง

$$\begin{aligned} C_e &= e \times C_r \\ &= 0.6 \times 7.16 \\ &= 4.3 \text{ ไร์ต่อชั่วโมง} \end{aligned}$$

ก.2.6 การคำนวณน้ำหนักส่วนซุ่ลสกี และการแสดงสมการแรงที่กระทำต่อสกี

ในการสร้างอุปกรณ์เสริมสกีนั้นเป็นการหดลองสร้างเพื่อเป็นต้นแบบในการนำมาปรับใช้จริงใช้ วัสดุที่มีอยู่ในห้องตลาดและงบประมาณไม่สูงมากนัก จึงเป็นวัสดุที่มีน้ำหนักค่อนข้างมาก สามารถแสดง การคำนวณได้ดังต่อไปนี้

1) การคำนวณน้ำหนักส่วนซุ่ลสกี

การหาน้ำหนักของเหล็กแผ่น

สามารถคำนวณได้จากสูตร น้ำหนัก = หนา มิลลิเมตร \times กว้าง เซนติเมตร \times ยาว เซนติเมตร \times 0.000785

$$\begin{aligned} \text{น้ำหนักเหล็กแผ่น} &= 1.6 \times 121.92 \times 243.84 \times 0.000785 \\ &= 37.34 \text{ กิโลกรัม} \end{aligned}$$

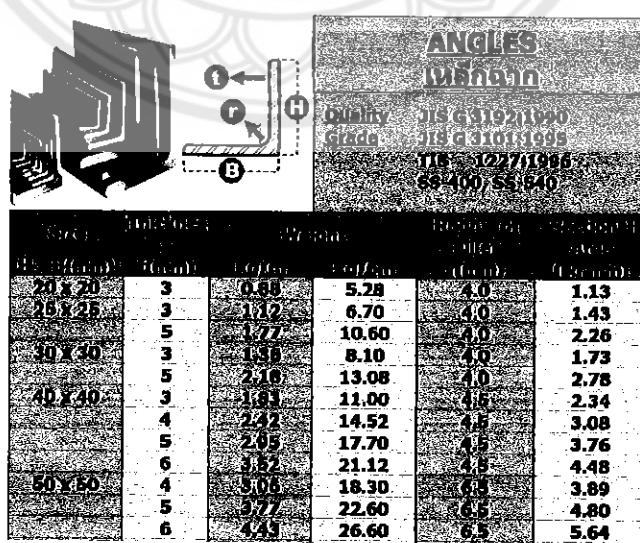
เนื่องจากเหล็กแผ่นมีการตัดเป็นร่องล้อออกไปจำนวน 2 ชั้ง

$$\begin{aligned} \text{มีน้ำหนักเท่ากับ} &= 2 \times 1.6 \text{ มิลลิเมตร} \times 14 \text{ เซนติเมตร} \times 92 \text{ เซนติเมตร} \times 0.000785 \\ &= 3.24 \text{ กิโลกรัม} \end{aligned}$$

ดังนั้นน้ำหนักแผ่นเหล็กเปล่า มีน้ำหนัก 37.34 กิโลกรัม – 3.24 กิโลกรัม = 34.1 กิโลกรัม

การหาน้ำหนักของเหล็กจากที่ใช้ทำโครง

จากการสืบค้นข้อมูลน้ำหนักเหล็กจาก [15] แสดงดังรูปที่ ก.4

ANGLES
เหล็กฉาก

ขนาด (cm)	หนา (mm)	กว้าง (mm)	ยาว (mm)	น้ำหนัก (kg)
40x20	3	0.98	5.28	1.13
40x25	3	1.2	6.70	1.43
40x30	3	1.77	10.60	2.26
40x40	3	2.16	13.08	1.73
	4	2.42	11.00	2.78
	5	2.95	14.52	2.34
	6	3.52	17.70	3.08
50x20	4	0.98	21.12	3.76
	5	0.77	18.30	4.48
	6	4.45	22.60	3.89
			26.60	4.80
				5.64

รูปที่ ก.4 ข้อมูลน้ำหนักเหล็กฉาก

พบว่าเหล็กจากหนา 5 มิลลิเมตร ขนาด 30×30 มิลลิเมตร ยาว 1 เมตร มีน้ำหนัก 2.13 กิโลกรัม สามารถคำนวณได้จากสูตร น้ำหนัก = ความยาวทั้งหมดที่ใช้ เมตร \times 2.13 กิโลกรัม
 $\text{น้ำหนักเหล็กจาก} = 9.6592 \text{ เมตร} \times 2.13 \text{ กิโลกรัม}$
 $= 20.57 \text{ กิโลกรัม}$

การหาน้ำหนักของเหล็กจากที่ใช้ทำจุดเชื่อมต่อ

ใช้เหล็กจากหนา 5 มิลลิเมตร ขนาด 40×40 มิลลิเมตร ยาว 1 เมตร มีน้ำหนัก 2.95 กิโลกรัม สามารถคำนวณได้จากสูตร น้ำหนัก = ความยาวทั้งหมดที่ใช้ เมตร \times 2.95 กิโลกรัม
 $\text{น้ำหนักเหล็กจาก} = 1.48 \text{ เมตร} \times 2.95 \text{ กิโลกรัม}$
 $= 4.37 \text{ กิโลกรัม}$

การหาน้ำหนักของเหล็กจากทำเป็นขาเชื่อมต่อ

เนื่องจากขาเชื่อมต่อใช้เหล็กจากหนา 5 มิลลิเมตร ขนาด 30×30 มิลลิเมตร มาเชื่อมต่อเข้าด้วยกัน จึงสามารถคำนวณได้จากสูตร น้ำหนัก = ความยาวทั้งหมดที่ใช้ เมตร \times 2.13 กิโลกรัม
 $\text{น้ำหนักขาเชื่อมต่อ} = 1.8 \text{ เมตร} \times 2.13 \text{ กิโลกรัม}$
 $= 3.83 \text{ กิโลกรัม}$

จากการคำนวณในข้างต้น เป็นการคำนวณน้ำหนักของอุปกรณ์เสริมสเก็ตโดยประมาณซึ่งสามารถสรุปได้ดังตารางที่ ก.8

ตารางที่ ก.8 ข้อมูลน้ำหนักของอุปกรณ์เสริมชุดสเก็ต

ชื่ออุปกรณ์	น้ำหนัก (กิโลกรัม)
1. เหล็กแผ่น	34.1
2. เหล็กจากทำโครง	20.57
3. เหล็กจากทำจุดเชื่อมต่อ	4.37
4. เหล็กจากทำขาเชื่อมต่อ	3.83
น้ำหนักรวม	62.87

2) การแสดงสมการแรงที่กระทำต่อสเก็ต

ในส่วนของการสมการแรงกระทำของสเก็ตจะแสดงการคำนวณ จุดศูนย์กลางมวลของส่วนสเก็ต แรงกระทำต่อสเก็ตเมื่อเชื่อมต่อขณะไม่ใช้งาน และแรงกระทำต่อสเก็ตเมื่อเชื่อมต่อขณะนำไปใช้งาน
 การแสดงการคำนวณจุดศูนย์กลางมวลของส่วนสเก็ต ในส่วนนี้เราจะกำหนดให้ความหนาของแผ่นสเก็ตเท่ากับ 1.6 มิลลิเมตร และการตั้งแgnตามรูปที่ ก.5 และแสดงค่าตามตารางที่ ก.9

ภาคผนวก ข

ข้อมูลจำเพาะของเครื่องโดยผลิตข้าวอกแบบแกร้ว รุ่นที่ 2

ข.1 สมบัติของเครื่องโดยเมล็ดข้าวอกแบบแกร่งที่ 2 [7]

เครื่องโดยเมล็ดข้าวอกแบบแกร่งที่ 2 ใช้ได้เดินตามเป็นตันกำลัง มีส่วนประกอบหลัก คือ ถังบรรจุเมล็ด ชุดกลไกควบคุมการปล่อยเมล็ด ห่อปล่อยเมล็ด ระบบส่งกำลัง คานสำหรับต่อเชื่อม กับรถได้เดินตาม และล้อตันกำลัง ข้อมูลจำเพาะเชิงเทคนิคของเครื่องสรุปได้ดังตารางที่ ข.1

ตารางที่ ข.1 ข้อมูลจำเพาะของเครื่องโดยเมล็ดข้าวอกแบบแกร่งที่ 2

คุณลักษณะ	รายละเอียด
ตันกำลัง	รถได้เดินตามขนาด 10 แรงม้า ขึ้นไป
ขนาด กว้างxยาวxสูง	$2.98 \times 1.95 \times 3.25 \times 1.5$ เมตร (กว้างออก) $1.95 \times 3.25 \times 1.5$ เมตร (หันเก็บ)
จำนวนและการเรียร ระยะห่างระหว่างแกร หน้ากว้างการทำงาน	12 20, 25 เซนติเมตร
- ระยะห่างระหว่างแกร 20 เซนติเมตร - ระยะห่างระหว่างแกร 25 เซนติเมตร	2.4 เมตร 3.0 เมตร
ถังบรรจุเมล็ดข้าวอก	4 ถัง 15 กิโลกรัม
- จำนวนถังบรรจุ	
- ความจุเมล็ดข้าวอกต่อถัง	
ระบบส่งกำลัง	สายพาน
- ล้อตันกำลัง ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง	1.08 เมตร
- อัตราทด	16 : 1
กลไกควบคุมการปล่อยเมล็ด	เพลาลูกโรย เพลาเช่าร่องตามแนวแกนเพลา
- รูปแบบ	1
- จำนวนร่อง	
- ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของเพลาลูกโรย	40 มิลลิเมตร
- กว้างxสูง ของร่องลูกโรย	8×5 มิลลิเมตร
- ความยาวร่องลูกโรย	0 - 4 เซนติเมตร

ตารางที่ ข.1 ข้อมูลจำเพาะของเครื่องโดยเมล็ดข้าวอกแบบแคนรุนที่ 2 (ต่อ)

คุณลักษณะ	รายละเอียด
ส่วนรองรับเมล็ด	
- ท่อปล่อยเมล็ด	ท่อยาง, ท่อพีวีซี
ทางออกของเมล็ด	
- สูงจากพื้น	30 เซนติเมตร
ชุดลูบหน้าดิน	ห่อพีวีซีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 4 นิ้ว ยาว 3 เมตร
อัตราการใช้เมล็ดข้าวเปลือก (ข้าวอก)* ต่อพื้นที่	
- ระยะห่างระหว่างแคล 20 เซนติเมตร	
ความยาวร่องลูกโภย	
- 1.5 เซนติเมตร	5.28 (5.87) กิโลกรัมต่อไร่
- 2.0 เซนติเมตร	6.73 (7.48) กิโลกรัมต่อไร่
- 2.5 เซนติเมตร	8.87 (9.87) กิโลกรัมต่อไร่
- 3.0 เซนติเมตร	11.18 (12.43) กิโลกรัมต่อไร่
- 3.5 เซนติเมตร	13.57 (15.09) กิโลกรัมต่อไร่
- 4.0 เซนติเมตร	14.80 (16.46) กิโลกรัมต่อไร่
- ระยะห่างระหว่างแคล 25 เซนติเมตร	
ความยาวร่องลูกโภย	
- 1.5 เซนติเมตร	4.22 (4.69) กิโลกรัมต่อไร่
- 2.0 เซนติเมตร	5.38 (5.98) กิโลกรัมต่อไร่
- 2.5 เซนติเมตร	7.09 (7.89) กิโลกรัมต่อไร่
- 3.0 เซนติเมตร	8.95 (9.95) กิโลกรัมต่อไร่
- 3.5 เซนติเมตร	10.85 (12.07) กิโลกรัมต่อไร่
- 4.0 เซนติเมตร	11.84 (13.17) กิโลกรัมต่อไร่
อัตราการสึ้นเปลือกน้ำมันเชื้อเพลิงเฉลี่ย	0.28 ลิตรต่อไร่
ประสิทธิภาพทางไร่	84%
สมรรถนะทางไร่ทางทฤษฎี**	
- ระยะห่างระหว่างแคล 20 เซนติเมตร	4.81 ไร่ต่อชั่วโมง
- ระยะห่างระหว่างแคล 25 เซนติเมตร	6.01 ไร่ต่อชั่วโมง

*หมายเหตุ * กิตติ์เมล็ดข้าวเปลือกความถี่ 14% (ฐานเปียก) เมล็ดข้าวอกความถี่ 22.7% (ฐานเปียก)

** กิตติ์อัตราเร็ว 3.20 กิโลเมตรต่อชั่วโมง

ค.1 การทดสอบในแปลงนา

รูปการทดสอบในแปลงนาสามารถดูได้จากรูปที่ ค.1-ค.13

รูปที่ ค.1 เตรียมขันย้ายไปแปลงนา

รูปที่ ค.2 นำเครื่องลงจักรรถ

รูปที่ ค.3 ประกอบอุปกรณ์เสริมฯ

รูปที่ ค.4 เตรียมต่อพวงรถได้เดินตาม

รูปที่ ค.5 แปลงนาที่ใช้ทดสอบ

รูปที่ ค.6 ขณะรอยเมล็ดข้าวลง

รูปที่ ค.7 ขณะช่วยดันเนื้อติดหล่ม

รูปที่ ค.8 ปรับพื้นที่หัวแปลง

รูปที่ ค.9 โคลนติดด้านบนอุปกรณ์ฯ

รูปที่ ค.10 การขับขี่จากแปลงนา

รูปที่ ค.11 การเก็บเมล็ดที่เหลือจากการโรย

รูปที่ ค.12 การถอดอุปกรณ์เสริมฯ

รูปที่ ค.13 การขนย้ายเครื่องโรยแมล็ดข้าวอกและอุปกรณ์เสริมกลับ

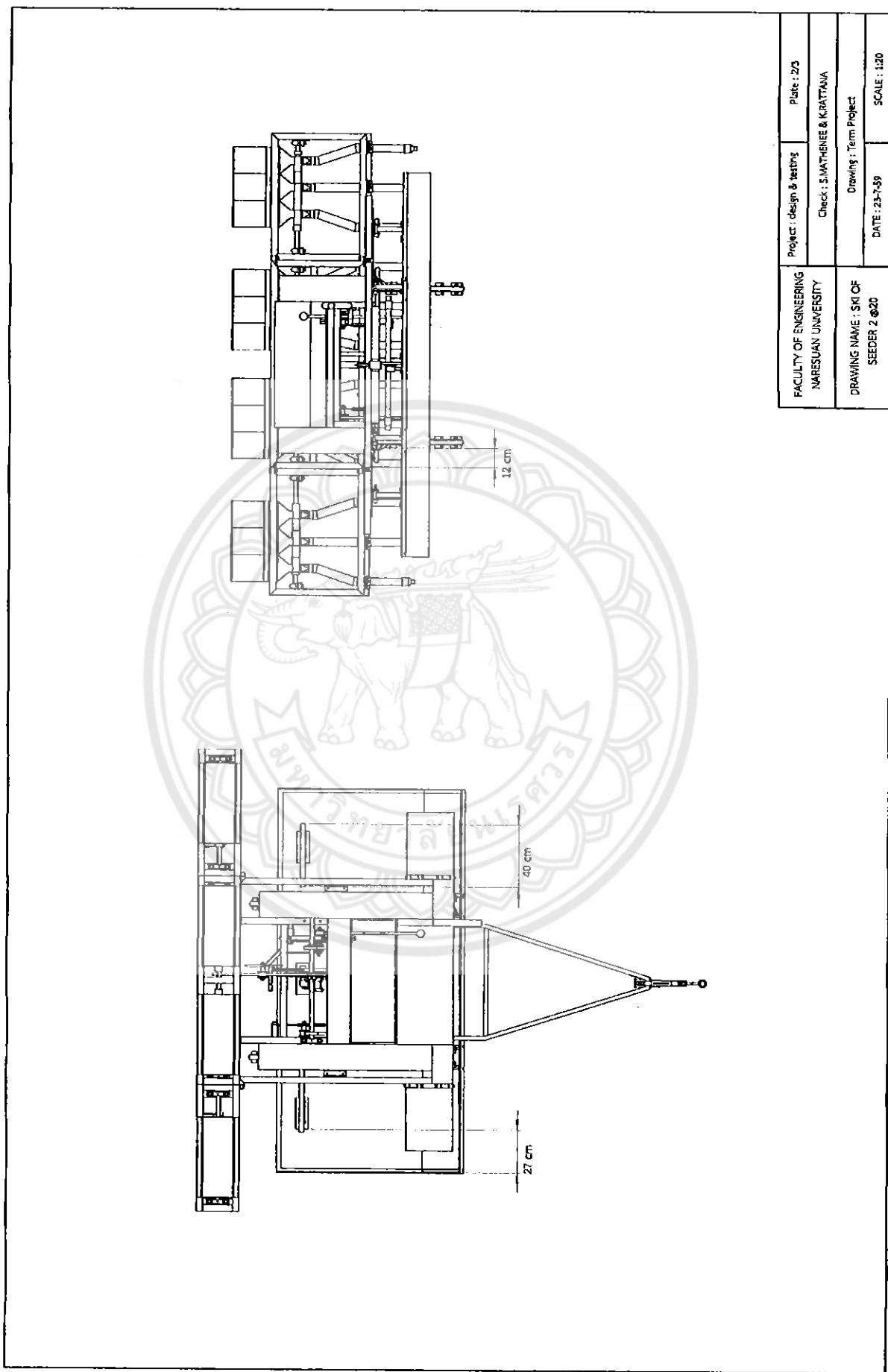

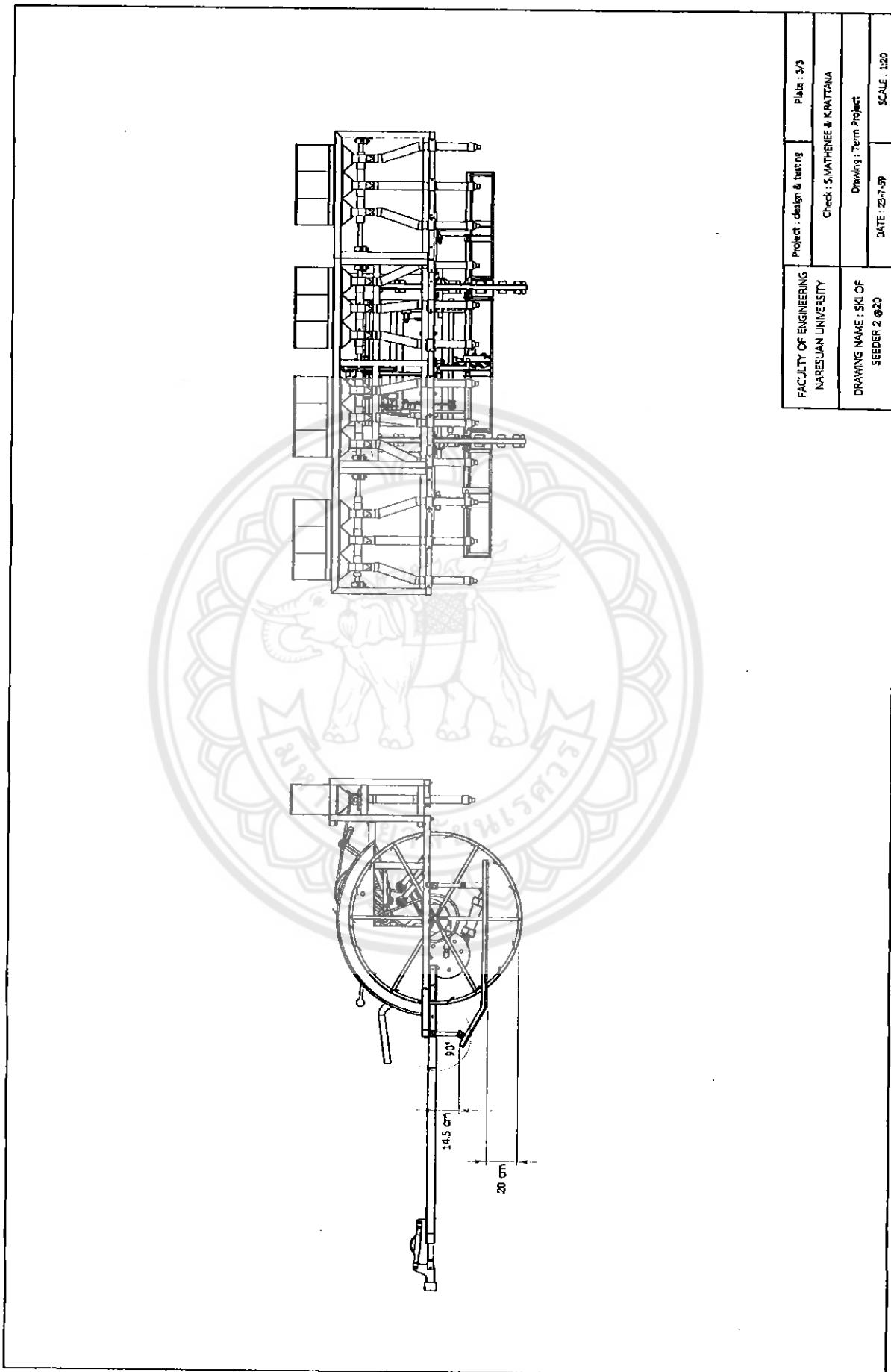
ภาคผนวก ง

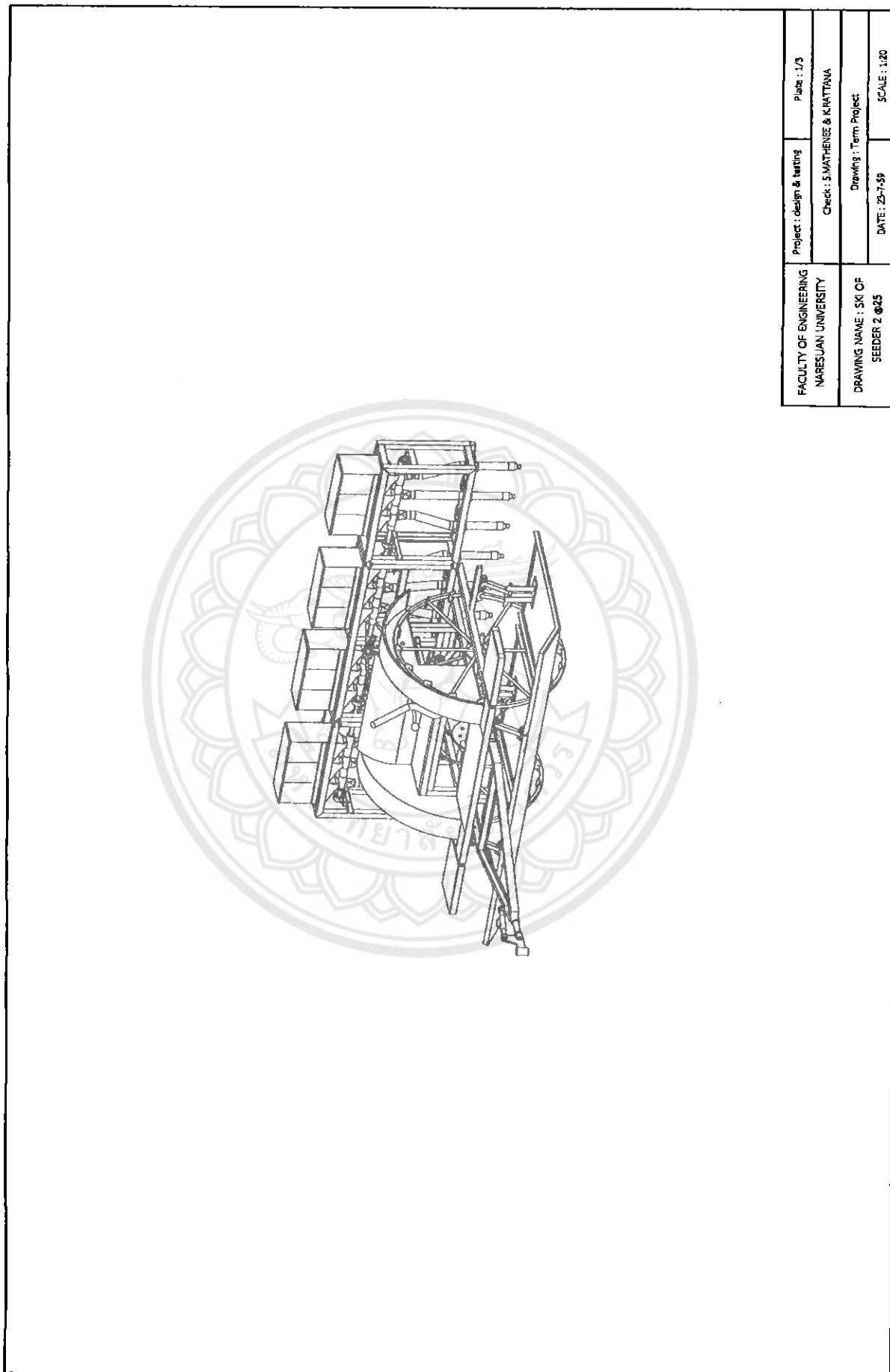
แบบ Drawing อุปกรณ์เสริมช่วยป้องกันการติดหล่ม

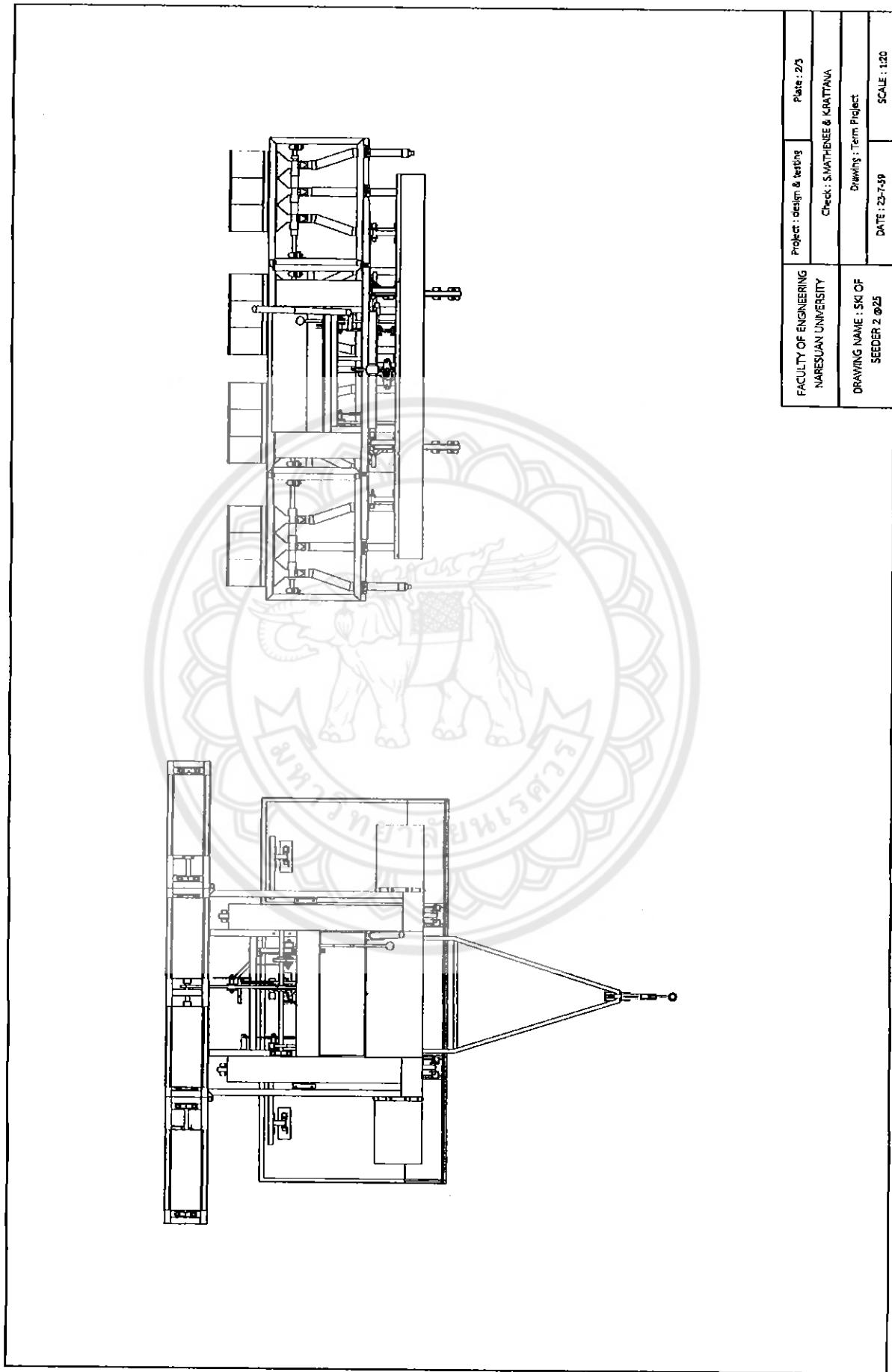

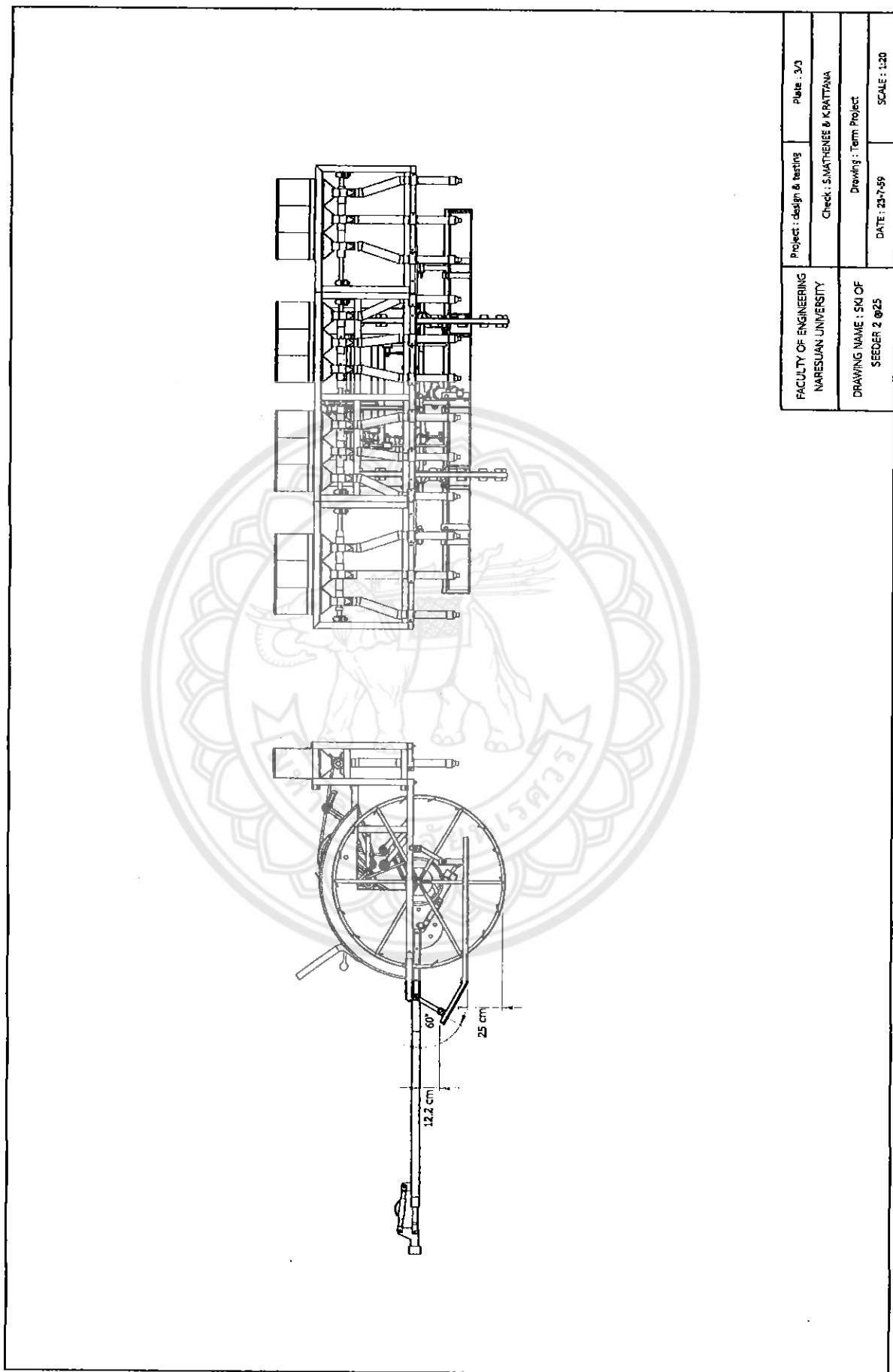

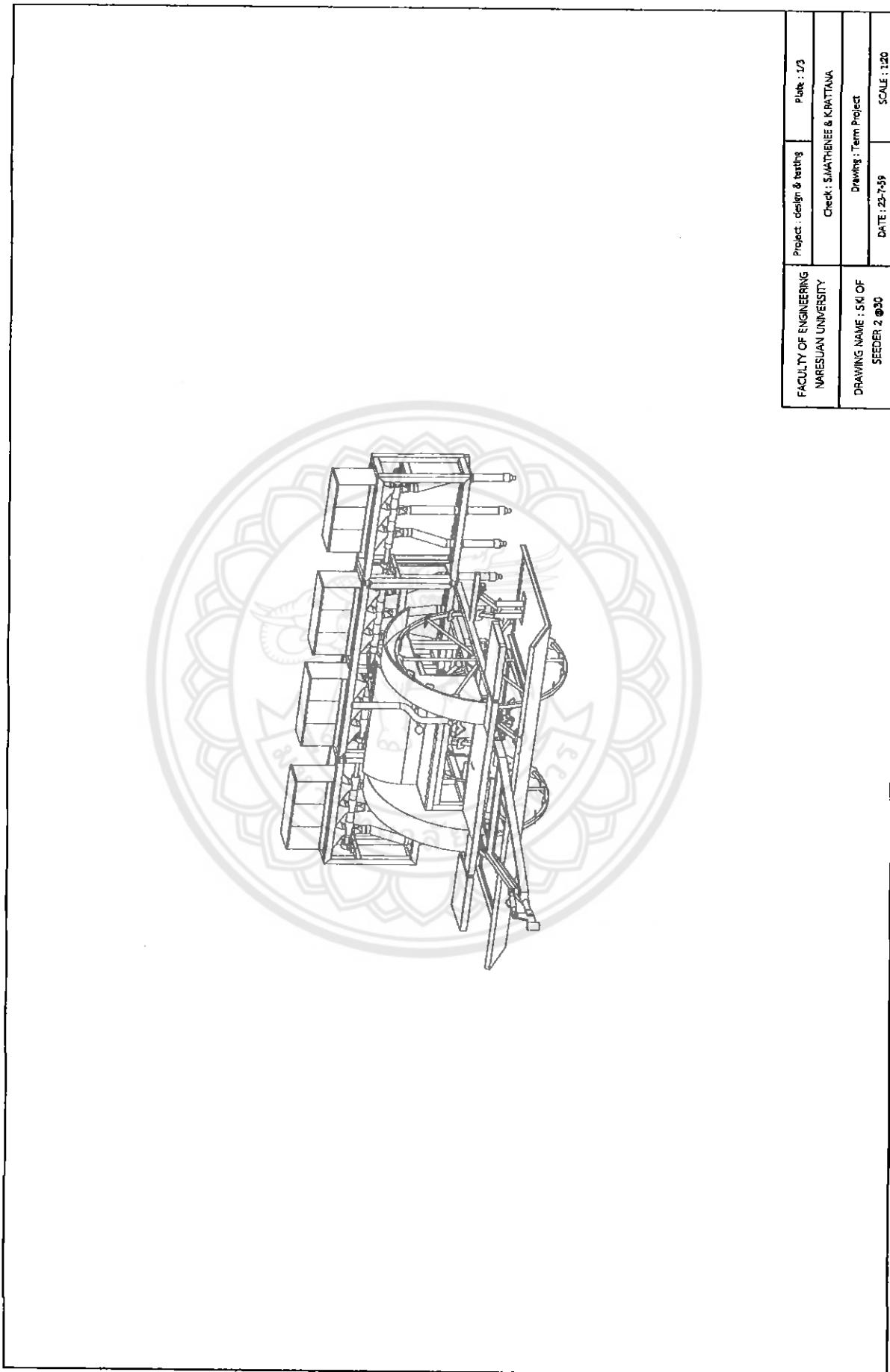

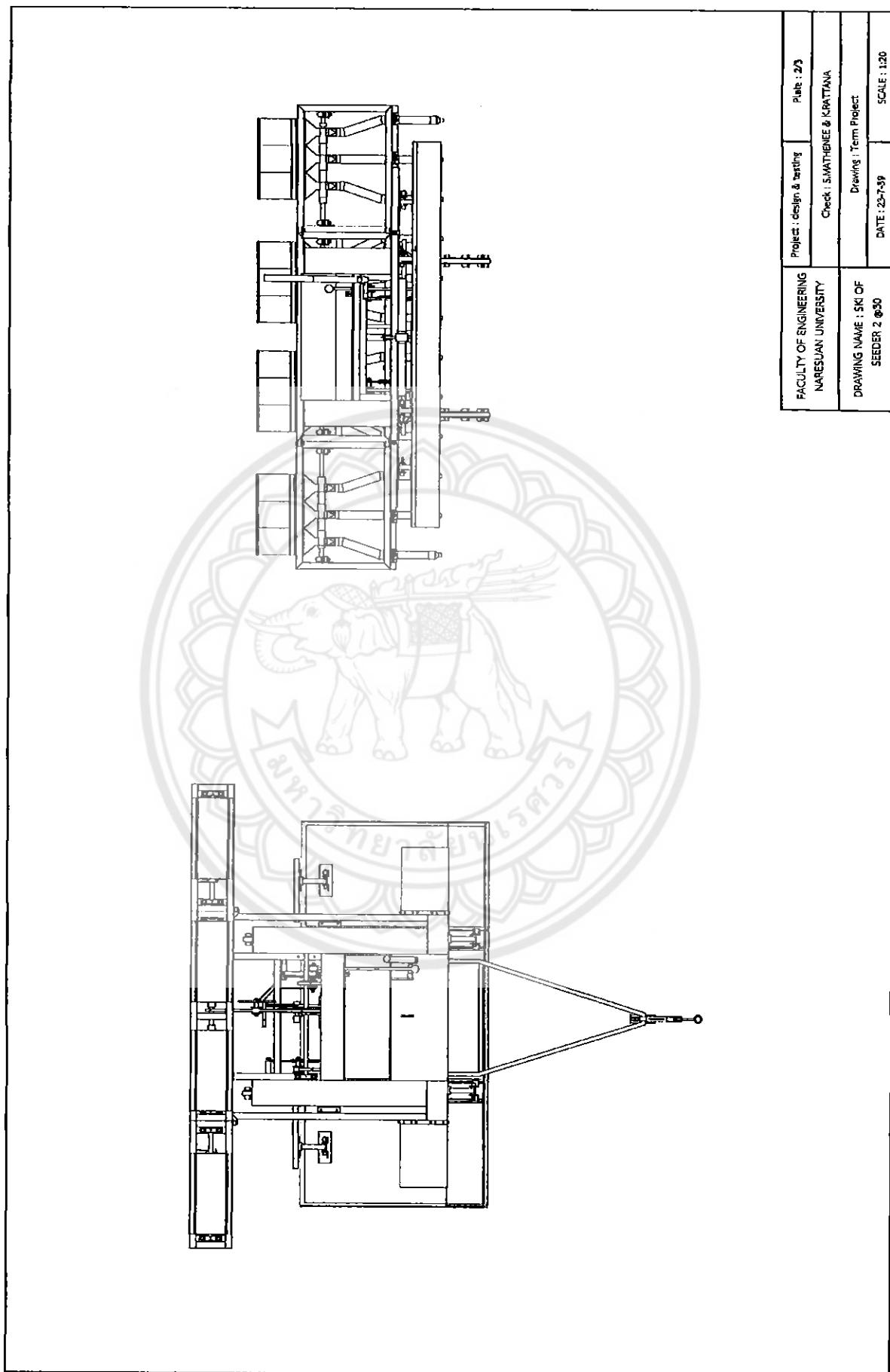

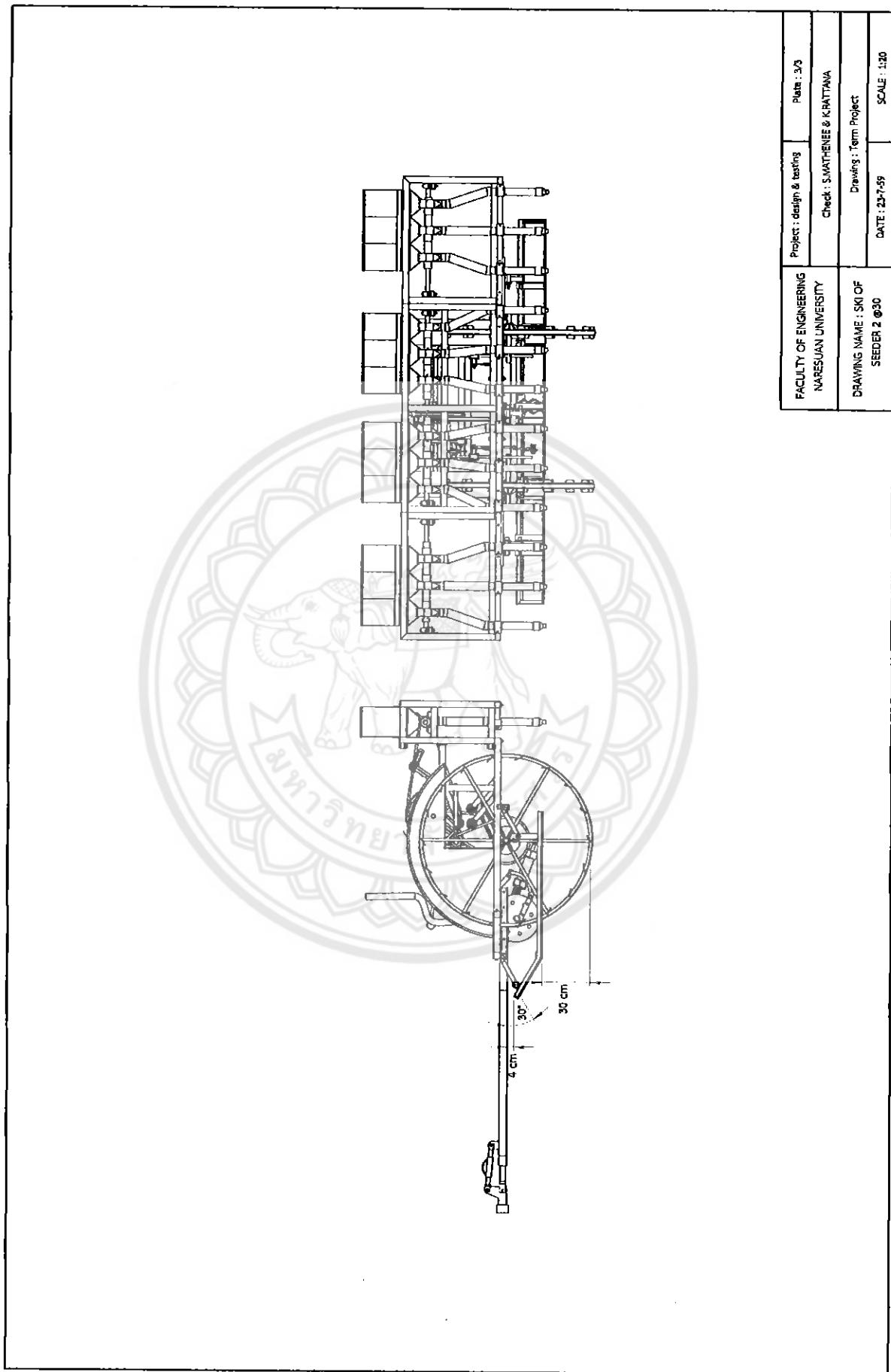

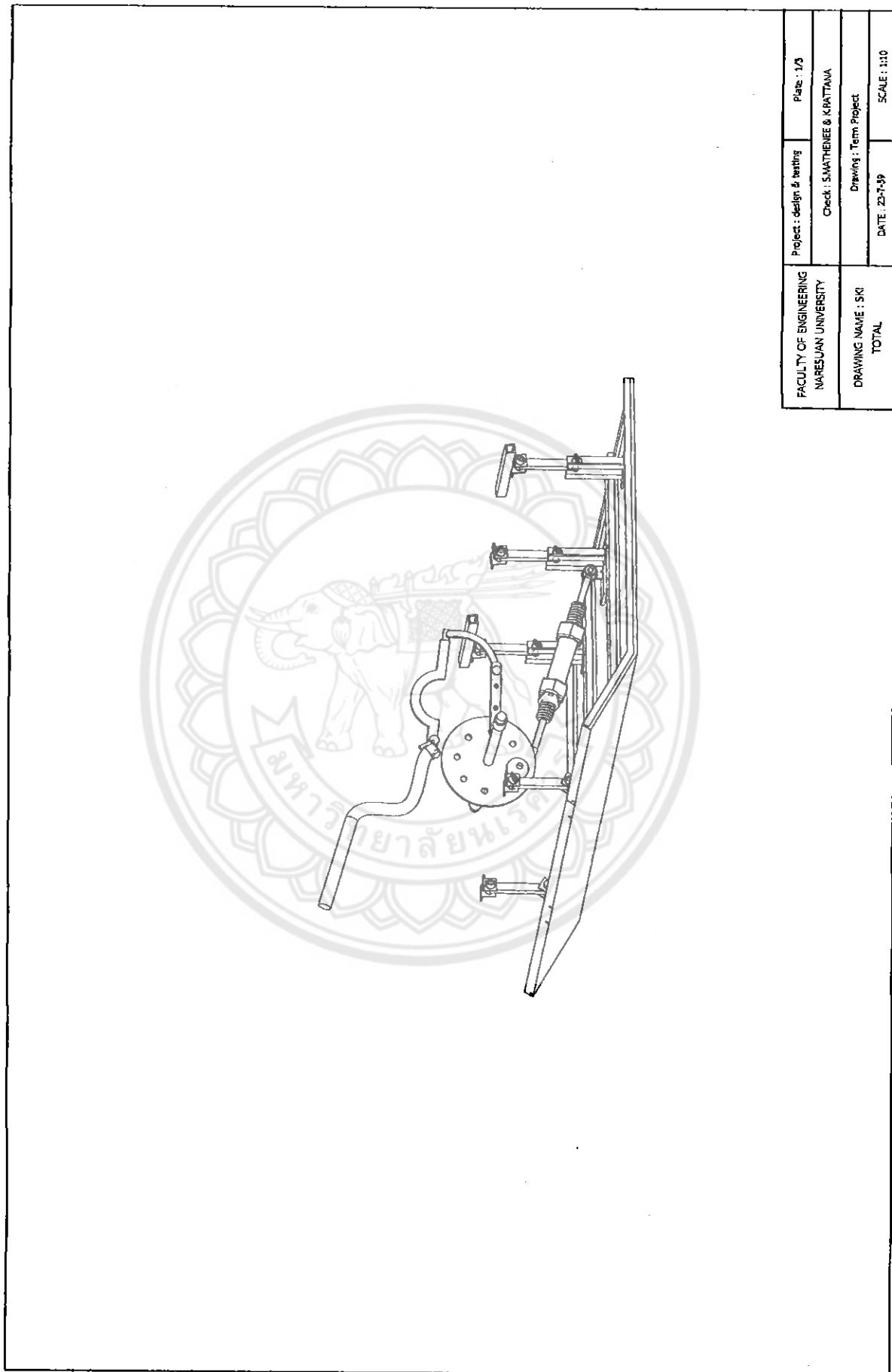

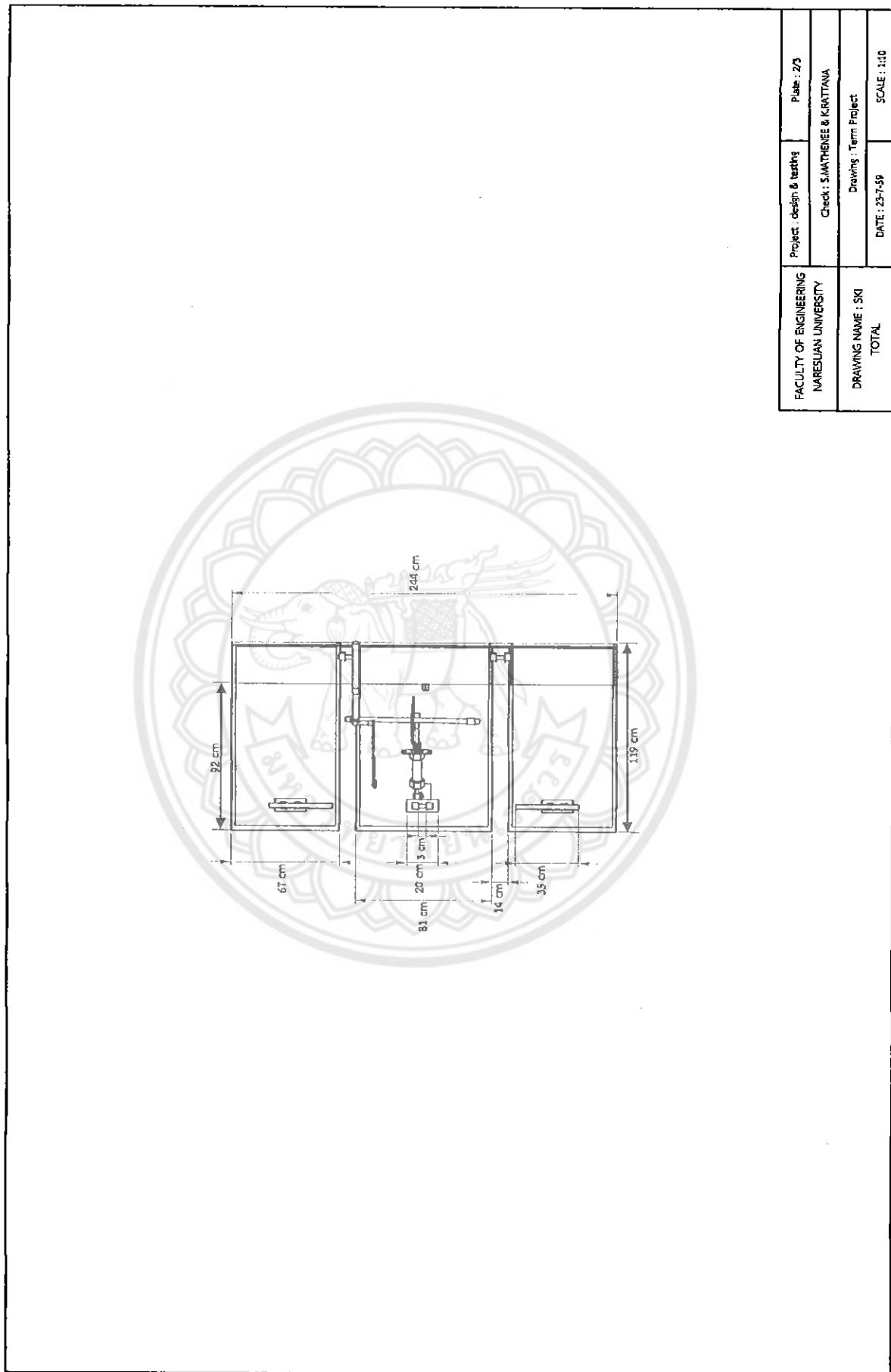

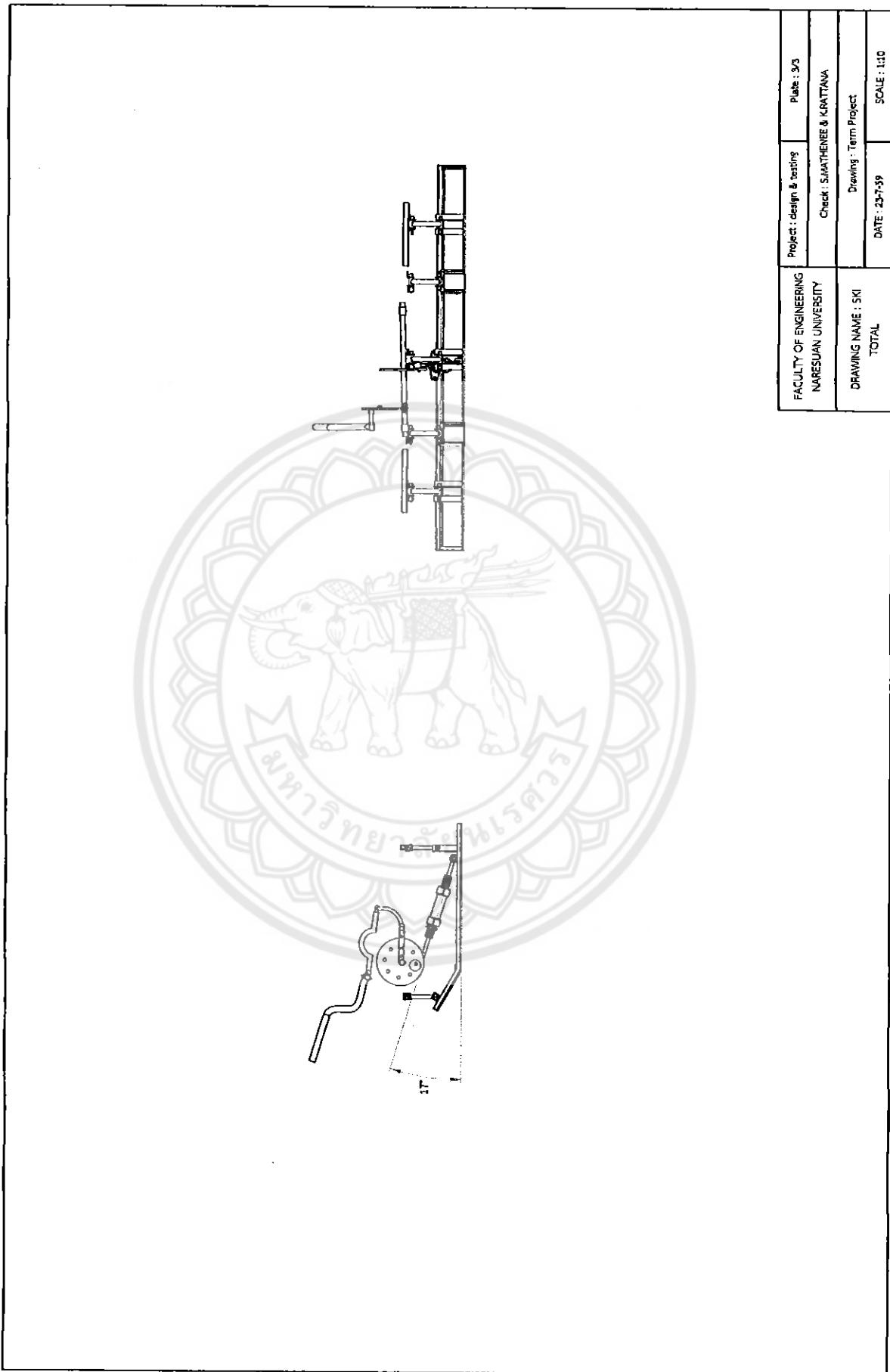

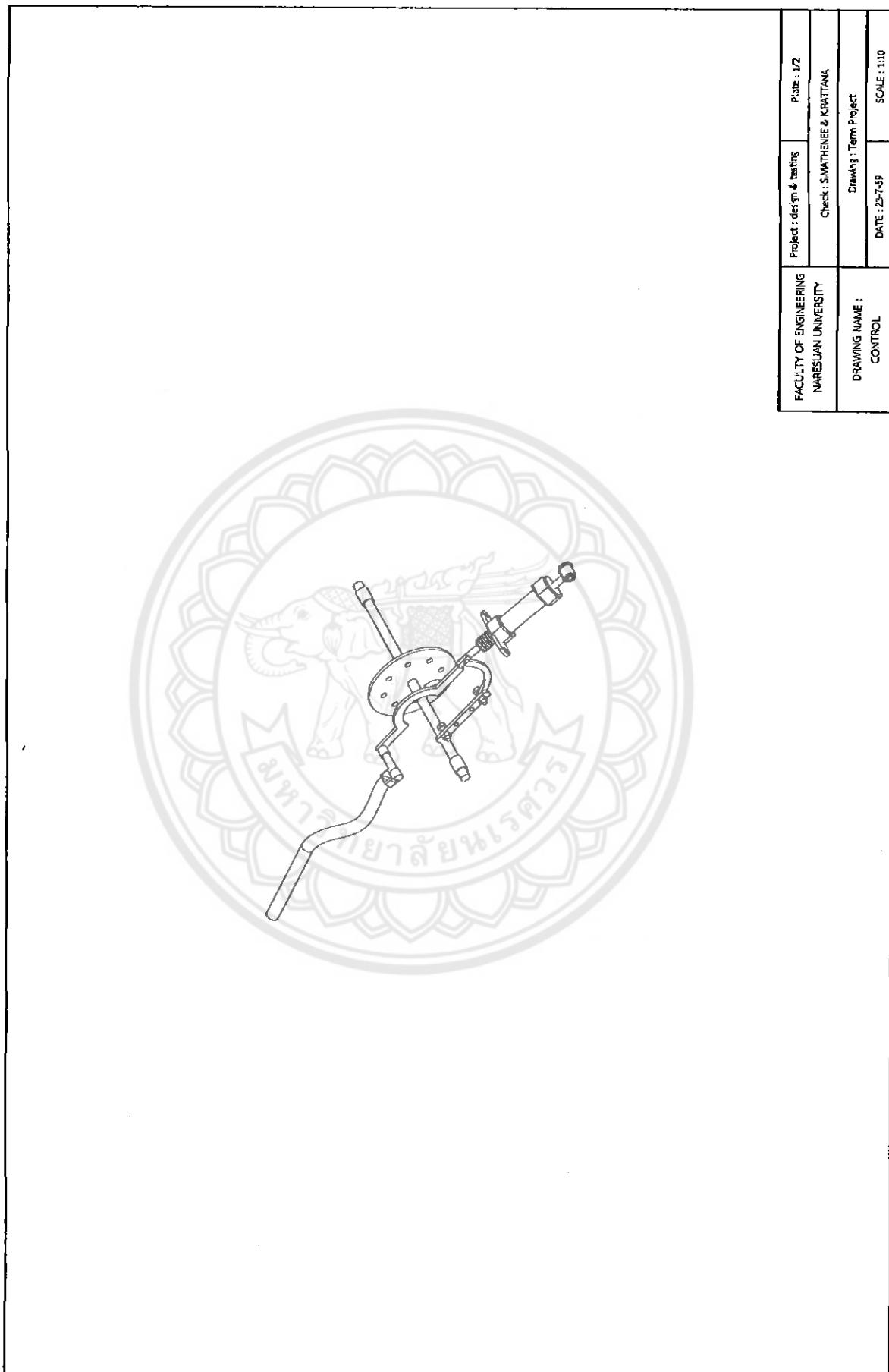

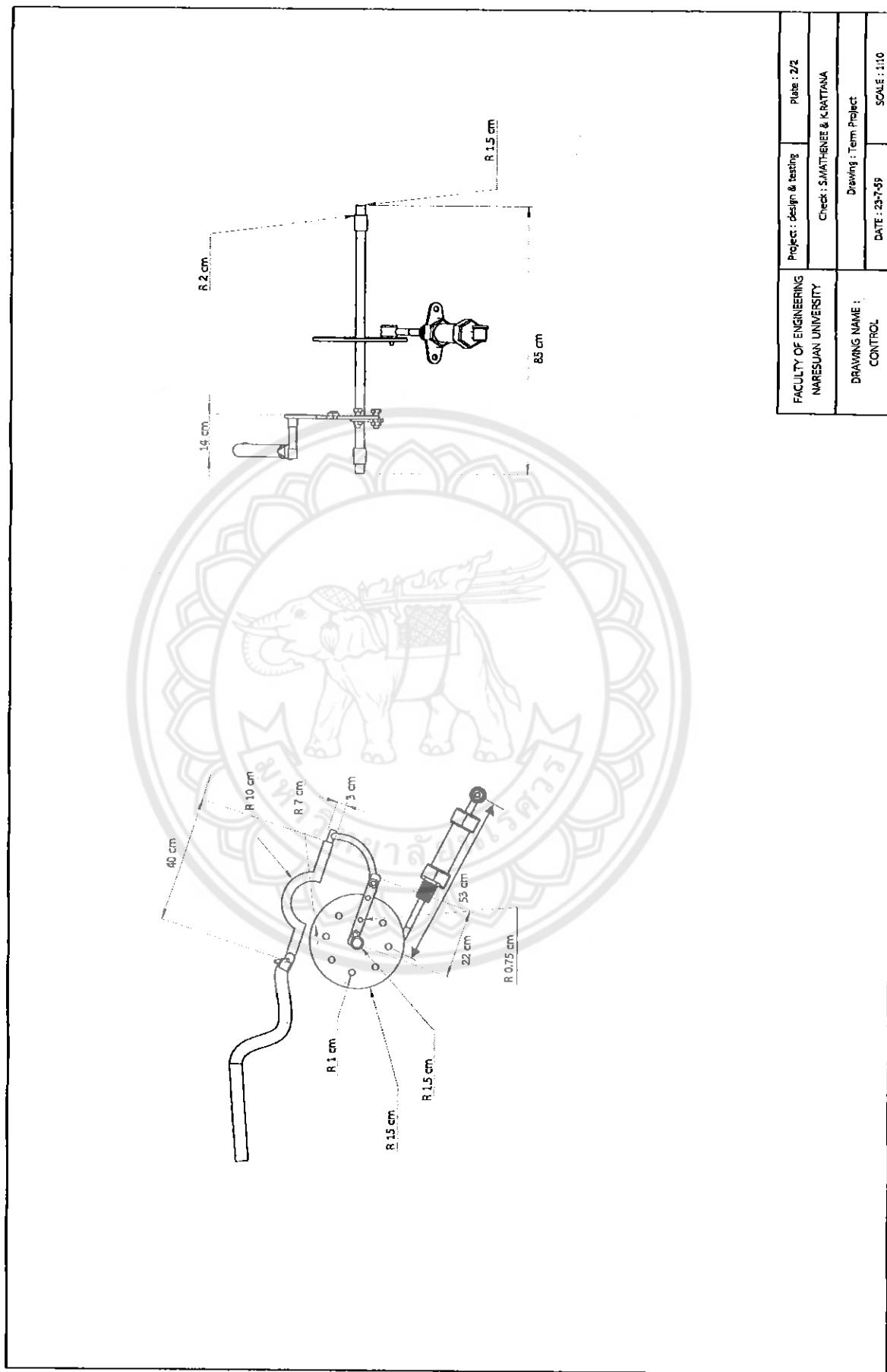

ประวัติผู้จัดทำรายงาน

ชื่อ/สกุล	นายสุรบด สุจริตชันทร์
เกิดเมื่อ	7 สิงหาคม พ.ศ. 2537
ภูมิลำเนา	470/3 ถ.เพชรเจริญ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.เพชรบูรณ์ 67000
การศึกษา	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนชนบทโยเซฟคริสต์เฟอร์บูรณ์
E-mail	S.sucharitchan@gmail.com
ชื่อ/สกุล	นายพัชร์ดันัย ฤกษ์ธนพันธ์
เกิดเมื่อ	12 กรกฎาคม พ.ศ. 2535
ภูมิลำเนา	28/9 ถ.อิッตยะจารี ต.ในเมือง อ.เมือง จ.พิจิตร 66000
การศึกษา	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนพิจิตรพิทยาคม
E-mail	Phatdanai.ro@hotmail.com
ชื่อ/สกุล	นายพิชญญา แก้วจันทร์
เกิดเมื่อ	14 พฤษภาคม พ.ศ. 2536
ภูมิลำเนา	369 ม.2 ต.หาดเสี้ยว อ.ศรีสัชนาลัย จ.สุโขทัย 64130
การศึกษา	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนเมืองเฉลี่ยง
E-mail	Pitya_pack@hotmail.com